

رێبوار سیوهیلی

قهفهسی ئاسنین

یان بو بيمهوه به عيراقی؟

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدایەزاندنی چۆرەها کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

لتسبيل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مختلف مراجعە: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

رئیسوار سیوهیلی

قهفہسی ئاسنین

یان:

بۆ بېمەوہ بہ عیراقی؟!!

کتیب: فلسفی ناسنین، یان بز بیموه به عیراکی؟!

نوسنر: ریبوار سیوهیلی

بابعت: لیکز لینهوه

تهراژ: ۳۰۰۰

چاپی به کم: سلیمانی، چاپخانهی رهنج ۲۰۰۳

ژ.ساره‌ی سپاردنی (۲۶۰) ی سالی ۲۰۰۳ ی وهزاره‌تی رۆشنجی بیتدراوه.

به یادى مهلا جمبلى رۆژبه‌بانى، پيشكەش...

پښت

- پيشه‌ګۍ ۷
- په‌ګم: په‌ګره‌بکړن ۱۳
- دووه‌م: څو‌به‌ګره‌بکړن ۲۳
- څو‌به‌ګره‌بکړنې هاوچرخ ۴۸
- سنيهم: پرژده‌ی به‌عس: ۵۵
- به‌نه‌ويتړکړن ۵۸
- دوو‌جور به‌نه‌ويتړکړن ۶۱
- کورته‌میزووی به‌نه‌ويتړکړن ۶۳
- چواره‌م: پرژيمی به‌عس: ۶۹
- له «به‌نه‌ويتړکړن» ه‌وه بڼ «به‌نووژمن» کړن ۶۹
- نمونه‌ی کورنناسیې به‌عسیه‌ګان ۷۸
- پينجه‌م: بڼ بيمه‌وه به «عیراقی»؟! ۹۱
- بیماریی هه‌تا مړن ۱۰۷
- سه‌چاوه‌ګان ۱۱۲

پیشہ کی

لہ تہ دہ بیاتی سیاسی و تہ کادیمی نیمہ دا زار اوہی «تہ عریب» یان «بہ عہرہ بکردن» لہ برہ وسہ ندندایہ و نامانجیش لہ بہ کارہینانی بہ ردہ و امی تہم زار اوہیہ بریتہ لہ پیشاندانی سیمای رژی می بہ عس و ہ کئوی لہ عیراق و کوردستاندا بہ رجہ ستہ بووہ. لہ بہ کارہینانی تہم زار اوہیہ دا ہمیشہ پوو خساری تیگہ تیغانہی تہو رژی مہ لہ پیش چاو گیر اوہ، کہ روو خساریکی دیکتاتورانہی ستہ مکارانہیہ و بق تہ مہش پشت دہ بہ سترئ بہ سہر ژمیری و ناوہینان و ناماژہ دان بہو شوینہ جوگرافیانہی کوردستان کہ تہو سیاستہ یان بہ سہردا سہ پینراوہ و ناسہ وارگہ لیتی فرہ خراپیشی لہ سہر ژیانی مرقفی کورد جنہنشتووہ.

بینگومان بہ کارہینانی زار اوہی تہ عریب، بہو مانایہی باسمانکرد، بہ کارہینانیتیکی نوییہ و لہو ہلومہ رجہ سیاسی و میژووییانہوہ سہر چاوہی گرتووہ، کہ رژی می بہ عس لہ عیراقدا سہ پاندبوونی و زیاتر لہوہی ہلگری راستیہ کی میژووی سہلمینراوہ بیت، پەرچہ کرداریکی فیکریہ لہ ناست تہو دیار دہیہ دا. واتہ تہ گہر مانای تہ عریب لہ زمانی کوردیدا «بوون بہ عہرہ ب و بہ عہرہ بکردن» بگہیہ نیت، تہوہ بہم مانایہ پروسہی بہ عہرہ بکردن و ہک نیمتیاژیک و ابوہ کہ لہ سہدہ کانی ناوہندہوہ و بق یہ کہہ مجار لہ سہدہی ہشتہمی زاییندا لہ لایہن نوسہرہ عہرہ بہ کانہوہ،

(بەمەبەستی دەستەمۆکردن و مألێکردنیان) بەکورد دراوه. ئەمەش بەو مانایەیی لەو میژوووەوە کە مەپانیایەکی عەرەبیانەیی ئیسلامیانە لەسەر دەستی میژوونووس، جوگرافیزان، گەرپێدە و نوسەرانی عەرەب خراوەتە گەر بەنیازی دۆزینەووە و دروستکردنی پەچەلەکنیکی عەرەبیانە بۆ کورد. لە پاشانیشدا و لە ئەنجامی پڕۆسەندن و بەهیزبوونی ئەم کە مەپانیایە لە سەدەکانی پاشتردا، گوتاریکی هیندە پتەوی داپشتوووە کە پەتکردنەووەی، بەتایبەتی لەلایەن کورد خۆیەووە، ئاسان نەبووە و دەسەلاتی ئەم گوتارە ئەوانیشی گرتۆتەووە. بەجۆرێ ئەمجارەیان کوردهکان خۆیان دەستپێشخەری دەکەن لەووەی (ئەسل و فەسل) و بنجەیی خۆیان ببەنەووە سەر تیرە و تایفە و بنەمالە عەرەبییەکان. لێرەشەووە گوتاری ناوبراوە لە گوتاریکی دەستەمۆکەری دەرەکییەووە کە ئاراستەیی کورد کراوە؛ دەگۆرێ بۆ گوتاریک کە تویژە بالاکانی کورد؛ لە پیناوی مانەووە و خۆگونجاندندا قەبوولی دەکەن و ئیدی پەرقەسی بەعەرەبکردنیش دەگۆرێ بۆ خۆبەعەرەبکردن. بەجۆرێ کە ئەمەیی دواپیان وەک ئیعتیازیکی لێدیت کە کورد هەوڵیداوە لە پێگەیی شانازیکردن بە پەچەلەکی عەرەبیانەیی خۆیەووە، بەدەستی بەهینی.

«تەعریبی بەعس»، بە پێچەوانەیی بیروپای باوی تویژەر و ئەکادیمی و سیاسییە کوردهکان و پاگەیانندی پەسمیی کوردییەووە، بەهیچ شێووەیەک ناچێتە ناو ئەم

چوارچینوهیه وه و کارنیکیش که پژیمی به عس له عیراقددا کردوویه تی؛ نه به مه بهستی مآیکردن و دهسته مؤکردنی کورد بووه (وه کئوهی عه ره به مسولمانه کانی سه ره تا هه ولیان بق ده دا) و نه له پیناوی نه وه شدا که ثیمتیازی به عه ره بوونیان بداتی تا شانازی به ره چه لکی خویانه وه بکه ن (وه کئوهی کورده کان ده یانویست بیکه ن). کاریک که به عس پرژهی بق دارشت و به شیکی زوریسی لی به نه نجامگه یاند، له پرۆسهی به عه ره بکردن و خۆبه عه ره بکردنی تیپه پراند و هه ردوو شه و گوتارهی له بناخه وه هه لوه شانده وه. شه گه رچی چینیکی هاوبه شیش هه یه له نیوان به عه ره بکردنی سه ره تا (که شتیکی مه عنه وی بوو و زیاتریش له سه ر کاغه ز به رجه سته ده کرا) له گه ل کاریکدا که به عس له سه ر عه ردی واقیع جینه جینیکرد و ده کړئ له نیستادا ناوی بنین به «ئه ویتکردن» و نه مه ش هه نگاویکی سه ره کیی بوو بق به «دوژمنکردن»ی کورد له لایه ن به عسییه کانه وه تا ریگه ی له ناو بردنیا ن خوشبکات.

بۆیه شه و خاله ی من له یاسه دا به رگریی لیده که م شه وه یه: به عس، به و مانا هاوچه رخی له لایه ن کورد خۆیه وه به کار ده هینریت، نیمه ی به عه ره ب نه کردوه؛ به لکو شه مه ناوانانیکی هه له و شیوینه ره بق شه و کاره و پنیویسته تراژیدیای کوردی له سته مکاری شه و هینز و راگه یاندن و سیاسی و شه کادیمییه ساده بیرانه وه ربگرینه وه، که بیانه ویت و نه یانه ویت به و ناو لیتانه پۆزه تیفانه یان له پرژهی

به عس، خزمه تیکی زور به مانه وهی وینه یه کی باش له سهر شه و پژیعه ده کهن. بیگومان شه مهش سیمایه کی تری شه و خۆبه عه ره بگردنه میژوو بییه کی کورده و خه سه له تیکی شه دهسته و گرووپانه یه که به دریزایی دوا زده سال حوکمی خۆبه ریوه بردنیش، نه یانستوانی و نه یان هتیشته وینه یی دوزمنیکی راسته قینه و دژ به مانه وهی کورد وهک مروف، له سهر پژیعی به عس بهینزیته دی و ته نانه ت به کارهیتانی وشه ی «به عس» یشیان له پراگه یاندندا یاساخر دبوو..

به ره له وهی بیعه سهر باسکردنی جه وه هری پپوژه ی به عس له عیرا قدا، واته پپوژه ی «به نه ویترا کردن» وهک هه نگاو یک بق «به دوزمنکردنی کورد»، سهره تا به کورتی و پوختی باس له هه ردوو پپوژه ی به عه ره بگردن و خۆبه عه ره بگردن ده که م و هه و لده دم له سهر هژکاره کانیان بدویم. شه وهی مه بهستی منه شه وهیه بزانه م دوو پپوژه یه چیده لاین و بکه ره کانیان چۆن بیریا نکردوته وه و له کویدا شه بیرکردنه وه یه ی شه وان له نیستاشدا به رده وامیی هه یه.

له پووی میتودی وه، هه و لمداو ه له تو یژینه وهی میژوو بییه وه به ره و شرۆفه کردنی نا یدیاکانی نا و شه میژوو ه و له ویتشه وه بق پرسیا ری فه لسه فی له خود و شوناسی خودی کوردی په ل بکینشم. بۆیه ئیشکردنی من شه وهنده ی به کیشه کردنی نه بوونی خودی کوردیه له نا و میژوو دا، شه وهنده گه پان و ساخر کردنه وهی په چه له کدۆزیی کورد نیه. به مانایه کی تر: شه وهنده ی من سهرقالی شه

نایدیایانهم که له ناو میژوودا سه بارهت به ره چه له کی کورد به ره مهاتوون و ناشکراکردنی شه وهی له نیستادا چ نه انجامینکیان بق خودی کوردی بهد. ست هیناوه، شه وهنده خه ریکی بهر په رچه دانه وه و ساخکردنه وه و بهد رۆخستنه وهی شه و ره چه له که سه پینراوانه نیم که له میژوودا بق کورد به ره مهاتوون. نه مهش شه وه ده گه په نیت که من له م لیکۆلینه وه یه دا به دوای که شفکردنی بابه تیکی ده ست لینه دراوی میژوویدا نه رۆیشتروم، به لکو سه ره له نوئ شه و بابه تهی که پینستر ناشکرا کراوه، له پروانگی نیستاره ته نویل ده که مه وه و گه ره که به بق تینگه یشتن له هه نووکه سوودی لیه ره بگرم.

نه گه ر خوینهر فیلمی (نه خوشه ئینگلیزه که: *The English Patient*) بینیبیت¹، بنگومان شه و دیمه نهی له یاده که تیایدا (کاترینا) به دیار ناگره که وه چیرۆکی شه و پیاوه ده گنیریتته وه که ناچار بووه فرمانده کهی خۆی بکوژیت. کاترینا شه م چیرۆکهی له کتیبی میژوووی (هیرۆدوت) یونانییه وه وه رگرتووه و بویهش ده یگنیریتته وه تا به هویه وه له ژیان و سه رده می خۆی تینگات و دووباره ته نویلی بکاته وه. وه لئ له وه فیلمه دا کتیبه کهی هیرۆدۆت بق نه خوشه ئینگلیزه که (گریف ئالماسی) رابه ریکی بی نمونهی گومان لینه کراوه و هه میسه له گه ل خویدا ده یگنیریت و به که شفکردن و

¹ Den engelske patient, Lindhardt og Ringhof, 1997, p 25.

سەرئەجەکانی خۆی دەولەمەندی دەکات. ئەم دوو مرقۆه هەردووکیان بە دوو شیوەی جیاوازیان مینژوو دەخویننەو: کاترینا بەمەبەستی ئەوەی زیاتر بە ئیستای خۆی و سەردەمەکهیدا پۆچیت و پەپووەندییەکی هەنووکەیی لەگەڵدا چیبکات. بەلام نەخۆشە ئینگلیزەکه بەمەبەستی دوورکەوتنەو لە ئیستا، خۆی لەناو کتیب و بەسەرھات و حەکایەتە مینژووپیەکاندا نەفرۆ دەکا و هەر ئەوەش دەبینتە چارەنووسی بەبێ ئەوەی لە ئیستای سەردەمەکهی خۆی تیبگات.

پەوتی مینژوونووسی لە ولاتی ئیمەدا، پتر مامەلەکردنە لەگەڵ مینژوو بەو جۆرە نەخۆشە ئینگلیزەکه دەیکات. لەکاتێکدا ئیمە پنیویستیمان بەوەی دوو مەیانە. هیوادارم ئەم نامیلکەیه هەنگاوێک بێت بەو ئاراستەیهدا.

سەرھتا ئەم باسە لە کۆریکی (بنکەئێ کاوەی پۆشنبیری) لە هەولینر و پاشانیش لە کۆریکی زانکۆی سلیمانیدا پێشکەشکرا و کەسانیکێ زۆر سەرنج و پەخنی جیدیان لینگرت. وپرای سووپاسم بۆ هەموو ئەو کەسانە، هیوادارم پەنگدانەوێ پەخنی کانیان لەم دەقەئێ ئیستادا ببیننەو. لەگەڵ ئەو شدا ئەمکارە بەم شیوەیەئێ ئیستای مەیسەر نەدەبوو ئەگەر هەریەک لە هاوڕێیانم: جەبار جەمال غەریب، موسڵح ئیروانی، مراد حەکیم و بەتایبەتیش حەیدەر لەشکری بەسەرنجی پەخنی گرانەئێ خۆیان بابەتەکهیان دەولەمەند نەکردبا... سووپاسی یەکبەیهکیان دەکەم.

یهگم، به‌عه‌ه‌بگردنی کورد

وهک ئاماژهم بپندا، پرۆسه‌ی به‌عه‌ه‌بگردن که‌مپانیا‌یه‌که‌ عه‌ره‌بیانه‌ی ئیسلامیانه‌یه‌ و له‌ سه‌ده‌ی هه‌شته‌می زایینییه‌وه‌ و له‌سه‌ر ده‌ستی میژوونووس، جوگرافیزان، گه‌ریده‌ و نووسه‌رانی عه‌ره‌ب، به‌مه‌به‌ستی سازدان و دروستکردنی په‌چه‌له‌کینکی عه‌ره‌بیانه‌ بۆ کورد، خراوه‌ته‌گه‌ر. یه‌که‌مین که‌سی له‌مباریه‌وه‌ دوابیت سه‌حیم کوپی حه‌فس ناسراو به‌ «ئه‌بو یه‌قزان ۱۹۰ کۆچی/ ۸۰۵ - ۸۰۶ی زایینی» ه‌ که‌ ده‌بیت له‌ چه‌ند نووسراویکی بیسه‌روشینیدا یاداشتی کردبیت و پاشانیش نووسه‌رانی دیکه‌ی پاش ئه‌و هه‌مان شتیان دووباره‌ کردبیته‌وه‌. به‌ برۆای ئه‌بو یه‌قزان ده‌بیت «باپیره‌ هه‌ره‌گه‌وره‌ی کوردان کوردی کوپی عه‌مری کوپی عامری کوپی سه‌ه‌سه‌ه‌» بیت^۱.

ئهم په‌چه‌له‌ک دانه‌پاله‌ی ئه‌بو یه‌قزان، به‌هه‌ندی گۆرپانکارییه‌وه‌ له‌لایه‌ن که‌سانی تره‌وه‌، له‌وانه‌ش میژوونووسی به‌ناوبانگ «مه‌سه‌ودی» دووباره‌ کراونه‌ته‌وه‌.

^۲ ئارشاک پۆلادیان: کورد له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌ببیه‌کاندا. وه‌رگێرانی: شازاد عوبید صالح. چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر ۲۰۰۰، ل ۱۵۳.

مه‌سعودی له به‌ره‌مێکیدا نوسیویه: «هه‌ندیک له کوردانی پاشتر، له شارمزاکانیان - نه‌وانه‌یان که ئیته له‌و ولاتانه‌ی ناومان هینان و بینومانن - له‌سه‌ر نه‌وه دهرۆن که نه‌وان له بنه‌چه‌ی کوردی کورپی مه‌ردی کورپی سه‌عه‌سه‌عه‌ی کورپی چه‌ربی کورپی هه‌وازنن»^۳. بینگومان نه‌م بیروبرایانه و نه‌وه‌کانی پاشتریش هه‌موویان له دژی به‌رژه‌وه‌ندی کورده‌کان بوون و هه‌ولدانێکی شینگیر بوون بۆ دروستکردنی قه‌فه‌سێکی ئاسنین که پاشان کوردیش بۆخۆی له‌سه‌ر ده‌ستی میر و سه‌رداران و پادشاکانی، له‌وانه‌ش نه‌ییبویه‌کان، بووه نینچیریکی ناوی و هاتنه‌ سه‌ر نه‌و بڕوایه‌ی نکولی له‌عه‌ره‌بوونی خۆیان نه‌که‌ن^۴. میر و پادشا و خاوه‌ن بنه‌ماله‌کانی کورد دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌پانتایی عه‌ره‌بی - ئیسلامیدا ده‌سته‌مۆ و خۆمالی ده‌کرین، هه‌ولده‌ده‌ن بچه‌ نێو نه‌و قه‌فه‌سه‌ی بۆ نه‌و سه‌رده‌م ئازادیه‌خش بوو و تینیدا ده‌یان‌توانی قسان بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ ته‌مرۆ وادیه‌ پینشچاو که نه‌و گوتاره‌ کۆنترۆلکه‌ر بووه و سه‌رنشینه‌کانیشی به‌ وینه‌ی تووتیه‌که‌ لیکردوه‌ که له‌قه‌فه‌سه‌که‌شدا هه‌مان نه‌و شتانه‌ بلینه‌وه‌ که بۆی ئاراسته‌ کراونا

که‌واته‌ نه‌م دیارده‌یه‌ دیارده‌یه‌کی عه‌ره‌بی - ئیسلامیانه‌یه‌ و په‌یوه‌ندییه‌کی پسته‌وی هه‌یه‌ به‌و تینکه‌لبوون و

^۳ المسعودی: القنیه‌ والاشراف، بیروت - ۱۹۸۱ ص ۹۴.

^۴ ئارشاک هۆلادیان: کورد له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌رمبیه‌کاندا. ل ۱۶۰-۱۶۱.

نزیکیب و نه وه یه ی له دواى دامه زانندنى سیستهمى خه لافه تى
 عه ره بى ئیسلامى ده ستیپنکردوو و بره وى سه ندوو،
 به تایبه تیش کاتیک زوربه ی کورده کان له هه ردوو سه ده ی
 ده یه م و یازده هه مدا ئیسلام ببوون یان به ئیسلام کرابوون.⁵
 لیره شه وه پرۆسه ی به عه ره بکردن چه نده پرۆسه یه که له
 باوه شی ئایینه وه سه رده رده هینیت و قورشان ریگه
 خۆشکهریکه بۆ به رزپاگرتنى نه ته وه و زمانى عه ره بى و
 لیره شه وه فه زلى نه وانى داوه به سه ر میلیه تان و زمانه کانى
 تردا؛⁶ شه وه تده ش پرۆسه یه کی سیاسیه یه که له لایه ن

⁵ هه ر شه و سه رچاوه یه، ل ۱۷۲.

⁶ لیره دا هه ندی له و ئایه ته قورشانیه نه ده هینمه وه که په شتگیریى شه م بۆچوو نه
 ده که ن و ریگه مان په نده دن شه و پرۆزه یه وه ک پرۆزه یه کی عه ره بى ئیسلامى
 له قه له م بده ین. شه مش به وه ی که میژووئوس، فوکه هانه کان و زانا عه ره به
 مسوولمانه کان، به دریزایى میژوو و به په شته ستن به قورشان و پاشانىش له ژیر
 رۆشناى شه م کتێبه ئاسمانیه دا، چه ندىنچار فه زلى عه ره بیان به سه ر میلیه تانى
 دیکه دا داوه و شه مشیان به کارهیناوه بۆ گه وه کردنى «من» عه ره بى و
 ده سه ته مۆکردن و مانیکردنى شوناسه کانى دى له ژیر سیبه رى شه م شوناسه دا. شه مه
 جگه له وه ی ویستوبانه شه م ریگه یه وه ئاسنامه ی ئیسلام په یوه ست بکه ن به
 ئاسنامه ی عه ره بیه وه. سه ره تا ئایه ته کان و پاشان ده قه کورده یه که یان له
 وه رگه یاره وه کورده یه که ی عبدالرحمن شه ره فکه ندی (هه ژار) مۆکریانه یه وه،
 ده گوێزمه وه و شه مجا تایبه ته ندی ئایه ته کان ده نووسمه وه:

۱- *وکلّله انزلناه حکماً عربياً*. (ئێمه شه م فه رمانه ی خۆمان به عه ره بى بۆ تۆ.

هه نارد). له ئایه تى ۳۷، سوره ی الرعد.

۲- *وکلّله اوحینا اليك قرآناً عربياً*. (هه روه هاینه قورئانیکى عه ره بیمان بۆ

تۆ هه نارد). له ئایه تى ۷، سوره ی الشورى.

هه‌لومه‌رجی بابه‌تیی شه‌و ده‌مه‌ی سیسته‌می خه‌لافه‌ته‌وه به‌سه‌ر کوردا سه‌پینراوه. ده‌کریت شه‌مه‌ وه‌ک هه‌ول‌دانیکی عه‌ره‌به‌مسولمانه‌کان بۆ دروستکردنی په‌ردی پینکه‌وه ژیان له‌گه‌ل کورده‌کاندا؛ به‌تایبه‌تی کاتیک ولاتی کوردان یه‌که‌مین مه‌لبه‌ندی ناعه‌ره‌بی بووه له‌به‌رده‌م سوپای فه‌تحه‌ری

۳- حم و الكتاب المبین • إنا جعلناه قرآناً عربياً لعلکم تعقلون • (حم، میم. به‌م کتیبه

که هه‌مو شت نیشان ده‌دا. به‌پارماندا شه‌م قورعانه‌ عه‌ره‌بی بین؛ به‌شکو بیتوانن تیگه‌ن.) نایه‌ته‌کانی ۱-۳، سوره‌ی الزخرف.

۴- قرآناً عربياً غیر ذی عرج لعلهم یستقون. (قورشانیکه به‌عه‌ره‌بی و ختیج و خواری تیندا نیه.) نایه‌تی ۲۸، سوره‌ی الزهر.

۵- ولقد نعلم أنهم یقولون إنا نعلمه بشر لسان الذي یلعینون إلیه‌ اعجمی و هذا لسان عربی مبین. (تیعه شه‌وه باش ده‌زانین شه‌وان نیشن: بنیاده‌مین فیزی ده‌کا.

شه‌وه‌که‌سه‌ی شه‌و نیازبانه له‌عه‌ره‌بی دا کۆلیه‌و ناشکرشه که زمانی شه‌م قورثانه به‌عه‌ره‌بی په‌کی به‌وانه.) نایه‌تی ۱۰۳، سوره‌ی الضحل.

۶- ولر جعلناه قرآناً اعجمیاً لقالوا لولا فضل آياته‌ العجمی و عربی. (گه‌ر تینه شه‌م قورعانه‌مان به‌عه‌جه‌می بناردایه، ده‌یانگوت: چۆن نیشانی به‌پرونی شی

نه‌کراونه‌ته‌وه؟ خۆی عه‌ره‌به‌ و نیشانه‌کانی عه‌جه‌مین.) له‌ نایه‌تی ۱۴۴، سوره‌ی فصلت.

۷- کتب غیر امّی اخرجت للناس. (تیوه چاکترین کۆمه‌لن له‌ ناو مه‌رده‌می دنیادا سه‌رو هه‌لدا.) له‌ نایه‌تی ۱۱۰، سوره‌ی ال عمران.

بۆ دۆزینه‌وه‌ی نایه‌ته‌کان سوودم له‌م دوو سه‌رچاوه‌یه‌ وه‌رگرتوه‌ه:

- رضوان السید: مفاهیم الجماعات فی الاسلام (دراسات فی الموسیولوجیا التاریخیه‌ للاجتماع العربی الاسلامی). بیروت ۱۹۹۳، ص ۱۲۶-۱۲۷.

- عبدالرحمن شرف‌کندی «هه‌زاره» (وه‌رگین): هه‌ورکانی په‌په‌رۆز. ناشرین:

انتشارات تازه‌نگاه، نشر احسان، تهران، به‌بهن سالی چاپکردن.

ئىسلامدا، تەماشىا بىكەين^۷. ھەرۈھالە پوانگى
عەرەبەكانەۋە بىروايەكى پتەۋ ھەبوۋە بەۋەى كە دەبىت
«كۆششى بەكول بىكەن تا كورد بەلای خۇياندا رابكىش»^۸.

ھۆكارەكانى ئەم دياردەپەش لەۋەدا بەرچەستە كراون
كە: ھەرچۇنىك بوۋە نابت كورد لەناۋ سىستەمى
خەلافەتدا بىتە درىزكراۋەى رەگەزى فارس و تورك، كە
ھەرپەكەيان تا ئەۋكاتە بە رىژە و قورسايىەكى زۆرەۋە
دزەيان كوردبوۋە ناۋ دامودەزگا كارگىرپىيەكانى دەۋلەت و
تا دەھات كارىگەرىيان لە پلەۋپايە سەرەكپىيەكاتدا پتر
دەبوۋ^۹. ئەمەش بەتايبەتى كە سىستەمى ناۋبراۋ لە دواى
پووخانى دەۋلەتى ئەمەۋى سالى ۷۵۰ى زايىنى، بارى
پشەۋى بەخۇيەۋە دەبىنى و عەباسىيەكان ئەگەرى
سەرەلدانى گەلى بزوتنەۋەى مىللىيان ھەست پىندەكرد^{۱۰}.

شا لىرەشدا دوو خالمان دىتە دەست. يەكەمیان ئەۋەپە كە
پىماندەلەت بەئىسلامبوۋنى كوردەكان نەبۇتە گەرەنتىك تا
دەسەلاتدارانى خەلافەت بىروايان پىتەكەن و لىيان دۇنيابن، كە
لەبارودۇخى گونجاۋدا لە دەسەلات ھەلناگەرەنەۋە،
بەتايبەتىش ئەۋان دەيانزانى كوردەكان زۆر مىيان بى

⁷ حكيم احمد مام بكر: الكرد و بلادهم عند البلاديين و الرحالة المسلمين
(۲۳۲-۶۲۶ھ/۸۴۶-۱۲۲۹م)، رسالة دكتوراه ۲۰۰۳م، ص ۲۱۶.

⁸ نارشاك پۇلادىيان: كورد لە سەرچاۋە عەرەبىيەكاندا. ل ۱۷۴.

⁹ نارشاك پۇلادىيان: كورد لە سەرچاۋە عەرەبىيەكاندا. ل ۱۷۳.

10 ھەرنەۋ سەرچاۋەپە، ل ۱۷۴-۱۷۴.

دهستدریژی گهلانی تر شور ناکهن و له کاتی پنیوستدا سل له وه ناکهته وه به گزیاندا بچنه وه. ته مهش به پینچه وانهی نه و لوژیکه وه یه که فوکه هانه کان له جوار چینه وه «دار الاسلام» دا کاریان پنده کرد و به پینی مه بده نه کانی نه و لوژیکهش ده بوو ئینتیمایه پیشه یی، کولتوری و جوگرافیه کان وه لا بخرین، چونکه نایینی ئیسلام هیچ مه رجینکی بق ره گه ز و عه قیده دانه نابوو. واته جیاوازیی ره گه زی میلله تان نه ده بووه ریگر له به رده م یه کبر و ایاندا و ته م دوانه یه کتریان ره تنه ده کرده وه^{۱۱}، که چی ته م مه بده ته سه بارت به کورد پراکتیزه ناکریت و ویرای مسوولمان بوونه که یی، ره چه له کینکی عه ره بیان هشی بق دروسته کریت.

دووه م خال نه وه یه که پیمانده نیت: وینا کردنه به راییه کانی عه ره ب بق کورد په یوه ندییان هه بووه به و قهیرانی ناسنامه یه وه که عه ره به کان له سه ر ناستی سیاسی دوو چاری ببوون و خوی له رووخانی نه مه وه یه کان و پاشتریش له ترازان و هه لوه شان وه به رده و امه کانی ده سه لاتی عه به سیدا ده بینیه وه^{۱۲}. که واته وینا کردن بق شه ویدی، هه روه ک وینای یه که می عه ره ب بق کورد،

^{۱۱} د. عبدالله ابراهیم: *المركزية الإسلامية، صورة الآخر في المختار الإسلامي خلال القرون الوسطى*. المركز الثقافي العربي، بیروت ۲۰۰۱، ص ۱۴.

^{۱۲} نارشاک هژادیان: *کورد له سه ر جاوه عه ره بینیه کاند*. لاهه ره کانی ۴۳ و ۱۰۴.

ویناگردنیکه له نهجامی جزئی له قهیرانه وه هاتوو و نهام ویناگردنهش بز نه وه یه خالی لیکچوون دروستبکات نهک خالی جیاکه ره وه و دابرکه ر. نامانجیشی شه وه بووه له ریگهی دهستپنیشخه ریکردنه وه بز یه کخستنی ره چه له ک، بوار بز کورد نه هیلنیته وه وهک ره گه زیکی جیاواز له عه ره ب بیر له ناسنامه ی خوی بکاته وه. به تایبه تیش که عه ره به کانی به رایى گرنگیه کی ته و او یان به ره چه له کدو زى دها و به لایانه وه ره چه له ک «ناسنامه» ی که سه کانی دهستنیشان ده کرد^{۱۳}.

له کاتی قسه کردنماندا له سه ر هرۆسه ی به نه ویتزرکردنی کورد له لایه ن به عسه وه، بزمان ده رده که ویت نهام دوو خاله چه نده به زیندوویى جاریکى دى سه ره له ده نده وه و لیزه شه وه به عسییه کان تا چه نده له هه مان به دگومانیه ی عه ره به کانی سه ره تا، سیاسه تیکى رگه ز په رستانه به رامبه ر به کورد، داده ریژن و کوردناسیه کی به عسیانه ی شوقینى له که له پوورى عه ره ب به ره مه مده هینن. بینگومان نه مه ش به و جیاوازییه وه که به عه ره بکردنی به رایى پرۆزه یه کی تیورى و له نه جامى ترس و به دگومانیه که وه یه به رامبه ر به کورد، وهک نزیکترین میله تیکى شه رکه ر له ده سه لاتی خه لافه ته وه. له کاتیکدا «به نه ویتزرکردن» له لای به عسییه کان

¹³ حکیم احمد مام بکر: *الکرد و بلادهم عند البلاد الیهین و الرحاله المسلمین* ص ۲۱۴.

پرۆژه یه کی کۆنکریتی بوو که دهبا له سه ره عهردی واقیع
 جیبه جی بکریت و سرینه وهی کوردیش ئامانجی هه ره
 سه ره کیی بوو. نه گهر پرۆژه یه که م جۆرنیک بوو بیت له
 قووتدان و شارده وهی کورد له ناو گه روو یه کدا که پینستر به
 پرۆسه یه کی دوورودریژی فهتکردندا تپه ریبوو، نه مهش له
 ئاستی سایکۆلۆژیدا «من» یکی هه لاوساوی عه ره بیی
 دروستکردبوو، که توانای قووتدان و شارده وهی کوردی
 هه بیت؛ نه وه پرۆژه یه به عسییه کان هه له پینانه وه و
 توو پدانه وهی کوردبوو له پیناوی پاراستنی «من» یکی
 عه ره بیانه ی «خاوین» دا که به گه ز په رستییه که ی سواری
 نه ده دایین قه بوولی هه بوونی کورد له به رامبه ر خۆیدا بکات.
 به لام خالی سه رنجراکینش له وه دایه که له هه ردوو بارودۆخ
 و قوناغدا، کورد له ناو هه مان یه که ی ئایینیدا یه که ئایینی
 ئیسلامه. واته کوردیش له سه ره ئاستی باوه رهنان به و به ها
 رۆحی و نه خلاق ی و عه قیده ییانه ی له قورنانه وه
 سه رچاوه یان گرتبوو، له گه ل عه ره به کاندایه کسان بوو. نه و
 یه کسانیه ی وایکرد کورد بینه به شیک له و پانتاییه ی ئیسلام
 بوخۆی داگیری کردبوو و نه مهش ببینه هۆی نه وه ی
 به شداری کولتوریانه ی کورد له چوارچێوه ی شه م پانتاییه و
 به پینی به ها رۆحی و نه خلاق ی و عه قیده ییه کانی نه و پانتاییه
 بیت.

هه رچۆنیک بیت به عه ره بکردنی کورد وه ک پرۆسه یه کی
 تیۆریی و وه ک قه فه سیک ی ئاسنین، له روانگه ی عه ره به

مسولمانه كانه وه هه و لڌانتيك بووه بز دهسته مژكردن و خوماليكردني كورد (كورد به هي خژكردن). ههروه ها به خشيني جژريك له دڤنيايي بووه به هيزيكي گه وهي كژه لايه تي كه وروژاندين و تهره كردني له بهرژه وهندي شه وكاته ي دهولت و خه لافه تدا نه بووه. شه مه جگه له وهي دابه شكردننيكي ره مزيانه ي «ره چه له كنيك» بووه له گه ل كورد دا؛ كه تا دههات شه و ره چه له كه پيروزيي خوي له ناييني ئيسلامه وه وهرده گرت و له بنه چه يه كي ئيسماعيليي (المستعربه) و قه حتاني (العاربه) وه ده گژرا بز بنه چه يه كي عه ره بيي ئيسلاميانه ي پيروز¹⁴.

شه وه ي جينگه ي سه رسوورمانه شه وه يه، كه دابه شكردي شه م پيروزيي له سه ر ئاستي ره چه له ك، له گه ل كورد، پيچه وانه ي گوتاري سه ده كاني ناوه پراستي عه ره به له ئاست ميلله تاني ديكه ي ده ره وه ي «دار الاسلام» دا، كه گوتاريني پووتكه ره وه بوه و له سه ر دامالين و شينواندين و پيسكردني خه سه له تي پيروزيي له هه موو «شه وه كانيتري» ده ره وه ئيشيكردوه¹⁵.

¹⁴ نارشاك هژلاديان: كورد له سه رچاوه عه ره بييه كاندا، ل ۱۰۴-۱۰۵.

¹⁵ د. عبدالله ابراهيم: المرآة الاسلاميه، ص ۱۱-۱۳.

دووو۵، خۇ بەعەرەبكردن

ئەگەر بە مانايەك لە ماناكان بەعەرەبكردن بریتىبىت لە ئىمتىيازىك، كە عەرەبەكان لە ساتىك لە ساتەكانى قەيرانى ناسنامەى سياسىى خۇياندا دەيدەنە كورد و وەك نامرازىك بۇ دەستەمۇكردن و كەكردنە وەى ئەگەرى نارەزايىەكانى ئەمەى دواىيان بەكارى دەهينن؛ ئەو خۇ بەعەرەبكردن تەسلىمبوونى كوردە بەو گوتارە و بەكارهيننانىەتى بۇ خۇگونجاندن و دابىنكردى شوىنى خۇى لەناو گوتارى يەكەمدا. وەلى دەبىت گوتارى يەكەم چەندە بەهينز و گشتگر بووبىت تا كورد بخاتە ناو ئەو قەفەسە ئاسنىنەو و بىهيننە سەر ئەو بروايەى كە چىژ لە بەعەرەبكردى خۇى وەربرىت؟ دەبىت پروزەى بەعەرەبكردن چ ئاسزىەكى بۇ ئەوساى كورد دەستنىشان كرىبىت، تا كوردىش خۇبەعەرەبكردن وەك تاكە دۇخى مانەوەى خۇى قەبوول بىكات و بگرە شانازىشى پىو بەكات؟

ئەوەى جىگەى سەرنجە ئەو گریمانەىەىە كە دەلەت:
بەعەرەبكردىن پىشەەرچە بۇ خۇبەعەرەبكردىن و بەكەمىان
خەونىكە ئەو بىتر دەبىبىنى و نوومىشىيان و مدىبىنەرى ئەو
خەونەىە. ئەگەر كورد نەكەوتبا باوەشى پروزەى خۇ
بەعەرەبكردنەو، ئەو پروزەى بەعەرەبكردىن ەرگىز

مانایه کی نه ده بوو. چونکه نه گهر به عهره بکردن بریتیت له و ناسنامه یه ی عهره ب به کوردی به خشویه تا خوی نه بیت، نه وه خو به عهره بکردن دهسته لگرتنی کورد بووه له خودی خوی و جوریک بووه له خو خالیکردنه وه له هه موو نه و مانایانه ی کوردیوونی نه ویان به و مانایه ی له و سرده مه دا باو بوو، پیکده هینا. یا خود ده توانین بلین، نه گهر خو به عهره بکردن جوریک له «هاوگونجانندی» دروستکرد بیت، نه وه نه گونجاوترین جوری ناسنامه ی به خشویه ته کورد و نه میش قه بوولیکردووه. چونکه تاشکرایه به خالیکردنه وه ی کورد له ناسنامه ی خوی هه موو نه و زه مینه یه ش به به تالی ده مینیته وه که شوناس تیایدا ده خه ملیت. شوناس له و زه مینه یه دا گه شه ده کات که نازادی پرسیارکردن له نارادا بیت و به کیکیش له و پرسیارانه پرسیری خوده له خوی و له جیهانی ده و روبه ری خوی. به لام کاتیک خود له خوی به تال ده کریته وه، نه وه هه موو نه و پرسیارانه ش بیده نگ ده کرین که په یوه ندی خود به خوی و به جیهانی ده و روبه ری وه دیاری ده کن. بویه نه گهر به عهره بکردن له روانگه ی نه خشه داریزه کانییه وه جوریک له نیمتیاز بوو بیت، نه وه نه م نیمتیازه دیاری سته مکاریکه بو به رامهر تا له خودیکی سه ربه خوزه بیگاته خودیکی ملکه چ، خودیک که له پیناوی مانه وه ی خوی و گه و ره کردنی سته مکاردا، خوی به کزله

دهکات و هموو خق به کزپله کردنیکیش پینگ و مانه وهی
سته مکار به هیز دهکات^{۱۶}.

به سه رهای شم په یوه ندیهی کورد له ناست شوناسی
خوبه عه ره بکردندا چیرزکینکی دورودریزه و تانیستاش
به رده و امه. وهلی به پنجه وانهی چیرزکه باوه کانه وه،
پاله وانی شم چیرزکه (که میر و سردار و پادشا و
دهسه لاتداره کورده کانون) له میانهی به سه رهای و
پووداوه کاندا خوی دروست ناکات و گه شه به که سیتی خوی
نادات، به لکو به رده و ام که سیوونی خوی له دهست ددات و
ئه ویتتر به رجه سته دهکات. همیشه خوی بچووک دهکاته وه
و ئه ویتتر گه وره دهکات. هردهم دهکشینه دواوه و ئه ویتتر
دههینینه جینگه کهی خوی. به رده و ام خوی بیده نگ دهکات و
لیده گه پئی ئه ویتتر له جیاتی شم قسان بکات و ...

یه که مین ده رکه و ته کانی خوبه عه ره بکردن خه سه تیکی
میزوویان هه یه و له ناو هه لومه رجیکی بابه تیانه وه فهرز
ده کرین، به لام هیدی هیدی له میانهی ره وتی میزوودا؛ بق
کورد ده بنه خه سه تتی دهروونی و له ناخیدا جینگیر ده بن و
خق به که مزانی و شهرم و ترس و سنگفراوانیپه کی ساخته
به ره مده هیننن که به هزیه وه به رده و ام «من» ی کوردی

¹⁶ له مباره یه وه بگه ریوه بق: شاتین دولابوتی: سیاست
اطاعت (رساله ای درباره بردگی اختیاری. ت. علی معنوی. تهران نشر
نی، ۱۳۷۸.

تاراوگه ده‌کریټ و مافی خودبوونی خۆی له ده‌ست ده‌دات. ده‌بینه کائینیکی بێ خود بۆ ئه‌ویتر و له‌خزمه‌ت ئه‌ویتر و هه‌لقه له‌ گۆیی ئه‌ویتر، که بێگومان هه‌موو ئه‌مه‌ش له قۆناغی جیاوازدا و به‌ شیوه‌ی خۆی و به‌ پاساوی تایبه‌ت ئاراسته‌ ده‌کریټ.

ئه‌وه‌ی لێره‌دا پێویسته‌ بگوترێ ئه‌وه‌یه: هه‌رچه‌نده‌ یه‌که‌مین پروداوه‌کانی ئه‌م چیرۆکه‌ به‌ پروداوی خۆبه‌عه‌ره‌بکردنی کورد ده‌ستپه‌نده‌کات، به‌لام کاتیک ئه‌م پرۆسه‌یه‌ ده‌بینه‌ خه‌سه‌لتی ده‌روونی و له‌ ناخدا جێگیر ده‌بیت، ئیدی زه‌مینه‌سازی ده‌کات تا کورد له‌ ئاست هه‌ر لایه‌نیکی تردا ده‌ست له‌ خودبوونی خۆی هه‌لبگریت. واته‌ خۆبه‌عه‌ره‌بکردن له‌ ئاستی ده‌روونیدا رێگه‌ خوشکه‌ر بووه‌ تا کورد له‌ ئاست هه‌ر ئه‌ویکیتردا دووچارێ هه‌مان خۆ به‌که‌مزانی ببیت و ئه‌ویتر زۆر له‌ وه‌ی که‌ هه‌یه‌ گه‌وره‌تر بکات.

خالێکی دی که‌ نابیت به‌ لایدا تێپه‌ر بێین ئه‌وه‌یه، که‌ پێمانده‌لێت دیارده‌ی خۆبه‌عه‌ره‌بکردن دیارده‌یه‌کی گشتگره‌ وه‌ی ناو ئه‌و جوگرافیایه‌ نه‌بووه‌ که‌ کورد تیایدا ژیاوه، یاخود به‌ لای که‌ مه‌وه‌ سه‌رچاوه‌کان به‌و جوژه‌ باسی ناکن. به‌ لکو ئه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رنجه، ئه‌م دیارده‌یه‌ تایبه‌ت بووه‌ به‌و چین و توێژه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ کوردانه‌ی که‌ له‌ کاتی ره‌چه‌له‌ک بردنه‌وه‌ سه‌ر و په‌سه‌ندکردنی ئه‌وه‌ی نه‌وان به‌ ره‌چه‌له‌ک عه‌ره‌بن، هه‌ستیان به‌ به‌رژه‌وه‌ندی

خۆیان کردوو و یه که مین گروو پینکن که ویستبیتیان
 خۆیان له ناو قه فه سه ناسنینه که دا ببیننه وه. سه رچاوه کان
 باس له م دیارده یه وه ک دیارده یه کی سه راپاگیری ناو
 کۆمه لگای نه وسای کورد ناکهن، به لکو باس له و سه ردار و
 پادشا و میر و خاوه ن ده سه لاته کوردانه ی کۆن ده که ن، که
 نه یانده ویست بۆ مانه وه ی خۆیان ته م هه له یان له ده ست
 ده ریچیت. لیره وه زۆر سه یر نه یه که له نیستاشدا گه رانه وه ی
 خۆبه عه ره بکردن به شیواز و پاساوه کانی ته م سه رده مه،
 هه ر له ناو ته م چین و توێژانه وه سه ریبه لداوه ته وه و له
 شوێنیکێ دیکه دا، به کورتییش بیت، ده گه ریحه وه سه ر ته م
 بابه ته.

یه کینک له دیارترین شه و بنه ماله کوردانه ی که گومان له
 په چه له کی کورد بوونیان نه کراوه و زانیاری شه و
 سه رچاوانه ش که گه لانی دراوستی کورد نووسیویانن ته مه
 دووپات ده که نه وه، نه یو بییه کانن^{۱۷}. ته گه رچی هه ر له
 کۆنه وه زۆر له نوو سه ران له په چه له کی کورد بوون، یان
 عه ره ببوونی ته م بنه ماله یه یان کۆلیوه ته وه، وه لێ دوا جار
 هه موویان له سه ر شه وه کۆک بوون که نه سلێ شه و بنه ماله یه

¹⁷ له مباره یه وه نارشاک پۆلادیان: کورد له سه رچاوه عه رمیبه کاندا،
 ل ۱۹۰ ناماژه ده کات به کتێبه که ی نوو سه ری شه رمه نی کیراکوس
 کانتساگیتی: میژووی شه رمه ن، یه ریفان، ۱۹۹۱، ل ۱۵۰. هه روه ها
 به روانه واسیلی نکیتین: کورد و کورمستان. وه رگێرانی خالید
 حسامی (هیندی)، هه ولیر ۱۹۹۸، ل ۵۱۷ و به ره و دوا.

كوردن و له هۆزی «ره وادی»ین¹⁸. نارشاک پۆلادیان له
 کتێبه کهیدا، نهو راستیه مان بۆ ده خاته روو که
 لیکۆ له ره وه کان؛ و یرای زانین و ته باییشیان له سه ر
 کورد بوونی نه یو بییه کان، که چی له هه و لدانیش نه که و توون
 بۆ بردنه وه ی ره چه له کی شه و بنه ماله یه بۆ سه ر شه و یان شه م
 هۆزی عه ره ب و ده نیت: «له و مه ش پتر هه ندی نوو سه ر
 زانیاری و ایان نوو سیوه، شه وه ی لئ هه لده کړیندریت، که وا
 چه ندین میری شه یو بی نکولییان له عه ره ب بوونی خۆیان
 نه کړیوه»¹⁹. شه وه ی شه م نوو سه ره نامازه ی پنده کات (ئیهن
 واصل شه لمانی)یه که له به ره مه نیکیدا نوو سیویه تی:
 «دمسته یه ک له پانشایانی بنه ماله ی شه یو بی نکولییان
 ده کرد ره چه له کیان کورد بیت و گوئیانه: "ئیمه عه ره بین،
 به لام له لای کوردان نیشته جی بووین و ژنمان لیپناون"²⁰.
 پۆلادیان، و یرای تیزبینی ره خنه گرانه ی له کاتی
 خویندنه وه ی سه رچاوه کاند، ددانیش به وه دا ده نیت، که
 بییری به ره چه له ک عه ره ب بوونی کورد لای شه و هۆزه

¹⁸ نارشاک پۆلادیان: کورد له سه رچاوه عه ره بیه کاند. ل ۱۶۰.

¹⁹ هه مان سه رچاوه، ل ۱۶۱.

²⁰ ابن واصل: مفرج الکروب فی اخبار جی ایوب. قاهرة ۱۹۵۳.

ج ۱، ص ۳.

کوردانه‌ی لیره و له‌وئ له‌سەر زه‌مینی ده‌ولته‌تی خه‌لافه‌تی
 عه‌ره‌بی ئیسلامی پلاو ببوونه‌وه، نه‌ختیک بره‌وی هه‌بووه²¹.
 له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا توێژه‌ری کورد بو‌ی هه‌یه‌ به‌و
 به‌نگه‌یه‌ی نه‌و زانه‌یارانه‌ له‌و سه‌رچاوانه‌وه
 گواسته‌راونه‌ته‌وه که عه‌ره‌به‌کان به‌مه‌به‌ستی تایبه‌تی خویان
 نوسویانن، یان له‌ژیر کاریگه‌رییاندا دووباره‌ کرانه‌ته‌وه،
 یاخود له‌به‌ر نه‌وه‌ی خالین له‌ داتای زانستانه‌ی میژوو‌یی و
 زیاتر له‌ به‌ندوباو ده‌چن، گومان له‌گشت نه‌و سه‌رچاوانه
 بکات. وه‌لئ کاتیک ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌ کوردیه‌کان، که
 هه‌مان نه‌و شتانه‌یان به‌زیادیشه‌وه دووباره‌ کردوونه‌ته‌وه،
 چیدی ناتوانین نه‌و مه‌یله‌ بشارینه‌وه که نووسه‌ره
 کورده‌کان و بنه‌ماله‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانی کوردیش
 له‌مباره‌یه‌وه بوویانه.

دوو که‌س له‌ دیارترینی نه‌و میژوونووس و نووسه‌ره
 کوردانه‌ش، میر شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی و مه‌لامه‌حمودی
 بایه‌زیدین، که‌یه‌که‌میان وێرایی په‌زامه‌ندی له‌سه‌ر
 په‌چه‌له‌کی عه‌ره‌بیانه، مه‌یلی به‌ره‌و به‌ئیرانیکردن «به
 فارس‌کردن»ی کورد زیاتره‌ و دووه‌میشیان چه‌خت ده‌کاته‌وه
 سه‌ر به‌عه‌وه‌بکردنی «به‌ده‌ویانه»ی کورد. یه‌که‌میان له
 سه‌ده‌ی شانزده‌هه‌می زایینیدا ژیاوه‌ و دووه‌میشیان له
 سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا. نه‌م دوو میژووه‌ش بایه‌خیکی

²¹ ئارشاک پۆلادیان: کورد له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا. ل ۱۶۶.

گرنگیان هه‌یه، چونکه ناش‌کرای ده‌کات؛ به‌دورکه‌وتنه‌وه‌مان له سه‌ده‌کانی ناوه‌پراست (که تیایدا گوتاری به‌عه‌ره‌بکردن سر هه‌لده‌دات)، نه‌کاریگه‌ریی بیروپای نووسه‌ره‌عه‌ره‌به‌کان کال بۆته‌وه و نه‌هه‌ستی شانازیکردنی کوردانیش به‌ره‌چه‌له‌ک بردنه‌وه‌ی خۆیان بۆسه‌ره‌به‌ب، دامرکاوه‌ته‌وه و نه‌خویندنه‌وه‌یه‌کی ره‌خه‌نه‌گرانه‌ی سه‌رچاوه‌کان له‌بزافی میژوونووسی ئیمه‌دا سه‌باره‌ت به‌و بابه‌ته‌خه‌ملیوه.

سه‌ره‌تا شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی له‌کتیبه‌نایابه‌که‌یدا (شه‌ره‌فنامه ۱۵۹۶ی زایینی) و له‌چه‌ندین شویندا ره‌چه‌له‌کی هۆز و بنه‌ماله‌ کورده‌کان ده‌باته‌وه سه‌ره‌هۆز، یان که‌سایه‌تییه‌کی ناوداری عه‌ره‌بیی و ته‌نانه‌ت غه‌یره‌عه‌ره‌پیش، بۆ نمونه سه‌ره‌جه‌له‌ی فه‌رمانه‌وه‌ایانی به‌دلیس ده‌باته‌وه سه‌ره‌ته‌هماسی کورپی یه‌زده‌گه‌ردی بیسته‌م پادشای فارس²². شه‌و پنیوایه‌ میرانی هۆزی (هه‌کاری) و هۆزی (شامبو) له‌بنه‌ماله‌ی خه‌لیفه‌کانی عه‌بیاسین و میرانی جه‌زیره‌ش ده‌چنه‌وه سه‌ره‌خالیدی کورپی وه‌لید، نه‌گه‌رچی

²² له‌و باره‌یه‌وه به‌روانه: الامیر شرف‌خان البدیسی: *شهرنامه*. ت. محمد جمیل الملا احمد الروزیایی. مؤسسه‌ موکرتانی للطباعة و النشر، کردستان / اربیل / ۲۰۰۱، ص ۶۰۳. هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ ره‌چه‌له‌کی شه‌و هۆزانه‌ی ناویان هات به‌ریز ته‌ماشای لاپه‌ره‌کانی (۲۶۹، ۳۲۷، ۳۴۳، ۴۲۹، ۴۴۱، ۵۱۳، ۵۶۰ و ۶۰۳) بکه.

به پنی سه رچاوه کان خالیدی کوپی وه لید نه گه یشتوته نه و
ناوچه یه و به هزی بلاو بوونه وهی تا عوونیشه وه هیچ به کتیک
له نه وه کانی نه ماون²³.

مهلا مهحمودی بایه زیدیش (۱۷۹۹-۱۸۶۷) له دوو
سه رچاوهی گرنگدا باس له عه ره ب بوونی په چه له کی کورد
ده کات²⁴. نه گه رچی نه و له زور بواردا بیرکردنه وه یه کی
نایینه خوازانه و روشنگه رانهی هه بووه و یه که مین
نووسه ریکی کورده توانیبیتی له که نار تو مارکردنه
میژووییه کانیه وه، بیروپای مرؤفناسانه، کومه لناسیانه و
دهروونشیکاریانهی کومه لایه تی ورد بخاته روو، ههروه ها له
پیناوی پزگار بوونی کورده کان له په رته وازه یی و پارچه
پارچه یی، راشکاوانه باس له پنیویستی دامه زرانندی

²³ له مباره یه وه برپوانه: مهلا جه میل پوژبه یانی: (وه رگپران و
ساخکردنه وه): *ولانگیری رهنه خاکی عتیراق* «فتح سواد العراق»، ج
۱، سلیمانی ۱۹۹۷ ان ل ۱۳، به نایبه تی په راویزی ژماره (۸). ههروه ها
ته ماشای په راویزی ژماره (۱) له لاپه ره ۲۶۹ ی شه ره فنا مه دا بکه.
²⁴ مهلا مهحمود بایه زیدی: *باب و نه ریتی کورمه کان*. وه رگپرانی د.
شکریه رسول، ۱۹۸۲، به غذا. ههروه ها: ی. شی. فاسیلیه قا: *کتیبه یکی
نه دوزراوه دهر بارمی میژووی کورستان*. گؤفاری په هه ند، ژ. ۱۹۹۹/۸
و. عه بدولا مهردوخ. ل ۲۰۸-۲۲۷. نه مه پتیشه کی کتیه به
نه دوزراوه که ی مهلا مهحمودی تیندا بلاو کراوه ته وه.

دهولهتی کوردی دهکات^{۲۵}، کهچی له مهسهلهی دهستنیشانکردنی ره چهلهکی کورداندا تهواو له زیر کاریگری نه زعهی خۆبه عه ره بکردندایه.

بایه زیدی له سه ره تای کتیبی *داب* و نه ریتی کورده کان، سالی (۱۸۵۸-۱۸۵۹) بانگه وازیک ده دات و ده لئی: «با ئاشکرا بی لای به ریزان، قوتابیان و شاره زایان و بینهران که ئهم میلله ته کورده له کۆنا له تیره ی عه ره بی به دهوی "دهشته کی" یه وه هاتوون»^{۲۶}. پاش ئه مه ش بایه زیدی، دیسانه وه به بی خستنه پرووی هیچ بوونکردنه وه یه کی له بابته شه وانهی سه باره ت به *داب* و نه ریتی کوردان ده یانخاته پروو، ده لئیت: «هه تا ووشه ی کورده ستانیش نه بووه»^{۲۷} و به پروای شه و خاکه ی پنیده گوترئ کورده ستان؛ پینشان «جینگایه کی چۆل بووه له نیوان ئیران و خوراساندا»^{۲۸}.

له سه رچاوه ی دووه مدا، که هه ندئ دووباره بوونه وه ی کتیبی «*داب* و نه ریتی کورده کان» یشی پیوه دیاره، بایه زیدی به دووباره کردنه وه ی بیروپرای سه رچاوه کۆنه کان و بیروپراکانی شه ره فخان سه باره ت به ره چه له کی کورد، سئ

^{۲۵} ی.ئی. فاسیلیه فا: کتیبیکی نه ئوزراوه دهرباره ی میژووی کورده ستان.

ل ۲۲۴.

^{۲۶} مه ۷ محمود بایه زیدی: *داب* و نه ریتی کورده کان. ل ۱۹.

^{۲۷} هه مان سه رچاوه، ل ۲۰.

^{۲۸} هه مان سه رچاوه و هه مان لاپه ره.

«نه‌قل» ده‌گیرپښته‌وه²⁹. له په‌که‌میاندا کورد ده‌باته‌وه سره
 شه‌و‌که‌سانه‌ی له‌ ماره‌کانی سره‌شانی زوحاک‌ پزگاریان
 بو‌وه (په‌چه‌له‌کی نه‌فسانه‌یی)، له‌ دو‌وه‌میاندا کورد
 ده‌باته‌وه سره‌کابرایه‌کی زل و زه‌به‌لا‌حی جاو‌ده‌رپزوقیو و
 هه‌لا‌وساوی توکنی بیجم‌ترسینه‌ر، که‌ وه‌ک‌ نو‌ینه‌ری کوردان
 چو‌ته‌ لای‌ په‌یامبه‌ری نی‌سلام (په‌چه‌له‌کی دی‌وو‌درنج). له
 نه‌قلی‌سینه‌میشدا که‌ وه‌ک‌ بو‌خو‌ی ده‌لنیت: «وینده‌چی‌نزی‌ک
 له‌راس‌تیپه‌وه‌بی»³⁰، کورد‌ده‌باته‌وه‌سره «په‌سه‌نیکی
 نا‌ئاسایی» له‌ نه‌وه‌ی‌یافسی‌کورپی‌نوح، که‌ بی‌گومان
 ده‌سته‌واژه‌ی «په‌سه‌نی‌نا‌ئاسایی» نه‌گه‌ر‌مانایه‌کی‌هه‌بیت
 شه‌وه‌هیچ‌نیه‌له «په‌چه‌له‌کینکی‌ناره‌سه‌ن» زیاتر.

نه‌گه‌ر‌نه‌مانه‌و‌یت‌هه‌روا‌به‌ئاسایی‌به‌لای‌شه‌ره‌فخان و
 بایه‌زیدیدا‌تیپه‌ر‌ببین، به‌تایپه‌تی‌سه‌باره‌ت‌به‌وه‌ی‌که‌ نه‌ک
 هه‌ر‌بر‌وایان‌به‌عه‌ره‌ببوونی‌کورد‌هه‌یه‌و‌له‌وباره‌یه‌وه‌هیچ
 په‌رسیار و نیشانه‌یه‌کی‌سه‌رس‌وو‌رمان‌دانانین، به‌لکو
 په‌چه‌له‌کی‌غیره‌عه‌ره‌بیشی‌بو‌ده‌دو‌زنه‌وه‌و‌پاشان‌له‌لای
 بایه‌زیدی‌په‌چه‌له‌کینکی‌نا‌مر‌ویشیان‌ده‌دری‌ته‌پال،
 هه‌روه‌ها‌نه‌گه‌ر‌نه‌مانه‌و‌یت‌بیرو‌پای‌شه‌وان‌به‌وه‌پاساو

²⁹ ی.ش. فاسلیبه‌ئا: کتیبیکي نه‌موزراوه‌دهرباره‌ی‌میژووی‌کورستان.

۲۱۱-۲۱۰

³⁰ ی.ش. فاسلیبه‌ئا: کتیبیکي نه‌موزراوه‌دهرباره‌ی‌میژووی‌کورستان

۲۱۱ ل

بدهینه‌وه که هینشتا هستی نه‌ت‌وه‌یی له‌لایان گه‌ش‌هی
 نه‌کردبوو، شه‌وه شه‌و گریمانه‌یه زیاتر ده‌چه‌سپیت که پیشتر
 خسته روو و به‌پنویستی ده‌زانم لیره‌دا بگه‌ریمه‌وه سه‌ری.
 نیمه‌پیشتر گوتمان، به‌عه‌ره‌بکردن پیشمه‌رجه‌بو
 خۆبه‌عه‌ره‌بکردن. شه‌گه‌ر کورد نه‌که‌وتبا باوه‌شی پرۆسه‌ی
 خۆبه‌عه‌ره‌بکردنه‌وه، شه‌وه پرۆسه‌ی به‌عه‌ره‌بکردن هه‌رگیز
 مانایه‌کی نه‌ده‌بوو. شه‌وه‌ی مانا به‌پرۆسه‌ی به‌عه‌ره‌بکردن
 ده‌به‌خشیت، به‌پیره‌وه‌چوونی شه‌و پرۆسه‌یه‌یه‌له‌لایه‌ن
 کورده‌وه. چونکه شه‌گه‌ر به‌عه‌ره‌بکردن بریتیبیت له‌و
 ناسنامه‌یه‌ی عه‌ره‌ب به‌کوردی به‌خشیه‌وه تا خۆی نه‌بیت،
 شه‌وه خۆ به‌عه‌ره‌بکردن ده‌سته‌لگرتنی کورد بووه له‌خودی
 خۆی و جۆریک بووه له‌خۆ خالی‌کردنه‌وه له‌هه‌موو شه‌و
 مانایانه‌ی کوردبوونی شه‌ویان پینکده‌هینا. یاخود ده‌توانین
 بلین، شه‌گه‌ر خۆبه‌عه‌ره‌بکردن جۆریک له‌هاوگونجاندنی
 دروستکردبیت، شه‌وه نه‌گونجاوترین جۆری ناسنامه‌ی
 به‌خشیه‌وه‌ته‌کورد و شه‌میش قه‌بوولیکردوه. چونکه
 ناشکرایه به‌خالی‌کردنه‌وه‌ی کورد له‌ناسنامه‌ی خۆی،
 هه‌موو شه‌و زه‌مینه‌یه‌ش به‌به‌تالی ده‌مینیته‌وه که شوناس
 تیایدا ده‌خه‌ملیت. شوناس له‌وه‌مینه‌یه‌دا گه‌شه‌ده‌کات که
 ئازادیی پرسیارکردن له‌ئارادا بیت و په‌کینکیش له‌و
 پرسیارانه‌پرسیاری خوده‌له‌خۆی و له‌جیهانی ده‌وروبه‌ری
 خۆی. به‌لام کاتیک خود له‌خۆی به‌تال ده‌کریته‌وه، شه‌وه
 هه‌موو شه‌و پرسیارانه‌ش بینه‌نگ ده‌کرین که په‌یوه‌ندیی

خود به خوی و به جیهانی ده و روبه ریه و ده یاری ده کن و په یوه نندیه که ش ده که نه په یوه نندیه کی سه پاور، نه گهر نه لنین توتالیتاریانه.

خود نه وکاته ده توانیت په یوه نندی به خوی و به جیهانی ده و روبه ری خویه وه بکات، که سه به خویی خوی له ده ست نه دابیت. چونکه نه گهر خود به تال کرابیته وه له خوی و شوناسیکی دیکه ی خرابیته پال که خوی نیه، نه وه قه بوولی هیچ په یوه نندیه که له گه ل ده ره وه ی خویدا ناکات و نه وه په یوه نندیه مانای نابیت. ته نیا مه گهر نه وه شوناسه تازه به یی ده دریته خود له ریتگای سته مکاریبه وه بی، یان له ریتگای نه فیکردنه وه ی خوده وه. به مانه یه کی دی: ته نیا نه وکاته په یوه نندیه که ده بیته په یوه نندی؛ که خود وه ک جه وه ریک له و په یوه نندیه دا پاریزراو بیت و نه وه په یوه نندیه ش بیته په یوه نندی به و خوده سه به خو و پاریزراو و ریز لیتگراوه وه.

شوناسیکی نوی بؤ خود، نه وکاته شوناسیکی نوییه؛ که نیزافه یه که بکاته سه خود وه کته وه ی که له خودی خویدا هیه و مانای خود بوونه که ی فراوانتر بکات، به لام نه گهر نه وه شوناسه له سه حسابی سه رینه وه ی خوده جه وه ریه که وه بیت، نه وه شوناسیکی توتالیتاریانه یه، که هر خود خوی، ده کاته قوربانیی یه که م. بؤ نمونه: وه ختی نازناویک ده ده یه پال تاکیک، که هه لگری خودیکه و ناویکی تایبته به خوی هیه، نه وه نه و نازناوه نیزافه یه که بؤ سه

شوناسی جه وهه ری و پیویسته له خزمه تی چه سه پاندنی تاکبونی شو خوده سه ربه خویدها بیت که نازناوه که ی پین شیزافه ده کریت. واته خزمه ت به سه ربه خوی ناوه شه خسییه که بکات و مانای تاکبونی هه لگری ناوه که، جینگیرتر و فراوانتر بکات. وه لئی ته گه نازناوه که ناوی شه خسیی تاکه که سه که ی سرپییه وه و نازادییه کانی سنووردار کرد؛ شه وه نابیته شیزافه یه ک بوسه ر شوناسی شه وه که سه، به لکو شوناسه جه وهه رییه که ی ده خاته لاه وه بوخوی له جینگه که ی نیشته جی ده بیت. به م پنیسه ش نازناوه که نابیته نازناو له خزمه تی شوناسی یه که مدا، به لکو خوی ده بیت شوناس. (له به شی کوتاییدا ده گه رییه وه سه ر شه م باسه).

بزیه ته گه ر به عه ره بگردنی به رای له روانگی نه خشه دارپژده کانییه وه جوریکیش له نیمتیا ز بووبیت درابیته کورد و ته گه ر کوردیش نه مه ی وه ک دیاری و بانگه یشتنیکیش لیکد ابیته وه و به هزییه وه گونجانیکیشی له گه ل شه وه لومه ر جاننده داروستکردبیت که به رامبه ر خستویتیه به رده می؛ شه وه دواچار شه م دیارییه، دیاریی سته مکاریکه بق به رامبه ر تا له خودیکی سه ربه خوه بیکاته خودیکی ملکه چ. خودیک که له پیناوی مانه وه ی خوی و گه وره گردنی سته مکاردا، خوی به کویله ده کات و هه موو خق به کویله کردنیکیش پینگه و مانه وه ی سته مکار به هیز ده کات.

شهره فخان و بایه زیدی؛ شه و نده ته سلیم به گوتاری به عه ره بگردن بوون، که خۆبه عه ره بگردنه که یان بوته پینشمه رچ بۆقه بولکردنی هه رشتیکی دیکه ش سه باره ت به ره چه له کیان! به مانایه کی دی: خۆبه عه ره بگردن (خۆ به شه و بترکردن) له لای شه وان شه و نده بوته خه سله تیکی دهروونی و له ناخیاندا جینگیر بووه، ئیدی زه مینه ی خۆشکردوو ته تا له ئاست هه ر لایه نیکی تر دا ده ست له ره چه له کی کوردیانه ی خۆیان هه لبگرن و شه و مه سه له یه یان هینده به لاره گرنگ نه بیت. وه ک ئارشا ک پۆلادیان گوتویه، شه و ی جینگه ی سه رسورمانه شه و یه: مه لا مه حمود وه ک روونا کبیریک و ماموستای بواری فیرکردن، له سه ر دووباره کردنه و یه شتیک سووره، که له سه ده کانی ناوه ندا خراوه ته روو، به بی شه و یه هیچ به لگه یه کی به رجه سه نیشان بدات.³¹

بئسوود نابیت له په راویزی شه ره فخان و بایه زیدی³² باس له مینوو نووسیکی دیکه ی کورد وه ک نمونه بکه ین، که

³¹ ئارشا ک پۆلادیان: کورد له سه رچاره عه ره ببیه کاندای، ل ۱۶۶.
³² له راستیدا له پینش شه ره فخانیشه و ده فی (یادا شته کانی مه نمن به گ کوپی بنگه به گ) مان هه یه که نمونه ی خۆبه که مزانی و شکسته نه نفسی نوو سه ره که ی ده رده خه ن و پئویستی به تو یزینه و هه یه کی تایبته هه یه. مه نمن به گ شه یادا شته نه ی وه ک سکالایه ک پینشکه شی سولتان مورادی سینه م کردوو و ته ایدا واده ی به ندایه تی خۆی بۆ سولتانی تورک ئاشگرا کردوو و به مجوره ش

پوونتر ناشکرای دهکات میژوونوسه کوردهکان، ویرای هموو دلسوزییهکیان، هینشتا لهمهسهلهی پهچهلهکدا چاوپوژی دهکهن و ناتوانن خویان له دووبارهکردنهوهی زانیاریی سهرچاوه کۆنهکان بهدوور بگرن. لهمهش گرنگتر نهوهیه ناشکرای دهکات نهوان نهوهنده تهسلیم به گوتاری بهعهره بکردن بوون، که خۆیهعهره بکردنهکیان بۆته پینشهرج بۆقهبولکردنی ههرشتیکی دیکهش سهبارهت به پهچهلهکیان. نهو میژوونوسهش (عهبدولقادر کوپی رۆسته می بابان)ه، که ده بیته له سالی (۱۸۶۸)دا کتیبی (پهوشی کوردان)ی نویسنیت^{۳۳}.

عهبدولقادی بابانیس لهسهه رینچهکه می میژوونوسه کوردهکانی پینشخوی و دیسان وهک نهوان بهین گفتوگۆکردن و بهلگههینانهوه، دوی نهوه می باسی گهیشتنی بانگهوازی نیسلام به کوردستان و هاتنی سواره می عهره بۆ ولاتی کوردان و شهپی نیوان کورد و عهره ب و سهرکهوتنی

خوی دهناسینیت: «په گهزی بهنده بیگه بهگ نهگه پیتهوه بۆ مه ره بهک له نه بهر عوبه یده می چه راج له ده مژده پیدراوه که به و میری نیمانداران عه باس». بهروانه: *یاداشتهکانی مه نمون بهگ کوپی بیگه بهگ*. وهرگیرانی: سهلاح نه قشبهندی، دهزگای چاپ و په خشی سهردهم، سلیمانی ۲۰۰۲، ل ۳۱.

³³ عبدالقادر کوپی رۆسته می بابان: *پهوشی کوردان*. وهرگیرانی له فارسییهوه: کهریمی حیسامی، ۱۹۹۱، ستۆکهۆلم.

عەرەبەکان دەکات^{۳۴} لە باسی داگیرکردنی ناوچهی «پاوه» دا، (که دیاره بۆیه داگیرکراوه چونکه کوردهکان لهوئ بەرگرییانکردوه)، دەبیژئ: «پاش و ئیرانکردنی خانوان و کوشتاری خەلک ئاورگهی پاومشیان و ئیران کرد. هیندئ له لهشکری عەرەب که ئەو شوپنهیان بەدل بوو، هەر لهوئ نیشتهجئ بوون»^{۳۵}. ئەمجا له درێژهی قسهکانیدا دهکهوئته زه‌مینه‌خۆشکردن بۆ به‌عەرەب‌کردنی کورده‌کانی ئەوئ و ده‌لئت: «مه‌عازی کورپی جه‌به‌ل له‌گه‌ل هیندئ له‌و عەرهبانه که له پاوه مانه‌وه، ژنی کوژراوه‌کانیان داگیر کرد و مندائی زۆریان لئ وه‌پاش خستن و له دهوروبه‌ریش خزمایه‌تیان په‌یدا کرد و کم کم ئیسلام له‌و چیا و لێزه‌واره‌ بلاو بووه و تا ئیستاش خه‌لکی پاوه بنه‌چه‌که‌ی خۆیان ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر مه‌عازی کورپی جه‌به‌ل و عەرهبه‌کانی تر که له‌وئ نیشته‌جئ بوون»^{۳۶}. (لارکردنه‌وه‌ که له‌ منه‌وه‌یه). به‌م قسه‌یه‌دا عه‌بدولقادری بابان ده‌که‌وئته‌ ناکۆکیه‌که‌وه‌ و ئەوه‌ی بیر ده‌چینه‌وه‌ که بوونی کورده‌کانی پاوه ده‌که‌وئته‌ پینش هاتنی عەرەبه‌ مسوڵمانه‌کانه‌وه‌ و هەر ئەمه‌ش وایکردوه‌ ئەوان بەرگریی بکه‌ن، بۆیه‌ ناکرئیت ئەمه‌ی دواییان بینه‌ بنه‌چه‌که‌ی

³⁴ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۲۶-۲۴

³⁵ سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۶-۲۵.

³⁶ عبدالقادر کورپی رۆسته‌می بابان: *رموشی کورمان*. ل ۲۶.

شوهی یه که میان، تهنیا مه گهر به پیزی گوتاری
خوبه عه ره بکردن نه بیت.

له مهش سه یرتر شوهیه که ناوبراو له باسکردنی میژووی
بابانیه کاند^{۳۷} له دایکه وه ره چه له کینکی «فهره نگیانهی
مه سیحیانه» یان ده داته پال و له باو کیشه وه، به شیوه یه کی
ره مزئی؛ نازناویان ده باته وه لای سهررداری سوو پای
عوسمانی^{۳۸} بقو شه مه به ستهش چیرۆکی مه لای حمه دی
داره شمانه ده گنرپته وه که چون عاشقی کیزیکی فهرهنگی
بووه و به ره می شه و عه شقهش (بابا سوله یمان، یان: سلیمان
به به)ی سهرنه لقه ی میره کانی بابانه^{۳۹}.

که واته وه ک ده بینین، دوا ی یه که مین شه پۆلی
به عه ره بکردن و پاشان خوبه عه ره بکردن، پتگا خوشده کرئ
بقو قه بوولکردنی هه ره چه له کینک بقو کورد، شه مهش به بی
خسته رووی به لگه، یان گه رانه وه بقو سهرچاوه ی
باوه ره پتکراو.

نه بوونی به لگه ی به رجه سته خه سله تیکی دیاری به ره می
هه ندیک له و نوسه ر و میژوونوس و خاوه ن بنه ماله و
ثاینزا کوردیانه شیه که له سه ده ی بیسته مدا. باسیان له
ره چه له کی کورد و بنه ماله و ناودارانی شه م میله ته

³⁷ هه مان سهرچاوه، ل ۸۳، ۸۹

³⁸ هه ره شه سهرچاوه یه، ل ۸۸-۸۹

³⁹ عبدالقادر کوپی رۆسته می بابان: رهوشی کوردهان، ل ۸۹.

کردووه. وه کئوهوی خۆبه عه ره بکردن به دریزایی سه ده کان شه و نه ده ره چه له کی داکوتا بیت، که ئیدی پنیوستیی به به لنگه و سه چاوه هینانه وه نه بیت. بۆیه نه گهر باسی شه و مه یله له لای چینی ده سه له اتداری ئاینزای ئیزیدییه کان و ئاماژه کردنی «مه سه فا ره ش»؛ کتییی پیروزی شه وان، بۆ خزمایه تی نیوان ئیزیدییه کان و خه لیفه کانی شه مه وی نه که یین⁴⁰، که هه له به ته له سه رده می ئیستادا ئیزیدییه کان شه وه ره ته ده که نه وه، شه وه گیرانه وه ی ره چه له کی بنه ماله ی به درخانیه کان بۆ خالییدی کوپی وه لید، شتیکی زور سه رنجر اکنشه.

شه م به سه ره اته شه له (یاداشته کانی میچه ر نۆئیل له کوردستان) دا باسی لئوه کراوه⁴¹. جارئ بۆ شه وه ی له و که شه و هه وایه تیبگه یین که نۆئیل تیایدا ژیاوه و دیسانه وه بۆمان ئاشکرا ببیت که گوتاری به عه ره بکردن چون بۆته به شیک له ناخی خۆبه عه ره بکردووی کورد، شه و به شه له یاداشته کانی ناویراو ده نووسمه وه که تیایدا باس له «هه لۆیستی کورده کان» به رامبه ر عاره بان ده کات: «کورده کان به چاویکی تاییبه تی نه ماشای دراوسی عه ره به کانیان ده که ن، به و چاوه

⁴⁰ نارشاک هۆلادیان: کورد له سه رچاوه عه ره مبه یه کاند، ل ۱۶۵.

⁴¹ میچه ر نۆئیل: یاداشته کانی میچه ر نۆئیل له کوردستاندا. وه رگیرانی: حسین نه حمه د جاف، حسین ع. نیرگسه جاری به غدا، ۱۹۸۴.

تەماشایان دەكەن كە قورئان بە زمانی ئەوان نێردراوه و
پێویستە ریزیان لێگیریت، وەك برایهك و هاودین تەمasha
دەكرین. هەست و سۆزێكى قوول و پێشەداریان هەیه
بەرامبەریان و بە دراوسێ و هاوبەشی بەرژووەندی ژایان
دەزانن»⁴².

ئەم هەلویستەى كوردەكان، نیشانهى هاوسۆزى و
هاوسنیهتى و سنگفراوانى ئەوانیش بىت، هینشتا ئەو
خۆبەكە مزانییهى كورد ناشاریتەوه كە لە ئاست عەرەبدا
هەیانە و لەسەر بىنەمای پیرۆزکردنى زمانی ئەوان
دامەزراوه، چونكە قورئانى پەن هاتۆتە خوارەوه. ئەم
هەلویستەى نۆئیل بەناوى كوردەكانەوه تۆماریکردووه،
هەمان ئەو هەلویستەیه كە پڕۆژەى بەعەرەبکردنى سەرەتا
دەيوست كورد وەریبگیریت. ئەمە هەمان هەلویستى خۆ
لەبیرکردن و خۆكشانەوه دواوه و خۆکردن بە كۆيله و
ئەوێتر بردنە پێشەوه و بەسەردارکردن و پیرۆزکردنیهتى،
كە خۆبەعەرەبکردن لە ئێمەدا چاندووویهتى و بۆتە
بونیادیكى سايكۆلۆژیش تا لە ئاست هەر كەسێكى تردا
هەمان هەستى خۆبەكە مزانى و ددان بەخۆدا گرتن و شەرم
و لە ماقى خۆمان خۆشبوون بەرجهسته بکەین. جارێك
بەناوى ئەوهى ئەوانیتر لە نەژادى پاكن، جارێكىتر لەبەر

⁴² هەمان سەرچاوه، ل ۱۸۵.

نهو هی زمانی نهوان زمانیکی پیروزه و جاریکی تریش به و
هزیه وه که نهوانیتر بزگاریان کردوین.

میجه بزئشیل له بردنه وهی ر دجه له کی به درخانیه کان
بزسه ر خالیدی کوپی وه لید، به لگه یه ک ناخاته پرو،
پنده چیت به خو کمی تیکه لبون، شه مه سه له یه ی هر له
زمانی شه ندامانی شه و بنه ماله یه وه بیستبیت. له راستیشدا
هر له م کتیه دا باس له وه کراوه که جه لادهت به درخان
له و باره یه وه پروونکردنه وه یه کی بلاو کردوته وه و سوور
بووه له سه ر شه وهی که خیزانه که یان هیچ به لگه و
قه و آله یه کیان نه بووه و نیه، به لام ددانیشی به وه دا هیناوه
که له وانیه بچنه وه سه ر خالید^{۴۳}.

رینک و راست شه و ددان پیندا هینانه یشه که هه موو
خه سه له ته کانی «من» ی بچوو ککراوه ی کوردی له ناست
شه و یتری گوره کراودا؛ ناشکرا ده کات و واده کات و یزای
نه بوونی قه و آله و به لگه ش هر نه توانیت شه و ره چه له که
ره تیکاته وه که پروونکردنه وه که ی له سه ر داوه ا

من مه به ستم شه وه نیه هیچ گومانیک بخه ینه سه ر گرنگیی
به ره مه که ی شه ره فخان و بایه زیدی و عه بدو لقادری بابان و
تیکوشانه کانی بنه ماله ی به درخانیه کان، وه لی شه وه
هه میسه پرسیاریکی ره وایه: بزچی نهوان له هه موو شتیکدا

⁴³ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۱۵، بروانه په راویزی ژماره ۱۱۳ ی
وه رگیزه کان.

داکۆکییان له کورد کردبیت که چی له مهسه له ئی په چه له کدا نه یان توانیوه گوتاری به عه ره بکردن په تبکه نه وه و نه که و نه باوه شی خۆ به عه ره بکردنه وه؟ ئایا نه مه ده لاله ت له سه مکارئ گوتاری به که م و ته سلیم بوونی کورد ناکات به و گوتاره و قه بوونکردنی شه و ناسنامه بهی بۆیان دروستکراوه، وهک دۆخیک بۆ مانه وه و خۆ گونجاندن له سه ر حسابی دۆراندنی په چه له ک؟ که بیگومان وهک پیشتر گوترا مه سه له ی په چه له ک له لای عه ره به مسولمانه کان په کسان بوو به ناسنامه...

یه کینکتر له و زانا و میژوونوس و پافه کاره گه و رانه ی کورد، که ئیستا له ژیا ندایه، به هه مان پینچه که دا رۆیشتوو ه و به بین به لگه هینانه وه، په چه له کی چه ند ناو دارینکی کوردی بردۆته وه سه ر عه ره ب، مامۆستا مه لاهه بدولکه ریمی موده پرسیه.

هیچ پاساوێک بۆ دلسۆزی کوردانه ی شه م کلاسیکناسه وردبینه ناهینریته وه، به لام له گه ل شه وه شدا کتیبی «یادی مه ردان»⁴⁴ خالیی نیه له و نمونانه ی که ده ریده خه ن؛ گوتاری خۆ به عه ره بکردن تا چه نده کاریگه ریی خۆی به جیهینشتوو ه. هه لبه ت هانده ری سه ره کیی بۆ نویسی

⁴⁴ مه لاهه عبدالکریم مدرس: *یادی مه ردان*. به رگی ۱، ۱۹۷۹ و به رگی ۲، ۱۹۸۳ چاپخانه ی کۆپی زانیاری کورد، به غدا. هه روه ها مامۆستا له کتیبی «هه مانه ی زانیاران» ی شدا له سه ر هه مان پینچه رۆیشتوو ه.

کتیبیکی ئاوا گهوره، له‌لای مامۆستا، ترس بووه له له‌بیرچوونهوهی ئه‌و باسه جوانانهی که له‌باره‌ی پیاوه ناوداره‌کانی ولاته‌که‌یه‌وه بیستوونی⁴⁵؛ ئه‌و پیاوانه‌ی «هه‌ریه‌کی له‌وان وه‌کو گه‌ردن به‌ندیکی گه‌وه‌ر وا بوون له ملی گه‌ربوونا، یا وه‌ک شمشیریکی ده‌بان بوون به‌ده‌ست پانه‌وانانی مه‌یدانه‌وه»⁴⁶.

و‌ی‌پ‌رای ئه‌م هانده‌ره ناسکه‌ش، که‌چی نا‌کریت هه‌روا به‌لای ئه‌م به‌ره‌مه‌دا په‌ت ب‌ی‌ین، که له هه‌ردوو به‌رگه‌که‌یدا به‌لایکه‌مه‌وه په‌چه‌له‌کی زیاتر له‌حه‌وت ناوداری کوردی بردۆته‌وه سه‌ر تیره و هۆز و که‌سایه‌تییه‌عه‌ره‌به‌کان، که سیانیان په‌مزیه‌تیکی تایبه‌تیان بۆ‌کورد هه‌یه.

به‌رگی په‌که‌می ئه‌و کتیبه، سه‌راپا بۆ مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی ته‌رخانکراوه. مامۆستای موده‌پ‌یس په‌چه‌له‌کی ب‌نه‌ماله‌ی مه‌ولانا خالید له‌باوکه‌وه ده‌باته‌وه سه‌ر تیره‌ی جافی مکایه‌لی و له‌دایکیشه‌وه ده‌بیاته‌وه سه‌ر ساداتی پ‌یر خدری. پاشان له‌ناساندنی مکایه‌ل‌یدا نوسیویه: «مکایه‌لی تیره‌یه‌کن له‌جافی کۆچه‌ری له‌نه‌ته‌وه‌ی پ‌یر میکائیلن که مه‌شه‌ه‌وره به‌پ‌یر میکائیلی شه‌شه‌ئه‌نگووس»⁴⁷. نه‌مجا له‌دریژه‌ی باسه‌که‌یا له‌باره‌ی پ‌یر میکائیله‌وه ده‌ل‌یت: «ئ‌م زاته

⁴⁵ مه‌لا عبدالکریم مدرس: یادی مه‌ریان. به‌رگی ۱، ل ۳.

⁴⁶ هه‌مان سه‌رچاوه، به‌رگی ۱، ل ۳.

⁴⁷ مه‌لا عبدالکریم مدرس: یادی مه‌ریان. به‌رگی ۱، ل ۷.

له نهوې خه لېفهې سېههه هه زرههه عوسمانې كورې
عهفانه»⁴⁸.

له بهرگې دووه مې هه مان به رهه ميشدا؛ مامزستا
موده پريس په چه له كې هه ريه ك له شنيخ عوسمان
سيرا جوددين و مه وه وې تاوه گوزي شاعير و هه نديكي
تريش ده باته وه سر عه رب. هه رچې په چه له كې په كه ميانه
له رېنگې (سه ييد ظه) ناويكه وه ده باته وه سر سه ييده كاني
(نعيم) له وينشه وه بق سر نه وه «هه زرههه حوسه يني كورې
هه زرههه عه لي»⁴⁹، پاشان به دريژايي لاپه ره (۸ و ۹) ي
هه مان به رهه (هه مجاره يان به گه رانه وه) بق ده سنوس و
سه رچاوه)، باس له بنه چه ي نه م كه سايه تيه ده كات تاكو به م
نه نجامه ده گات: «به پيې نه م سه رچاوانه ده ركوت كه شنيخ
عوسمان سيرا جوددين له لاييني باوكيه وه له سه ييده كاني
نعيم و له نه وه هه زرههه حوسه يني و، له لاييني باوكيه وه له
سه ييده كاني شازلي و له نه وه هه زرههه حوسه نه»⁵⁰.

به لام له لاي مامزستا موده پريس بنه چه ي مه وه وې
«نه چي ته وه سر خواناسي ناوان سه ييد موحه ممه زاهيدي
كورې مه حمودي مه ده ني كه به پير خدري شاهو ناسراوه و،

⁴⁸ هه رنه وې، پ ۱، ل ۷.

⁴⁹ مه لا عبدالكريم مدرس: *پاڼې مه ريان*. بهرگې، ل ۲، ل ۷.

⁵⁰ هه مان سه رچاوه، بهرگې، ل ۲، ل ۹.

له نهوهی چه زرهتی حوسه پنی کوپی چه زرهتی عه لیبی کوپی
نه بوو تالیب و فاتیمه ی زه هرایه»⁵¹.

وهک ده بینین ته وژمی خو بردنه وه سه ر عه ره ب و
به کارهینانی نه مه بز و هرگرتنی په وایه تی و پیروزی له ناو
کومه لگای کوردیدا و له کایه ی دینیدا، تا ساته وه ختی «یادی
مردان» یش به رده و امیی خوی هیه. نه مه ش نه وه مان بو
ناشکرا ده کات، که واپنده چیت پیشه و به ره م و ژبانی
چهند پشتیکی نه و که سایه تیانه له ناو کومه لگای کوردیدا
به س نه بوو بیت بو پسته و کردنی پیسگه نایینی و
کومه لایه تیه کانیان. بویه هه ست به وه کراوه که ده بیت
به هر هویه ک بووه له گه ل سه رچاوه یه کی «بالا» تر دا و
به هوی زمانیکی تایبه تی نایینی ه وه که خالی نیه له
پیاوه لدان و به رز نر خاندن و سوزگه رای، په یوه ست
بکرین»⁵².

⁵¹ سه رچاوه ی پینشو، به رگی ۲، ل ۳۶۲.

⁵² من له م باسه دا نه مو یستوه مه سه له ی نه سه بنامه ی شیخه کان
بخه مه به ریاس، چونکه نه و باسه لیسته که ی دریزتر ده کرده وه و
ناوی که سانی وهک شیخ ماری نودی و شیخ محمودی هه فید و
هه ندن سه ر کرده ی تری کوردی تیده که وت. به لام سه باره ت به وه ی
نه سه بنامه و سه رجه له له لای نه هلی ته ریقه ته کان چهنده گرنگه و
بوچی گرنگه، به روانه نه م سه رچاوه یه:

خوبه‌عه‌ره‌بگردنی هاوچه‌رخ

ساته‌وه‌ختی نئستای ژیانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و
پژشنبیری و زه‌وقیی کورد به‌ده‌ست ناکۆکی و دژایه‌تییه‌کی
نالۆزه‌وه‌ده‌نالینیت. له‌لایه‌که‌وه‌هه‌رگیز شه‌وه‌نده‌ی نئستا
باس له‌ته‌عریب و شه‌نفال و گۆپی به‌کۆمه‌لی نه‌کراوه‌ و
له‌پشت باسکردنی هه‌موو شه‌مانه‌یشه‌وه‌هه‌رده‌م
هوشیاریه‌کی په‌خه‌نگرانه‌ به‌رامبه‌ر به‌و کولتوره
عه‌ره‌ببی ئیسلامیه‌ی به‌عسییه‌کان ده‌ربهری بوون و
ته‌وزیفیان ده‌کرد، له‌ئارادایه. له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه‌ نئستا
ناوی عه‌ره‌ببی ئیسلامیی له‌مندالی کورد زیاتر ده‌نریت و
مۆسیقا و که‌له‌پووری عه‌ره‌بی له‌کۆمه‌لگای کوردیدا
په‌واجی زیاتری په‌یدا کردوه. نه‌گه‌ر شه‌مه‌له‌ ناستی
جه‌ماوه‌ریدا بگنرینه‌وه‌ بۆ لاوازی هوشیاری نه‌ته‌وه‌یی و
ته‌وژمی به‌جیهانیبوون و زه‌وقی تاکه‌که‌سی، شه‌وه‌له‌ بواری
گوتاری سیاسیدا حاله‌که‌ زۆر ویرانتره‌.

بینگومان خوبه‌عه‌ره‌بگردنی نئستا له‌وه‌دا نییه‌ که
سیاسه‌تمه‌دار و سه‌رۆک حیزبه‌کانی نئمه‌ په‌چه‌له‌کی خۆیان
ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر عه‌ره‌ب، به‌لکوله‌و شه‌رمه‌ زۆره‌یاندایه
له‌وه‌ی وه‌ک کورد خۆیان بناسینن و کوردبوونی خۆیان

- مارتین وان بروین سن (راستییه‌که‌ی: مارتین فان برۆنسن):
جامعه‌شناسی مردم‌گردد (اغنا، شیخ و دولت) ساختارهای اجتماعی و
سیاسی کردستان. ت: ابراهیم یونس، تهران، نشر پانپد. ۱۳۷۹.

بشارنه‌وه. شه‌وان نه‌ک هه‌ر له ماوه‌ی سه‌ مانگی رابردوودا
 و له چوونیاندا بز به‌غدا، یه‌کجار به‌ جل و به‌رگیی
 کوردییه‌وه نه‌ببیران، به‌لکو له کۆبوونه‌وه‌کانیشدا یه‌ک جار
 به‌ زمانی کوردی قسه‌یان نه‌کرد. نه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی له‌ پرنیکا
 شه‌هنده‌ بوونه‌وه‌ به‌ «عیراقی» که‌ مرۆفی ناسایی وا
 هه‌ستبکات کوردبوون عه‌یبه‌یه. نه‌گه‌رچی که‌ ناله‌کانی
 راگه‌یانندی پارتی و یه‌کینتی له‌ماوه‌ی دوازده‌ سالی
 رابردوودا خۆیان له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی به‌ره‌می هونه‌ری و
 که‌له‌پووری عیراقی به‌دوور ده‌گرت، که‌چی له‌ نیستادا و له
 باشترین کاته‌کانی ناردندا، کوردستان تیفی و که‌نالی
 کوردسات کتێرکینیانه‌ له‌سه‌ر ناردنی به‌رنامه‌کانیان به‌
 عه‌ره‌بی. هه‌ر شه‌م دوو حیزبه‌ش رۆژگارێک ته‌نگاو بوون
 له‌وه‌ی کامیان فیستیفالی گه‌وره‌ و میوانداریی نایاب بز برا
 عه‌ره‌به‌کان ساز بکه‌ن و دروستکردنی پر مه‌سه‌ره‌فترین
 په‌یکه‌ریش بز شاعیریکی عه‌ره‌ب له‌ هه‌ردوو شاری سلێمانی
 و هه‌ولێر له‌ نه‌ستۆ بگرن، نه‌مه‌ش له‌کاتیکدا بز په‌یکه‌ری
 کوردترین شاعیری وه‌ک حاجی قادری کۆیی خه‌لک بزخۆی
 پاره‌ی کۆکردۆته‌وه‌. هه‌روه‌ها گۆفاره‌ و ده‌زگا‌کانی
 بلاوکردنه‌وه‌، به‌شیک له‌ رۆشنبیران و نووسه‌ران له‌دوای
 داته‌پینی رژیعه‌وه‌، کتێرکینیانه‌ بز بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌رچی
 زووتری ژماره‌یه‌کی تایبته‌ له‌ گۆفاره‌کانیان به‌ زمانی
 عه‌ره‌بی، یان هه‌ر ده‌رکردنی گۆفاریکی نوێ به‌و زمانه‌.

ئالای کوردستان و ئالای عیراق بۆ یه کهمجار له سه ر ده ستی کورد کرانه دوو پرووی یه ک دراو.

له لایه کی تره وه ژماره ی شه و چاوپینکه وتن و گفتوگۆیانهی هه ریه ک له بارزانی و تاله بانێ له گه ل پوژنامه نووسه کورده کاندایاندا سازیانداون زۆر ده گمه نن، له کاتی که دا هه رده م ده رگایان بۆ پوژنامه نووسی په له دوو و سینی پوژنامه و گۆفاره عه ره بیه کان له سه ر پشت بووه .

به مجۆره ده بینین خۆبه عه ره بکردنی ئیستا، قوئاغی په چه له ک برده نه وه سه ر عه ره بی جیهیشتوو و وه ک بونیادیکی ده روونی کاری خۆی ده کات. راسته به شیکێ شه و نمونانه نمونه ی لاوازن، وه لێ له هه مان کاتدا وه لانی میژوویی ناخی خۆبه عه ره بکردووی ئیعه ناشکرا ده که ن. شه م ناخه خۆبه که م ته ماشا کردوو، شه م ناخه دۆراوه بی کارا کتیره، که سایه تی کوردی دوو چاری بره وابه خۆ نه بوون، شه رم، خاترا نه گرتن، قسه نه کردن، ده سته لگرتن و کشانه وه له مافه کانی خۆی، خۆبه که مزانی و خۆ بچوو ککرده وه، کردوو. هه موو شه مانه ش بونیادیکی ده روونی شه وتویان بۆ مرۆفی کورد پینکه یناوه، که نه توانیت ناوه ندگه رایانه و هاوسه نگانه بیر بکاته وه و په فتار بکات. شه م کاشینه، یا شه و په پی لیبوو رده و گوێرایه ل و ملکه چ و سنگفرا وانه که دنیا سه رسام ده کات، یا خود شه وه نده توو په و شه پانی و که لله په قه که نه له گه ل خۆی و نه له گه ل شه وانیترا ده هه لئاکات و له هه ردوو شه م بارو دۆخه شدا؛ شه و که سایه تی و

شوناسی خۆی له ده‌ست ده‌دات. کورد به‌تایبه‌تی له‌ناستی سیاسیدا هینلی زیرینی ناوه‌ند نانا‌سی، که‌ تیایدا پرسیارکردن ده‌بیته‌ پرسیار له‌ شوناسی خۆی. له‌به‌ر نه‌وه‌ی شه‌و له‌ هه‌ردوو باری یه‌که‌مدا خۆی نییه‌ و ده‌بیته‌ خودیک بۆ نه‌وانیتر، شه‌وه‌ هه‌رگیز ناتوانیت په‌یوه‌ندییه‌کی هاوسه‌نگ له‌گه‌ل خۆدی خۆیدا داب‌پ‌ژیت و بواری گه‌رانه‌وه‌ سه‌ر خۆد بسازینی.

شه‌م بونیاده‌ سایکۆلۆژییه‌، که‌ نه‌جمانیکی خرابی خۆبه‌عه‌ره‌ب‌کردنه‌، بۆ‌ته‌ زه‌مینه‌ خۆشکه‌ریش بۆ شه‌وه‌ی کورد قه‌بوولی هه‌ر ناسنامه‌ و کاراکته‌ریکی دی بکات که‌ به‌رامبه‌ر پێی ده‌به‌خشیت، یان به‌سه‌ریدا ده‌سه‌پینی و میژووی ده‌وله‌تی عیراقیش بۆ کورد، جگه‌ له‌ میژوویه‌کی داسه‌پاو، که‌ تیایدا کورد کراوه‌ته‌ بوونه‌وه‌ریکی پله‌ دوو، هیچی دیکه‌ نه‌بووه‌. له‌ ئاستی سیاسیدا شه‌وه‌ هه‌میشه‌ سه‌رکرده‌ کورده‌کان بوون به‌ بیانووی «دانۆستان» و «مفاوه‌زات» و «گفتوگۆ» کردنه‌وه‌، گه‌راونه‌ته‌وه‌ باوه‌شی پ‌ژیم و سه‌دامیان به‌ هه‌که‌م ناو بردووه‌. میژووی مفاوه‌زاته‌کانی ئیعه‌ میژووی وازه‌تیا و چاوپۆشیکردن بووه‌ له‌ خۆدی کوردی و قه‌بوولکردنه‌وه‌ی شه‌و وینه‌ ده‌سته‌مۆکراوه‌ی به‌رامبه‌ر بۆی به‌ره‌مه‌تیاوین. ئیعه‌ له‌و دانیشتنانه‌دا هیچ مافیکمان به‌ده‌ست نه‌هیناوه‌ له‌ مافی بوونه‌وه‌ به‌ بوونه‌وه‌ریکی ملکه‌چی له‌پووی ده‌روونییه‌وه‌ کۆنترۆلکراو زیاتر. هیچ خۆیندنه‌وه‌یه‌کی ده‌روونشیکاریانه‌

بۆ كورد، له خويندنه وهی بیه عسییه كان تینه پری نه كردوه.

 شه وان له ههركه سنی باشتر ناخی كوردیان شیكر دۆته وه:

 مه رحه بای یهك نه فسهری به عسی و دانیشتن له گه ل

 كار به ده ستیکی پهله نزمی رژیم و زه رده خه نه یهك و ده ست

 به سه ر شاندا هینانیک، به س بووه چاو له خوینی سه دان

 قوربانییی بهوشین و پاساو بۆ توند ره وی به عس بهینینه وه و

 خۆمان به «پاسه وانى ناساییشی نه ته وه یی عیراق» بزانی.

 سووپای عیراق و پۆزی شه و سووپایه بۆ ئیمه هه مان پینگه ی

 په رۆزی هه بووه، كه به عسییه كان بۆیان به ره مهیننا. ماچی

 سه ر كرده كورده كان بۆ به عسییه كان! ماچی عاشقیکی

 خۆبه كۆپله كردوو بوون بۆ مه عشووقیکی چه لداد. هه ر شه

 میژوو هیشه كه بۆته بو نیادیك و په شمه ر جینك بۆ

 عاشق بوونمان به هه ر كه سینی دی. شه وه تا ئیستاش

 سه ر كرده سیاسیه كانی ئیمه له گه ل شه مه ر یكیه كاندا (له هه ر

 په له و پایه یه كدا بن)، تا ئیستا نه بینراون به رامبه ری یه كتر

 دابنیشن، كه شه و سه رووشتی دانیشتنه په سمیه كانه. به لكو

 شه مان یان به په یوه ن و سه ر ده له قینن، یا له دووه ن و

 بینه نگن و چه پله لیده ده ن، یان له ته نیشه وه ن و شه رمانه

 وه سفی شه ویتر ده كهن. شه وان هه رگیز له به رامبه ردا نین.

له ناسستی پۆشنبیری و شه ده بهیدا، ئیمه

 به ره مهیننه ره وه ی نۆستالیژیای عیراقی به عس بووین، نهك

 عیراقی به در شاکر سه ییاب. شیعی ئیمه په ره له حوزن و

 نۆستالیژیا بۆ به غدا وهك پایه تخته، نهك وهك شارینك بۆ

ژیان. شاوی سبجله و فورات په مزیکي باوی ناو قه سیده ی کوردین و له وینوه جوانن که به و پایته خته دا په تده بن. بؤ به شینکی نووسه ران و پوژنامه نووسانی کورد، کردنه وه ی پینگای به غدا و مووسل، له ویندا مزده یه کی خوش بووه، که جاریکی دیکه بچنه وه له هه مان مه یخانه کانی پایته ختدا بیرهی «لوثلونه» له گه ل ماسی «مسگوف» دا فر کن و له هه مان چایخانه کانی جاراند قه یماخی موسل بخون!

هه موو شه م نؤستالیزیا یه بونیادیکی سایکولوژیی ده سته مژبوومان بؤ ناشکرا ده کات، که نه انجامیکی خۆبه عه ره بکردنه. شه بونیاده سایکولوژیی خه سلته تی خۆبه کزیله کردنی له لای کورد به هینز کردووه و شه مش جاریک به پاساوی سیاسی و جاریک به پاساوی ناپینی و جاریکی دی به پاساوی کۆمه لایه تی و دوستایه تی دیرین و جاری دواپیش به پاساوی پوژه خوشه کانی جاران و هند دهرده پردریت.

سینیهام: پرۆژهی رژیمی به عس

جیاوازییهکی زور ههیه له نێوان پرۆژهی به عهره بکردنی به رای، که به خۆبه عهره بکردنی کورد کۆتایی پێهات و ئەمهشیان زه مینهی خوشکرد تا پادشا و میر و ده سه لاتدار و میژوونوسه کورده کان، له قوناغی جیا جیادا و به پاسای جۆربه جۆر و له ژیر گووشاری تایبه تدا ئاماده به بن بۆ قه بو لکردنی هه ر ناسنامه یه کی دیکه ی غهیره عهره بهش، له گه ل پرۆژهی ته عهره بکردنی کورده کان له لایه ن رژیمی به عسه وه. ئەم جیاوازیه ش هه م له رووی چۆنایه تی و هه م له رووی چه ندا یه تییه وه یه و ئەنجام گه لێکی تریشی بۆ کورد لێکه وته وه.

ئه گه ر پرۆژهی به که م زیاتر له رووی مه عنه وه یه وه کورده خسته نێو قوناغی کی نویی میژوو، کولتور و به چه له که وه له رووی ژیا ری و پۆشن بیرییه وه به ئافا رینکی جیا له وه ی پێشووتردا بردی و ئەمه ش پۆلی به رچاوی گنرا له دارشتنی شوناسنکی دیکه دا بۆ کورد، ئەوه پرۆژهی دووه م له بنه ماوه که یه نونه و بوونی شوناسی کورده یی خسته به رده م هه ره شه یه کی پر مه ترسی و ده یویست خه سه لته ی مرۆقبوونی لیبستینیته وه. به لام له گه ل ئەوه شدا هه له یه کی گه وه ده که یه ن، گه ر پرۆژهی به عس به

جیاواز و دابراو له پرژه‌ی به‌عه‌زه‌بکردنی به‌رای
 لیکبده‌ینه‌وه و پیمان‌وابیت: شه‌وه‌ی یه‌که‌میان له‌ناستی
 کولتوری و میژوویدا؛ دابراوه له‌تاوانه‌کانی شه‌وه‌ی
 دووه‌میان له‌ناستی مادی و روحیدا. بینگومان شه‌وه‌ش
 قسه‌یه‌کی بیمانایه‌گه‌ر برومان و ابیت، عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تا
 هرژه‌سه‌یه‌کیان ده‌سته‌نکرد به‌و ناواته‌ی به‌عس بویان به‌ینتته
 دی، چونکه شه‌م لیکدانه‌وه‌یه له‌شوقینیزمیکي کوردیانه‌دا
 خوی به‌رجه‌سته ده‌کات؛ که‌توانای لیکدانه‌وه‌ی میژووی
 نیه‌و ناشتوانیت به‌عس له‌کزی کولتوری عه‌ره‌بی و نیسلامی
 دابر بکات.

لیکدانه‌وه‌یه‌کی واقعیانه‌و عه‌قلانیانه‌ی هینمن
 پیمانده‌لینت: شه‌وه‌ی به‌عسیه‌کان له‌دزی کورد و به‌ناوی
 عه‌ره‌ب و نیسلام. و شه‌و کولتوره‌وه‌ کوردیان، نه‌گه‌ر زیانی
 بق میژووی عه‌ره‌ب و کولتوره‌که‌یان هینده‌ی شه‌و زیانه‌ی
 له‌کوردیاندان نه‌بیت، هیچی وه‌های که‌متر نه‌بووه.
 به‌عسیه‌کان له‌ته‌وزیفکردنی کولتور و که‌له‌پووری
 نووسراوی عه‌ره‌ب دا شه‌ونده‌ زیاده‌پزیانکرد و به‌ه‌له
 له‌به‌رژه‌وه‌ندی په‌گه‌زه‌پرستانه‌ی خویاندان ده‌کاریان هینا، که
 بوونه‌هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره‌به‌سه‌ر هه‌مان کولتوره‌وه‌ و
 وینه‌یه‌کی دزیویشیان پتبه‌خشی. هه‌ر شه‌و تیکه‌لکردنه‌یشه،
 که‌هه‌لوستی ناسیق‌نالیسته‌په‌رگیره‌کانی کوردیش لئوه‌ی
 سه‌رچاوه‌ده‌گریت و وایان لینده‌کات په‌رچه‌کردارانه
 خه‌تیکي راست و چه‌پ به‌سه‌ر ته‌واوی شه‌و کولتوره‌دا

بهینن و نه توانن خویندنه و ده یه کی جیدییان بۆی هه بئیت. له کاتیکدا شه کولتوره، جگه له و ره هه نده سه ربازییه که له کاتی به نیسلا مکردنی کورده گاندا بهر جهسته بوو، چه ندان بۆی گه شی هه یه و ههروه ها به شیکه بهر جاو له کولتوره کورد خۆی و سه رمایه بۆ حویه که یه شی پنگده هینیت.

کیشه که له وه دایه ئیمه ی کورد زاراوه ی «ته عریب» بۆ پیشاندانی دهنده یی به عس به کار ده هینین، له کاتیکدا «ته عریب به مانای به عه ره بکردن» وه ک له به شه گانی دیکه ی شه م باسه دا بۆ مان ده رکه وت، ئیمتیازیکه و مانایه کی بۆزه تیغانه ی هه بووه. په سیار شه وه یه: ئایا رژیمی به عس له عیراقد و یستوو یه تی شه مانایه بدات به ته عریب یا خود له بنه مادا و یستوو یه تی په رۆسه یه کی تر نه نجام بدات که تیایدا مانا سه ره تاییه که ی به عه ره بکردن ده شیوینریت و بگه ره فری ده دریته ده ره وه؟

وه که شه وه ی له به شی یه که مدا بۆ مان ناشکرابوو، مانای بۆزه تیغانه ی «ته عریب/به عه ره بکردن» ی به رای، واته جۆری له یه کسانسازی و سه رینه وه ی جیاوازی له نیوان «ئیمه» و «ئیه» دا؛ به لام شه وه ی به عس کردو یه تی هه ولدان بووه بۆ سه رینه وه ی «به رامبه ر» و بچوو کردنه وه ی له ناست «خۆمان» دا، شه مه ش له په نناوی شه و تیگه یشتنه دا که به عسیه کان بۆ گه و ره کردنی «عروبه» ی خۆیان هه یانبوو.

ئیهستا بۆ شه وه ی خۆمان له مانای بۆزه تیغانه ی ته عریب رزگار بکه یین و نه که وینه ناکۆکی له گه ل شه و په رۆسه یه ی

به‌عس له کوردستاندا نه‌نجامیداوه و دژی به‌عه‌ره‌ب‌کردنه،
 پێشنیاری زاراوه‌یه‌کی تر ده‌که‌م، که نه‌ویش زاراوه‌ی
 «به‌ئه‌وێترکردن»ه. به‌کورتی ده‌مه‌وێت ب‌ئێم: به‌عس
 نه‌پوێستوو ه‌ کورد ب‌کاته‌عه‌ره‌ب، به‌لکو وێستوو‌یه‌تی ب‌یکاته
 ئه‌وێتری عه‌ره‌ب هه‌تا بتوانی وه‌ک هه‌ره‌شه‌یه‌ک ته‌ماشای
 ب‌کات و وه‌ک دوژمنیک وێنای ب‌کات و دواچار به‌رنامه‌ی
 له‌ناو‌ب‌زدنی دا‌ب‌پ‌رێژێ.

به‌ئه‌وێتر کردن،

له‌سه‌اده‌ترین مانایدا «به‌ئه‌وێترکردن» واته‌ جیا‌کردنه‌وه‌ی
 ده‌ره‌وه‌ له‌ خۆمان و له‌هه‌مان کاتدا گه‌وره‌کردنی خۆمان
 له‌سه‌ر حیسایی ب‌چوو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌وانیتر. به‌ئه‌وێترکردن
 واته‌ ب‌وار نه‌دان به‌ ئه‌وانیتر تا وه‌ک ئێمه‌ بن و له‌ناست و
 پێگه‌ی ئێمه‌دا نه‌بن. ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی هه‌یه‌ به
 مه‌سه‌له‌ی دروست‌کردنی «ناسنامه»ه‌وه. هه‌موو تاکیک، یان
 گروو‌پیک یاخود کۆمه‌لگایه‌ک، ناسنامه‌ی خۆیان له‌ رێگه‌ی
 به‌په‌راویز‌کردنی ئه‌وانیتره‌وه‌ به‌ده‌ست ده‌هێنن: من کیم؟
 په‌یوه‌سته‌ به‌وه‌ی ئه‌وانیتر کین؟ چونکه‌ هه‌میشه‌ «ئه‌وێتر
 خۆمانمان ب‌و‌ نا‌شکرا ده‌کات»⁵³.

⁵³ طاهر لیبیب: (محرر): سورة الاخر: العربي فاظرا و منظور الیه.
 مرکز دراسات الوحدة العربية، ۱۹۹۹، بیروت. ل ۹۳.

بزيه پرؤسهى به نه ويترکردن چ وهك پرؤسه يه كى ژيارى
 و كؤمه لايه تى ته ماشا بكه ين، يان وهك پرؤسه يه كى سياسى،
 نه وه ده مانخاته به رده م دواليزم نايه كسان. له روانگى
 ژيارى و كؤمه لايه تيه وه، نه وانيتر يان بينگانه ن، يا خود
 هه نده رانى و فه ره نكى يان غه ريب و نامؤ.

له روانگى سياسيشيه وه (سياسه ت چ وهك زانستىك و چ
 وهك پيشه و پراكتيكنىك)، خه لك و نه وانيتر له سه ر بنه ماى
 (دؤست/ دوزمن، هاو په يمان/ نه يار، يان: يار/ ره قيب) وه وه
 پؤلين ده كرين.

له گشت پرؤسه يه كى به نه ويترکردندا دوو ياساى سه ره كى
 كار يان پنده كريت:

يه كه م: هيچ نه ويترىك بوونى نيه و نابيته نه ويتر نه گه ر
 نيمه هؤشياريمان به بوونى نه بيت⁵⁴. نه م ياسايه، فه رزى
 ده كات، كه ده بيت نيمه نه ويتر بناسين و بابه تىك بيت بؤ
 هووشيارى نيمه. دياره ناسينه كى نيمه و
 هووشياريه كه مان له چ ناستيكدايه و چؤن به ده ستمان
 هيناوه، ليره دا گرنگ نيه و ده شيت نه و ناسينه سه راپا
 هه له و سه راپا وه هم و سه راپا خسته هال بيت.

دو وه م: نيمه ناتوانين هيچ جؤره په يوه ندييه كه مان به
 نه ويتره وه هه بيت، نه گه ر له و په يوه ندييه دا خؤمان نه كه ينه
 «سه رده سته» و نه ويتريش به «ژير ده سته» يان خؤمان

⁵⁴ طاهر لبيب: صورة الاخر: العربي ناظرا و منظورا اليه. ص 103.

وهك «سهرکه وتوو» و دانه نین و بهرام بریش به «ژیر که وتوو» له قه له م نه ده یین⁵⁵. ئەم یاسایەش فەرزى دەکات، که دەبیت نێمه ئەوێتر «بچووک» بکه یه وه تا خۆمان «گه وه» بکه یین، ئەوێتر «به تال» بکه یه وه تا خۆمان «بناوسینین»، ئەوێتر «به پەراوێز» بکه یین تا خۆمان بچینه «چهق» و «سهنتەر» ه وه. ئەوێتر «بێده نگ» بکه یین تا کو خۆمان ببینه تاکه قسه کەر.

ئەنجامى ئەم دوو یاسایه به وه دیته وه که بگوترین: پێویسته نێمه بۆ ناسینی خۆمان، ئەوێتر له هۆشیاریماندا «به رهه م به نین»⁵⁶ و بیناسین، به لام ئەم ناسینه بۆ گه یشتن به حه قیقه تی ئەوێتر نییه، به لکو بۆ سهرینه وه ی ئەو حه قیقه ته یه وه ره له بهر ئەمه ش ناسینه که مان، یا خود مه عریفه مان له ئاست ئەوێتردا نابیته «مه عریفه یه کی ئالوگۆرکه ر Communicative»، به لکو ده بێته مه عریفه یه کی شه رانی و تیکده ر و شنیونه ر. بێگومان ئەمه ش دژ و ناکۆکه له گه ل مه عریفه یه کدا که ده یه ویت ئەوێتر بناسی تا بتوانیت په یوه ندی له گه لدا دروستبکات. ئەک بیناسی بۆ سهرینه وه ی. به م پێیه ش مه عریفه مان به ئەوێتر هه میشه مه عریفه یه به ئەوێتری سه ره به خۆ و ئازاد، چونکه مه عریفه ته نیا ئەوکاته ده توانی ئالوگۆرکه ر بیت و ئەوێتر بناسی، که ئەوێتر وه کته وه ی له خۆیدا هه یه، له سه ره به خۆیی و ئازادیی خۆیدا

⁵⁵ طاهر لبيب: صورة الاخر: العربي ناظرا و منظوراً اليه. ص ۱۰۳.

قه ببول بکات؛ نهک بیکاته شه ویتتر وه کئنه وهی بؤخوی
پنویستی پئیه تی.

دوو جؤر بهئه ویتترکردن:

ههروهک چؤن پرؤسهی بهئه ویتترکردن پاسای خوی
ههیه و شه رکی مه عریفه ده شینینی و راستیه کان نانؤز
دهکات، ناواش دوو جؤر بهئه ویتترکردنمان ههیه که دنیا و
کؤمه لگا و کهسه کان له سهر دوو ئاست پؤلین دهکات و
حوکمیان له باره وه ده ردهکات:

یه کهم: له سهر ئاستی ناوهکی: شه شه ئاستیه له
پرؤسهی بهئه ویتترکردن که تاکه کان، یان گرووبه کانی
کؤمه لگا له ناو خویاندا لئوهی ده پرواننه یه کتر. بؤ نمونه
وهک شه تیروانینهی دهوله مهنده کان له ئاست هه ژاره کاندای
هه یانه. یان وهک پروانینهی شارپیه کان بؤ گوندیه کان،
یا خود پروانینهی گرووبه «ته ندروست» و «عاقل» هکان بؤ
کهسانی «نه خؤش» و «بئی عه قل»؛ یان «شینته کان». له م
تیروانینه دا «ئه ویتتر وهک که سیکي نا ئاسایی و ناسرووشتی
ته ماشای ده کريت»^{۵۶}. شه شه شه بواره یه که بیرمهنده
فه رهنسی میشیل فوکؤ له به ره مه کانیدا به قولی
تویژینه وهی له سهر کردوون...

^{۵۶} طاهر لیبب: صورة الاخر: العربي ناظرا و منظور الیه. ص ۵۴.

دووه م: له سه ر ئاستی دهره کی: نه مه ش نه و ناستی به نه و یترکردنه یه که تاکه کانی، یان گرووپه کانی کومه لگایه ک، یا خود کومه لگاگان به گشتی لیه وی دهروانه تاک و گرووپ و کومه لگاگان تر. بؤ نمونه وه ک تیروانی نی مرؤفی ولاتانی پینشکه وتوو بؤ مرؤفی ولاتانی به ناو «جیهانی سیه م». یا روانینی «سهی پیسته کانی نه مریکا» بؤ «ره شپنسته کانی دنیا». روانینی «خورناوایه کان» بؤ «خوره لاتیه کان» و به وجوره ... نه مه ش نه و بواره یه که ئیدوارد سه عیدی فه له ستینی، به به کارهینانی میتودی فوکوز، کاری تیدا کردوه و له کتیبی خوره لاتناسی (Orientalism) دا به رجه سته ی کردوه.

نه وه ی لیره دا شایانی وه بیر هینانه وه یه، نه وه یه که هردوو نه م جوری به نه و یترکردنه، ته واوکه ری یه کترین. بگره به نه و یترکردن له سه ر ناستی ناوه کی پینشمه رجه بؤ نه و یترکردن له سه ر ناستی دهره کی. تاکه کانی نه و کومه لگایه ی، تاک و گرووپه کومه لایه تیه کانی دیکه ی هه مان کومه لگا به نه و یتر ده کهن، ناماده یسه کی باش وه ده ست ده هینن تا هه مان میکانیزمیش له روانینیاندا بؤ گرووبی کومه لگاگان تر بخه نه کار. نه مه ش له میژوودا هه رده م شیوه یه کی هه مه په سه ند بووه بؤ وه لامدانه وه ی پرسپاری «ئیمه کینین؟» و له نه نجامی نه مه یشه وه به خشینی وینه یه کی تایبته به نه وانیتر که له ئیمه ناچن و نابیت له ئیمه بهن. نه وانیتر بویه مه ترسین، یا خود بویه ده بیت وه ک مه ترسی

ته ماشایان بکهین، چونکه وهک ئیمه نین و نهوانهش که
وهکو خۆمان نین ده بیت دووژمنان بن⁵⁷.

بۆیه، نهوانهئێ وهکو خۆمان نین، نهوانهش که بهردهوام
نهخشهئێ له ناوچونمان دهکێشن و لهگهڵ نهیارهکانماندا
هاوپهیمانیتهئێ ده بهستن و له خهونهکانماندا دهیانهوئێ
بمانکووژن. بهم پێیهش «ئیمه» ههردهم له بهردهم مهترسی
«نهوان» دایه، نهگهڕچی بۆی ههیه نه «ئیمه» و «نهوان» له
بنه ماوه دروستکراوی وههمی بن و له واقیعدا هیچ
به رجهسته بیوونیکیان نه بیت.

کورتە میژووی به نه ویتراکردن،

من لیره دا به شیوهیهکی سیسته ماتیکێ میژووی بانه
به دوائی سه ره تاگه و په گورپیشهئێ ته م دیارده به دا ناگه پریم،
به لکو ته نیا چه ند نمونه یهک له قوتاغه جیاوازه کانی
میژووی مرۆفایه تیه وه ده هینمه وه، تا کو له پاشاندا
یارمه تیمان بدهن بۆ قسه کردن له سه ر پرۆژهئێ به عس بۆ
به نه ویتراکردنی کورد و به دووژمنکردنی و ده رخستنی
جیاوازیئێ ته و پرۆژه یه له گهڵ نمونه کانی دیکهئێ ناو هه مان
میژوودا.

⁵⁷ رهبوار سیوه یلی: نه ته وه و هه کایهت. سه پیریز، کوردستان / دهۆک،

٢٠٠٢، ل ١٥١-١٦٠.

به شه ویتزرکردن له کۆمه‌لگا خاوه‌ن کولتورره زاره‌کیه‌کاندا، واته شه کۆمه‌لگایانه‌ی که هینشتا نوروسینیان دانه‌هینا بوو، له شه‌نجامی ترسه‌وه بووه له بینگانه. شه کۆمه‌لگایانه به حوکمی شه‌وه‌ی له گوشه‌گیری جوگرافی و گوشه‌گیری کولتوریدا ده‌ژیان، زه‌یینکی مه‌ند و داخراویان مه‌بووه و شه‌ش وایلینکردوون که له گۆزان و شتی نوێ بترسن. شه‌روه‌ها گوشه‌گیریه جوگرافیه‌که‌یان رینگه‌ی پینه‌داون چینژ له «هاوسنیه‌تی» و «پنگه‌وه بوون» وه‌ربگرن و شه‌ش بۆته هۆی شه‌وه‌ی له به‌رامبه‌ر بینگانه‌دا سلېکه‌نه‌وه و مه‌ست به ترس بکه‌ن به‌چاوی به‌دگومانیه‌وه ته‌ماشایان بکه‌ن. چونکه بینگانه به‌وه‌ی که نوویه و له ده‌روه هاتوه، شه‌وه هه‌ره‌شه‌یه‌که له‌سه‌ر شته پیرۆز و نه‌ریتیه‌کانی «ناوه‌وه»‌ی ئیعه، شه‌و شتانه‌ی له‌سه‌ریان رکه‌ه‌وتووین و به‌پیرۆزمانکردوون و وه‌ک یاسا په‌یره‌ویان لینه‌که‌ین⁵⁸. بۆیه ده‌توانین بلین: ترسی کۆمه‌لگا زاره‌کیه‌کان بۆته هۆی بته‌وکردنی په‌یوه‌ندیه‌کانی ناو خویان و له‌هه‌مان کاتیشدا هانده‌ریکه بۆ به‌هیزکردنی پرۆسه‌ی به شه‌ویتزرکردن له‌سه‌ر

⁵⁸ پروانه شه‌م سه‌رچاوانه:

بارنز و بکر: *تاریخ اندیشه اجتماعی. از جامعه ابتدایی تا جامعه جدید*. ت. ج. یوسفیان و علی ا. مجیدی. جلد اول، تهران، ۱۳۵۸، ص ۲۵-۲۸.

رئبوار سیوه‌یلی: (ناماده‌کار) *میلووی هنری کۆمه‌لایه‌تی*. زنجیره‌ی هزر و کۆمه‌ل ژ. (۲)، ۲۰۰۳، هه‌ولتیر، ل ۱۶-۱۸.

ناستی دهره کی. له پروانگه یه کی کومه ناسیانه وه هه تا
یه کینتی گرووپ له سهر ناستی ناو خویی پسته و بیت،
شه و نده شه خوی له ناست هه ره شهی دهره وه دا ده بینیت وه.
له بهرام بهر شه مه شدا پرؤسه ی به شه و یترکردن و به
دوژمنکردن له ناست شه وانیتردا به هیز ده بیت.

له یونانی کوندا «شه و یتر» شه و که سه بوو که به شینوه یه کی
بنه مایی جیاواز بوو له «نیمه». له لای نهرستق «بیگانه» شه
که سه بوو زمانی «نیمه» ی نهده زانی⁶⁰ و له ده وله تشاریکی
تره وه یان له جوگرافیایه کی دیکه وه هاتبوو و به زمان و
زاراوه یه کی دی ده ناخقی. پاشان به تیکه لبوونی یونانییه کان
به خه لکانی تر (بو نومونه له گه ل فارسه کان له ریگه ی
جه نگه وه)؛ بیگانه شه و که سه بوو که هه لگری خوینی ناپاکه
و لیره شه وه وشه ی (به ره بهر) بووه شه و وشه یه ی که
یونانه کان به هویه وه وینه ی شه و یتریان ده هینایه پینشچاوی
خویان: غه یره یونانی، ناربه سه ن، ناشارستانی، دپنده و
کزیله⁶¹.

له سه ده کانی ناوه راستدا، چیدی به شه و یترکردن له سهر
بنه مای ره گه ز و خوین و له نه نجامی گوشه گیری جوگرافی
و کولتورییه وه نه بووه، به لکو له نه نجامی پینکدادان و شهر
و له سهر بنه مای نایینییه وه بووه: نیسلام و مه سیحیه ت،

⁶⁰ طاهر لیبیب: صورة الآخر: العربي ناظرا و منظورا الیه. ج ۱، ۵۰

⁶¹ Politikns Forlag: Nudanskordbog I. 13 udgave, 2 oplag 1987, P. 84.

دو نایینی تاک خودایی، وهک «ئهویتر» وینای یهکتریان دهکرد⁶¹.

له وکاته شهوه که سورپینستهکان له لایهن ئه وروپاییه سپی پینستهکانه وه «دۆزرانه وه» و له مه شدا (کریستوفه کۆلۆمبوس) بووه قاره مان (۱۴۹۲)، نه وه سورپینستهکان، که خه لکی ره سه نی ناوچه که بوون، وهک بیگانه و ئهویتر وینا به کران. نه مه ش له لایهن ئه وه که سانه وه که خویان کۆچهر بوون و کۆچیان کردبوو بۆ مه لبه ندی نه وه ی یه که میان⁶².

پروسه ی به ئهویترکردن له سه ده ی بیسته مدا گۆرانی نه وه ی به سه ردا هات و هه ردوو بزاقی فاشیزم له ئیتالیا و نازیزم له ئه لمانیا؛ یه هوودیه کان و قه ره چ و گروپه غهیره ئه وروپاییه کانیا و هک «ئهویتر» ی خویان وینا کرد. گۆرانه نه وه عیه که ش له وه دا بوو، که چیدی شه م به ئهویترکردنه هه ر ته نیا له سه ر بنه مای ره گه ز و خوین و شه و خه سه له تانه وه نه بوو، وه که شه وه ی له یۆنانی کۆن و سه ده کانی ناوه ندا باو بوو، به لکو له سه ر بنه مایه کی زانستییه وه بوو. شه وه پسه پۆر و په زیشک و ده رووناس و مرۆفناس و کۆمه لناس و دیرینه ناسان بوون که شه رعیه تیان

⁶¹ طاهر لیبیب: *صورة الاخر: العربی ناظرا و منظوراً الیه*. ص ۶۱.

⁶² مهرداد بروجردی: *روشنفکران ایرانی و عرپ*. ت. ج. شیرازی. تهران ۱۳۷۸، ص ۱۴.

دهدا به بچووکی و ناهاکیی یه هوودییه کان و رینگای له ناو
بردنیان بۆ نازی و فاشیه کان تهخت ده کرد.⁶³

جۆریکی تری، یان قوناغیکی دیکه ی به نه و بترکردن له
شه نجامی و کوچ و بانگهێشتی ژماره یه کی زۆر کریکار له
دنیای ئیسلام و خۆرهلاته وه بۆ ولاته شه و روپیه کان، له پاش
شهری دووه می جیهانییه وه، (به تایبه تی له ئەلمانیا و
فهره نسا و ولاتانی شه سکه نده نافی) ده ستیپین کرد. شه و ولاتانه
که له شه نجامی و یرانکارییه کانی جه نگه وه پنیوستان به
هیزی کاری بینگانان هه بوو بۆ بینا کردنه وه ی کۆمه لگا
دارماوه کانیان، ده رگیان به سه ر هه زاران کریکاردا
ئاوه لا کرد. وه لی پاشنه وه ی شه و کۆمه لگایانه هاتنه وه
سه رخویان، شه مجا که وتنه به ره مهینانی وینای تایبه ت
له سه ر شه و بینگانانه و زه مینه سازکردن بۆ ناردنه وه و
ده رکردنیان. شه مه جگه له وه ی جه نگی نیوان عیراق/ئیران له
هه شتا کانی سه ده ی بیستم و ئالۆزیی سۆمالیا و شهری
یۆگسلافیا و پیکدادانی نیوان هۆزه کانی هیتی و تووتوو له
نه وه ده کانی هه مان سه ده دا، بووه هۆی ژماره زۆری
په نابه ران له ولاتانی شه و روپاییدا. به مجۆره ش شه مجاره یان
له په نابه ران «شه ویترا» ی شه و روپایی هاته به ره مه بۆ شه وه ی
هاوسه نگی ببه خشینته وه به ناسنامه ی قه یراناویان.

⁶³ ریبوار سیوه یلی: نه ته و مو جه کایه ت، ل ۱۵۷-۱۵۸.

چاره‌م: رژیمی به عس،
له جه‌نوه‌یترگردنه‌وه. بۆ به‌دووژمنکردنی‌گورد

ناوی ته‌واوی شه‌م رژیمه‌ بریتیه‌ له «حیزبی به‌عسی
عه‌ره‌بی سۆسیالیستی». شه‌وه‌ی لیره‌دا جینگه‌ی سه‌رنجه
مانای وشه‌ی «به‌عس»ه، که به‌ واتای هه‌ستانه‌وه، یان
سه‌ره‌ئاده‌وه یا خودزیندوربوونه‌وه، دیت و شه‌و
په‌یوه‌ندیه‌ قوول‌ه و لکانه‌ تونده‌یه‌تی به‌ وشه‌ی
«عه‌ره‌ب»ه‌وه. حیزبی به‌عس حیزبیکه‌ بۆ هه‌ستاندنه‌وه و
بووژاندنه‌وه‌ی عه‌ره‌ب و نروسکرده‌وه‌ی «یه‌کیتی» له‌ناو شه‌م
میله‌ته‌دا.

له‌ پرۆگرام⁶⁴ و نه‌ده‌بیاتی شه‌و حیزبه‌دا نامازه‌ به‌وه
کراوه‌ که «عه‌ردی باو و باپیرانی عه‌ره‌ب یه‌که‌یه‌کی سیاسی و
ئابوویری نابه‌شنه‌کراوه»⁶⁵. هه‌روه‌ها له‌ ده‌قی پرۆژه‌ی
ده‌ستووری کفراری عیراقیشدا نووسراوه: «عیراق به‌شیکه‌

⁶⁴ شلبي العیسی: حزب البعث العربی الاشتراکی ۱، مرحله
الاربعینات التاسیمة ۱۹۴۰-۱۹۴۹. دار الطلیعة للطباعة و النشر، بیروت
۱۹۷۴، ص ۱۱۷.

⁶⁵ حزب البعث العربی الاشتراکی، القيادة القومية: المنهاج الثقافي
المركزی، كتاب الاول، بغداد ۱۹۷۷، ص ۳۱.

له نیشتمانی عه‌ره‌بی و له پیناوی و ه‌دی‌ه‌ینانی یه‌ک‌بوونیک‌ی
گشتیی عه‌ره‌بیدا تیده‌کوشیت»⁶⁶.

به‌م پنی‌ه‌ش به‌ع‌س خ‌وی به‌ه‌رجه‌سته‌ک‌ه‌ری ناسنامه‌ی
عه‌ره‌ب پیناسه‌ ده‌کات و تیروانینی‌ه‌و حی‌زبه‌ بق‌ جیهان و
ک‌مه‌ل‌گاکانی‌ تر، تیروانینی‌کی‌ نوی‌نه‌رایه‌تیک‌راوی
عه‌ره‌بیانه‌یه‌. واته‌ تیروانینی‌که‌ه‌ه‌ولده‌دات‌ عه‌ره‌ب، یاخ‌ود
پاستر وایه‌ بگوت‌رئ: تیروانینی‌کی‌ تایبه‌ت‌ له‌سه‌ر عه‌ره‌ب‌ له
سه‌رووی‌ ه‌موو‌ شتیک‌ه‌وه‌ دابنیت و قاییل‌ نیبه‌ به‌وه‌ی
غه‌یره‌ عه‌ره‌ب، تیک‌ه‌ل‌ به‌ عه‌ره‌ب‌ بکات و بوار‌ نادات‌ به‌
ه‌وانیتر‌ تا‌ وه‌ک‌ عه‌ره‌ب‌ بن و له‌ ناستی‌ عه‌ره‌ب‌دا‌ بن.

ب‌ویه‌ حی‌زبی‌ به‌ع‌س‌ له‌گ‌ه‌ل‌ دامه‌زاندنی‌ خ‌وی‌دا
تیروانینی‌کی‌ش‌ له‌سه‌ر‌ غه‌یره‌ عه‌ره‌ب‌ به‌ره‌مه‌ده‌ه‌ینی، که‌ له
ق‌وناغی‌ جیاواز‌ جیاوازدا‌ ه‌و‌ تیروانینه‌ ناراسته‌ی‌ لایه‌نی
جیاوازی‌ش‌ ده‌کات: «نیم‌پریالی‌زم، زای‌ون‌یزم، فورسی
مه‌جوس» و پاشانیش‌ کورد و نه‌ته‌وه‌ و گ‌رووپه‌کانی‌ تری
ناو‌ عیراق و ه‌و‌ «عه‌ره‌به‌ خیانه‌تکارانه‌ش» که‌ خیانه‌تیان‌ به‌
عه‌ره‌بایه‌تی‌ خ‌ویان‌ کرد‌وه‌ (وه‌ک‌ ک‌ونیتی و سه‌ودیبه‌کان)!

نه‌گ‌ه‌رچی‌ «کورد» ه‌مه‌یشه‌ له‌ میژ‌ووی‌ عیراق‌دا‌ ه‌و‌ لایه‌نه
ناماده‌یه‌ بووه‌ ب‌و‌ ه‌وه‌ی‌ بک‌ریته‌ «ه‌ه‌ویتر»، به‌لام‌ ته‌نیا
له‌سه‌ر‌ ده‌ستی‌ رژی‌می‌ به‌ع‌سه‌ که‌ په‌ر‌ۆسه‌ی‌ به‌ «ه‌ه‌ویترکردن»

⁶⁶ نص‌ مش‌روع‌ ل‌ست‌ور‌ ج‌م‌ه‌وری‌ه‌ الع‌راقی‌ه‌. دار‌ الث‌وره‌ ل‌ل‌صحاف‌ه‌ و الن‌شر، د‌ون‌
سنه‌ الط‌بع، ص‌ ۵.

دەبىنتە پىرۇسەي «بەدوژمىنکردن». بە مانايەكى دى: «بەعسىزىم ئەو سىستەمەيە كە بوونى كورد لەناو جەستەي كۆمەلگا سىياسىيەكەي(دا)، وەكى ھۆكۈمەتتىكى ناپەقەتەكەر و شىۋىنەر تەماشىا دەكەت و لە وىشەوۋە وىنەي بىنگانەيەكى پىدەبەخشىت كە لە پروي سىياسىيەوۋە دەبىت بە دوژمىن»⁶⁷.

بەعس بۇ ئەرەي لە قۇناغە جىاجىياكانى ژيانى قەيراناۋى خۇيدا وەلامى پرسىياري «مىن كىم؟» بەتەوۋە، دەبوو «ئەويتەر» دابەينى و وىنەي خۇي پىنبەخشى وەك نەيارىك. بۇيە ئەگەر وىنەي «ئىمپىريالىزىم» يان «فورسە مەجروسەكان» وىنەيەكى ئاجىگىرە و يەكەمىان بە كىشانەوۋەي ئىمپىريالىزىمى داگىر كەر و دوۋەمىان بە كۆتايىھاتنى شەر لەگەل كۆمەرى ئىسلامىي ئىران، كۆتايى پىدەت و كال دەبىتەوۋە، ئەوۋە وىنەي كورد و ئىپراي مەسولمان بوونەكەيشى، لە زەينى بەعسىيەكاندا، وىنەيەكى جىگىرە و ھەتايەك كورد بەمىنىت گۆرەنى ئىجابى بەسەردا ناپەت. بەمەجۇرەش وەك ئاراس فەتەح جۋان بۇي چوۋە، بەلەي بەعسىيەكانەوۋە! كورد وەك بوونەوۋەرىك ئەگەرەيكى ترسانكن: «ئەگەرەيكى واقىيەين بۇئەوۋەي لە ھەموو چرەساتىكدا بىن بە دوژمىنى پىرۇژەي بەعس. بەعس دەبىتە مالىك كە بەتەنھا جىگەي ئەو كەسانەي تىدا دەبىتەوۋە كە

⁶⁷ ئاراس فەتەح: ھەشت قۇناغ لە سىستەمىكى كوشتن و سى بۇچوۋە، گۆرەرى دەھەندە. ۷، ۱۹۹۹، ل ۱۳۹.

بەرگی دۆست لەبەر دەکەن»⁶⁸. ئەگەرچی پێیویستە لەم بەکارهێنانەدا مانایەکی تایبەت بۆ ئیستعارە «مال» و «دۆست» لەبەرچاوی بگرین، چونکە بەعس لەهەر ساتەوێختیکدا نامادە بوو ئەو ماله بکاتە دۆزەخ، تەنانەت بۆ نزیکترین دۆست و ئەندامەکانیشی، وەکئەوێ بەسەر زاواکەیی سەددام حسین و سەدان بەعسی و هەزاران سەربازی عێراقی هات، ئەوکاتانەیی سووکە گومانیکیان لێدەکرا. ئەمە جگەلەوێ بەعس کەسی وەک دۆست پێقەبوول ئەدەکرا و ئەگەر ئەمەیشی قەبوول کردبایە تەنیا دواي ئەو بوو کە بونیاده ئینسانیکەیی لێبەتال بکاتەو و لەسەر بنەما پەرودەدەییەکانی خۆیەو، سەرلەنوێ وەک بەعسییەک؛ بەرەمی بەینیتەو⁶⁹.

ئێستا بەر لەوێ بیخە سەر باسکردنی ئەو قونناغانەیی کە تێروانیینی بەعس بەرامبەر بە کورد دیاری دەکات، با بزانیین بۆچی مسوولمانبوونی کورد بەلای بەعسییەکانەو هیچ بایەختیکی سەبارەت بە جینگیربوونی وینەیی ئەوان وەک «ئەو پتریکی هەمیشەیی»، نییە؟

⁶⁸ ئاراس فەتاح: «هەشت قونناغ لە سیستمیکی کوشتن و سن بۆچوون»،

ل ۱۴۱.

⁶⁹ سەددام حسین: *حول کتابة التاريخ*. دار الحرية للطباعة، بغداد ۱۹۷۹.

ص ۱۳ و بەرەو دوا.

به عس برژیمینکی ره گه ز په رست بوو. ئیسلامیش ئامرازیک بوو به ده ست به عسییه کانه وه بزو ه شانندی رمبی ره گه ز په رستانه ی خویان. له هزری به عسدا، ناسیونالیزمی عه ره ب له ئیسلام له پښتیره، چونکه به لای به عسییه کانه وه ئیسلام وینه یه کی ژیانې په یامبه ره و ژیانې په یامبه ریش کور تکراره ی ژیانې عه ره به^{۷۰}. هه روه ها نه وان پنیانوا یه ئیسلام پرو داوئیکه «په یوه ندییه کی راسته و خوی هه یه به ژیانې عه ره به وه» و «نوما یه کی راستگوانه ی ره مزیی و کامله له سه سر ووشتی جه وهه ریانه ی عه ره ب»^{۷۱}، به لام میرات و که له پووری ده وله مهندي ئیسلام له هه مان کاتیشدا به ها و نرخه کولتووریه کانی عه ره ب پڼکده هینئ^{۷۲}. بویه ئیسلام به لای به عسییه کانه وه له بهر شه وه ئایینکی مه زنه، چونکه توانیویه تی کولتووری (عه ره به یه ت/عروبه) له به شینکی گه وره ی دنیا دا بلا و بکاته وه.

میشیل عه فله ق له کتیبی «فی سبیل البعث» دا، که پاشتر بووه سه رچاوه ی بوحیی به عسییه کان؛ پنیوا یه: ئیسلام له دایکبووی ژیا ری عه ره به و له دایکبوونی پڼغه مبه ر به له

⁷⁰ میشل علق: فی سبیل البعث. دار الطلیعة، بیروت ط. الحادیه عشر، ص. ۱۲۵.

⁷¹ میشل علق: فی سبیل البعث. ص ۱۲۴.

⁷² میشل علق: المصدر السابق، صص. ۲۰۱-۲۰۸ و ۲۰۹-۲۱۷.

دایکبوونی «عہدہ بیزم» ناو دہبات^{۷۳}. له شوینیکی دیکه دا گوتویه: «محہمد بهرجه سته که ری هه موو عه رهبانه، لنگه رین له نه مرؤشدا هه موو عه رهبیک ببینه محہمدیکی تر»^{۷۴}.

له م تیروانینه دا، له لایه که وه هه ولدانیکی جیدی هه یه بز تینه لکیشکردنکی به عسیانهی نینوان چه مکی نایین و چه مکی سیاست و له ویشه وه سیاسیاویکردنی دین؛ له لایه کی تریشه وه هه ولده دریت نایین ببه ستیت به ره گزه وه. هر شه تینه لکیشکردنه یسه واده کات به عسیه کان به چاویکی نزم ته ماشای نه وانه بکن که وهک غه یره عه رهب مسولمان بوون. چونکه نه وهی شایه تمان به نایینی نیسلام ده هینیت، شایه تمان به ناو زمانیکدا ده هینیت، یا خود به زمانیک ده هینیت که زمانی عه رهبه و به په یامبه ریکی ده هینیت که بهرجه سته که ری عه رهبایه تییه و هه لبراردنی عه رهبیش بز بلاوکردنه وهی نیسلام ده گه رپته وه بز شه و فزیه تانهی که

⁷³ شه قسه یی میشیل عه فلق له گه ل شه رایه ی (شافعی) دا به راورد بکه، که رضوان السید له کتبه که یدا به مجوره نوسیویه تییه وه: «هبقدر ارتباط العرب بالاسلام ارتباط الاسلام بهم. فلیست الهوية الاسلامیة هوية هوائية طائفة، بل انها مرتبطة بالعرب والعربية ارتباطا لا تنفصم عراه. فهم الاسلام و الاسلام هم لو لسانهم». نقل عن: الشافعی: الرسالة. تحقیق: احمد شاکر ۱۹۳۹م، ص ۴۲، رقم ۱۳۸. به روانه: رضوان السید: مفاهیم الجماعات فی الاسلام (دراسات فی السوسیولوجیا التاریخیة للاجتماع العربی الاسلامی). بیروت ۱۹۹۳، ص ۱۲۸.

⁷⁴ میشیل علق: فی سبیل البعث. ص ۱۲۶.

ته نیا له عه ره بدا به که مال گه یشتون⁷⁵. که واته شایه تمان هینان و مسولمانبوونی نه وانیتر بق نه وهیه له سایه ی پنگه یشتن و که مالی فهزله ته کانی عه ره بدا، که موکوورپیه کانی خوینان پر بکه نه وه. به خورایی نیه به عسییه کان بر وایان وایه: نیسلام له نه ته وهی عه ره بدا نه بیت نیمکانی سه ره لدانی نه بوو، بویه «ده بیت ته نیا عه ره به کان له ولاتی خویناندا سه رگه وره و به هیز بن»⁷⁶.

وهک ده بینین دواى نه م تنیه لکیشکردنه به عسیانه یه ی نیوان ناین و ره گه ز و به خشینی وینه یه کی ره گه ز په رستانه به ناین، مسولمانبوون به س نیه بق نه وهی عه ره بی به عسی، به رام به ره که ی وهک «نه ویترا» ته ماشا نه کات. مسولمانبوون له روانگه ی به عسییه کانه وه، ته نیا شیعتیرا فکردنیکه به گه وره یی عه ره ب و خق بچوو کردنه وه یه له ناست «من» ی گه وره ی عه ره بدا، هه لبهت به و تینگه یشتنه ی به عسییه کان بق چه مکی عه ره ب هه یان بوو.

له هه موو نه مانه وه ناشکرا ده بیت، که به عسییه کان هه رگیز نه یان نویستوه و له پرورزه یاندا نه بووه کورد به عه ره ب بکه ن، به لکو ویستوو یانه له کورد نه ویتری عه ره بیوونیک داب تاشن که بق خوینان بر وایان پتی هه بوو. هه لبهت میژووی به عه ره بکردنی کورد وهک زه مینه

⁷⁵ میشیل علق: فیه مسییل البعث. ص ۱۲۷.

⁷⁶ میشیل علق: فیه مسییل البعث. ص ۱۲۸.

په خساندنیک بز به نه ویتړکردن، وه کو له به شه کانیترا
 لیدو، پښتر له لایه ن زانا و میژوونوس و گه پریده
 عه ره به کانه وه، ده سته پښکر دبوو؛ به لام شه وه ته نیا
 به عسیه کانن که وینه ی کورد ده که نه وینه ی دووژمن،
 هر بزیه ش به عسیه کان به رجه سته که ریکی مودیرنی
 عه ره بایه تین له ناستی سیاسی و نایدیو لوزیه تیکی په گز
 په رستانه دا.

لیره دا پښو یسته نه و گریمانیه دوو باره بکه مه وه که
 پښتر قسه مان له سر کرد و تیایدا گوتمان: به عه ره بکردنی
 به رایى هزکاری تایبه تی خوی هه بوو که په گ و ریشه که ی
 ده گه رایه وه بز نایین و خوبه عه ره بکردنیش په کیک بوو له
 نه نجامه کانی. هر به ه مان شینوه ش ده توانین بلین:
 به نه ویتړکردنیش پښتره مینه په کی میژووی خوی هه یه که
 په گ و ریشه که ی ده چینه وه ناو کولتوری ناسیونالیزمی
 عه ره بی، به لام هر به نه ویتړکردنیش که ده بیته پښمه رج بز
 به دووژمنکردن (که په کیک له نه نجامه کانیشی شه نفال و
 گوره به کومه لیه کان و کاره ساتی هه له بجه بوو)، شه مش
 دواى شه وه ی به عسیه کان سر له نوئ میژووی نیسلام و
 میژووی گه لی عه ره بیش به پښی پرنسیپه کانی خویان
 داده پرتنه وه؛ تا تیگه یشتتیکى به عسیانه ی له سره وه بینا
 بکه ن. له مباره یه وه سه دام حسین به روونی ده لیت: «نیمه
 پښو سیمان به وه نیه میژوو ته زویر بکه ی، یان دروستیکه ی
 له پښاوی شه وه ی خو پښندنه وه په کی به عسیانه ی بز بکه ی،

به لکو ئیسه پئویستیمان بهوه ههیه به شیوهیهکی به عسیانه
لیتی تیگهین.»^{۷۷}

که واته نه گەر لیبوردهیی به خه رج بدهین و بلینین:
به عه ره بکردن و به نه و یترکردن هینشتا جورئ له نه رمیی
تیدایه چونکه له ناو خه یال و یادوه ریدا وهک "ئینسان"
مامه له له گه ل به رام به ردا ده کات، نه وه به دووژمنکردن،
شه رکردن و له ناو بردنی ئینسانییه تی به رام به ره له سه ر
عه ردی واقیع و سرینه وه یه تی به شیوه یه کی پراکتیکیانه.
به واتایه کی دی: نه گەر گو تاری ناسیونالیزی عه ره بی
به ره سیار بیت له وه ی له ناو که لتووری عه ره بیدا زه مینه
خوشبکریئ بق به عه ره بکردن و به نه و یترکردنی کورد، نه وه
به عسییه کانن که نه و پرۆژه ناسیونالیستییه ده که نه
پرۆژه یه کی ره گه زه په رستانه و له سه ر عه ردی واقیع
جیبه جینی ده که ن. وه لی به بی وینا کردنه کانی کولتووری
عه ره بی و عه قل و مینژووی عه ره بی بق کورد، به عس
نه یه توانی پرۆژه کۆکوژی و نه نفالیه کانی جیبه جی بکات و
ئه م هه ره شه یه له سه ر خۆی لابه ریت.

بۆیه له گو تاری ره گه زه په رستانه ی به عسدا، نه و
مه عریفه یه ی که کورد وهک مه ترسی و هه ره شه وینا ده کات،
مه عریفه یه ک نیه به یه وئ حه قیقیه تی کورد بناسی، به لکو
مه عریفه یه که له نه نجامی عه قلا نییه تیکی ویرانخوازی

⁷⁷ صدام حسین: حول کتابه التاريخ، ص ۲۳.

پروژه‌های به‌نوعی و یترکردنی کورده‌وه به‌رهمه‌مها توه .
عه‌قلانییه‌تینکی شه‌وتق، که سه‌راهای ناسیونالیزی
په‌گه‌زپه‌رستانه‌ی به‌عسی عه‌ره‌بی سؤسیالیستی
داگیرکردوه و هر به‌پشتیوانی شه‌وه‌قلانییه‌ته‌ش
به‌عسیه‌کان مرؤفی کؤمه‌لگای عینراقی و عه‌ره‌بییان
گؤشکرد.

به‌عسیه‌کان به‌م ویناگردن و به‌پشتیوانی شه‌وه‌معریفه‌یه
پووبه‌پووی کورد ده‌بوونه‌وه و به‌وه‌پنیه‌ش جگه‌له
شیناندن و سرینه‌وه‌ی میژوو، په‌چه‌له‌ک و کولتوری کورد
وه‌ک دوزمنیک، نه‌یاندته‌وانی له‌گه‌ل شه‌م میله‌ته
«مسولمانبووه» دا په‌یوه‌ندییه‌کیان هه‌بیت.

نمونه‌ی کوردناسیی به‌عسیه‌کان:

نه‌گه‌ر معریفه‌ی به‌عسیه‌کان بؤ تینگه‌شتن له‌حه‌قیقه‌تی
کورد نه‌بیت، شه‌وه‌کوردناسییه‌کیش که شه‌وه‌معریفه‌یه
به‌رهمه‌می هیناوه، کوردناسییه‌کی پنجه‌وانه‌وه‌شینوره و
نامانجی شه‌وه‌یه‌هه‌موو متمانه‌به‌خؤبوونیک له‌م میله‌ته
بستینیته‌وه . هر به‌راستیش به‌عسیه‌کان کاریان بؤ شه‌مه
کردوه و ویستووینه‌ناسنامه‌ی کوردی له‌بناخه‌وه
هه‌لبوه‌شینن و کورد له‌شونینیکدا تیکبشکینن که
هه‌ستانه‌وه‌ی ناسان نه‌بیت. په‌کینک له‌وه‌به‌رهمانه‌ی بؤ شه‌م
مه‌به‌سته‌ته‌رخانکراوه و نمونه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ی
کوردناسیی به‌عسیه‌یانه‌پنکده‌هینیت، به‌رگی سنیه‌می

کتێبه‌که‌ی «دکتور ناجی مه‌عرووف»ه‌، که مامۆستای ژبای عه‌ره‌بێی زانکۆی به‌غدا و شه‌ندامی کۆری زانستی عێراق و شه‌ندامی کۆری زمانی عه‌ره‌ببیه له‌ دیمه‌شق. (ئیدی پێویست به‌وه ناکات باس له‌ پێگه‌ حیزببیه‌کانی بکه‌ین)⁷⁸.

هه‌لبه‌ته‌ بیهۆ نییه‌ من له‌م لێکۆلینه‌وه‌یه‌دا شه‌م کتێبه‌ به‌ نمونه‌ی کوردناسیی به‌عس ده‌هینمه‌وه‌، چونکه‌ له‌ پێگه‌ی شه‌م نمونه‌یه‌وه‌ بۆمان ناشکرا ده‌بیت، که‌ چۆن شه‌م کوردناسیه‌ به‌ نییه‌تکی به‌عسیانه‌وه‌ میژوو ده‌خوینتیه‌وه‌ و له‌هه‌مان کاتیشدا په‌یوه‌ندییه‌ک له‌گه‌ڵ پێرۆژه‌ی به‌عه‌ره‌بکردنی سه‌ره‌تادا، که‌ شه‌و هه‌مووه‌ سه‌ری خوینهرم پێوه‌ هینشانده‌، دروستده‌کات. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌، ده‌لێی شه‌م کتێبه‌ ده‌قان ده‌ق بۆ وه‌دیه‌تانی شه‌و قسه‌یه‌ی سه‌دام حسین نووسراوه‌ که‌ تیایدا داوا‌ی ده‌کرد: ئیمه‌ پێویستیمان به‌وه هه‌یه‌ به‌شیره‌یه‌کی به‌عسیانه‌ له‌ میژوو تیبگه‌ین، نه‌ک میژوو ته‌زویسر بکه‌ین، که‌ هه‌لبه‌ت شه‌مه‌ درۆیه‌کی گه‌وره‌ی به‌عسییه‌کان بوا!

له‌پراستیدا چیدی به‌عسییه‌کان، به‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌ره‌به‌ مسو‌لمانه‌کانی به‌رئ، نایانه‌وئ و نه‌یانده‌ویست کورد بکه‌نه‌ ناو قه‌فه‌سه‌ ئاسنینه‌که‌وه‌ و ده‌سته‌مۆی بکه‌ن و خودی خۆی له‌بیر ببه‌نه‌وه‌. به‌لکو پێرۆژه‌ی به‌عسییه‌کان، چ له‌رووی

⁷⁸ د. ناجی معروف: عروبة العلماء المنسويين الي البلدان الاعجمية في بلاد الروم والجزيرة وشه‌رزور و الراجحان. الجمهوریة العراقية، وزارة الثقافة، دار الطبعة ١٩٧٨ ج ٣.

تیۆری و چ له سه ر ناستی پراکتیکی، شه وه بوو قه فه سه ناسینه که بتویننه وه، نه ک هر بۆ تیگه یشتنکی به عسیانه له میژوو، به لکو بۆ ته زویرکردنی میژوو و بۆ دروستکردنی میژوویهکی به عسیانه ش له داهاتوودا تا به هۆیه وه ئینکاریی بوونی کائینیک بکه ن به ناوی کورد.

دکتۆر ناجی مه عروف، به پنی تیگه یشتنه تایبه تیه که ی بۆ میژوو، له سه ره تا وه ده یه ویت زۆربه ی شه و ڕینگایانه دابخات که نه گه ری بوونی کورد له سه ر جوگرافیا یه ک ده سه لمینن. شه و پنیوا یه دوا ی شه وه ی که نفوزی عه ره بیه (له و شوینانه ی که ناوچه کوردیه کانه ن) نه ما و ده سه لاتی عه ره بی لاواز بوو، که چی هینشتا و هه تا ئیشتاش (مه به ستی سالی نووسینی کتیه به که یه تی: ۱۹۷۸) پاشما وه کانیان له هه موو شوینیک ماون^{۷۹}. وه ک ئاشکرایه شه م تیگه یشتنه ڕینگه خۆشکردنیکه تا نو سه ر پیمان بلت: شه و که س و زانیانه ی له کتیه به که یدا باسیان ده کات، دوا جار عه ره بن و پرۆژه ی شه ویش بریتیه له زیندوو کردنه وه ی به چه له کی شه وان و ڕزگارکردنیان له و به چه له که ناعه ره بیانه یه ی درا وه ته پالیان و شه مه شی له ناو نیشانی کتیه به که یدا به رچه سه ته کردو وه.

⁷⁹ د. ناجی معروف: عروبة العلماء المنسوبین الی البلدان الاعجمیة فی بلاد الروم و الجزيرة و شهرزور و الریاحیات. ج ۳، ص ۸.

هرچی سه بارهت به بنه چه و په چه له کی کوردانیشه،
 نه گهرچی نووسه له نیستادا دهژی، یان نووسینه کانی
 نزیکن له سه رده می نیستاو، که چی هینشتا هر پشت به
 نو سینی میژوونووسه عه ره به دیرینه کانی وهک «ابن
 حه وقل، مه قریزی و مه سعودی) ده به ستیت و به عه ره بیان
 له قه له م ده دا⁸⁰، مه سه له یه ک، که ته نانهت نه وانیش به ته واوی
 دنیا نه بوون له و زانیاریانهی بۆ هه مان مه به ست
 کزیانکردوونه ته وه و پیاویه تیانکردوون؛ به تایه به تی
 مه قریزی.

وهک نمونه یه ک بۆ عه ره ببوونی کورد له تیگه یشته
 به عسیانه که ی مه عرووفدا و وهک هه و لدانیکیش بۆ
 ته زویرکردنی میژوو، نمونه ی هۆزی «گه لآیه کان/جلالیون»
 نمونه یه کی به رجه سته یه. نه و ده یه ویت بیسه لمینیت، شه م
 هۆزه کوردییی له خۆره لآت و باشووری کوردستان
 ده ژین، په چه له کیان ده گه پیته وه بۆ «عبد گلاله» که پادشایه کی
 (حمیری) یه کانی یه مه نه و له سه رچاره کاندایه «العرب
 البانده» واته به عه ره به له نیوچووه کان؛ ناویان ده بریتا⁸¹،
 که بینگومان شه م نامازه دانه هر ئاوا بینگونا هانه نییه و
 گه ره کیه تی به هۆیه وه پیمان بلیت: به پیزی لۆژیکی

⁸⁰ د. ناجی معروف: عروبة العلماء المنسوبين الي البلدان الاعجمية في
 بلاد الروم والجزيرة وشهرزور والرباطيات. ج. ۳، ص ۹۷.

⁸¹ هه مان سه رچاره، ج ۳، ص ۱۰۰.

میزوویبانه‌ی به‌عس ده‌بوو شه‌م هۆزه وه‌ک نه‌ژاده له‌ناو
چووه‌که‌یان، له‌ناو چووبان.

شتیکی دیکه‌ی سه‌رنجراکیش له‌کتیبه‌که‌ی دکتور ناجی
مه‌عروفدا، شه‌و هیزشه‌ تونده‌یه‌تی بۆسه‌ر مه‌لا جه‌میلی
پۆژبه‌یانی، وه‌رگیزی شه‌ره‌فنامه‌ بۆ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی⁸².
عه‌بباس به‌ توندی ره‌خنه‌ له‌ مه‌لا جه‌میل ده‌گریته‌ و له‌و
بروایه‌دایه‌ هه‌رکه‌سه‌ن وه‌رگیزانه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه
بخوینیته‌وه‌، به‌هه‌له‌دا ده‌بریت به‌وه‌ی شه‌و میرنشینه‌ی
شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی باسیکردوون، کوردن. له‌کاتیگدا به
ئیدیعیای نووسه‌ر وه‌ر به‌ پشتبه‌ستن به‌ به‌دلیسی خۆی،
که‌ له‌سه‌رده‌می به‌ر له‌ په‌یدا بوونی ناسیۆنالیزم کتیبه‌که‌ی
نوسیوه‌، شه‌و هۆزانه‌ عه‌ره‌بی په‌سه‌ن⁸³.

له‌ دیارترینی شه‌و میرنشینه‌ی که‌ مه‌عروف له‌و
بروایه‌دایه‌ به‌ ره‌چه‌له‌ک عه‌ره‌بن، ده‌توانین میرنشینی
سۆران، بادینه‌ن وه‌ه‌کاری ناو به‌رین⁸⁴. شه‌مجا هه‌ر
به‌مه‌شه‌وه‌ ناوه‌ستی و کۆتایی ره‌خنه‌کانی له‌ مه‌لا جه‌میل
به‌وه‌ ده‌هینیته‌وه‌، که‌ بلت: ئابه‌مجۆره‌ شه‌و کتیبه‌ی وه‌رگیزی
(واته‌ مه‌لا جه‌میل) پنیوایه‌ له‌باره‌ی میزووی میرنشینه‌

⁸² که‌ هه‌ر به‌عسیه‌کان بۆخۆیان له‌ به‌غدا به‌شیوه‌یه‌کی کوشتیان.

⁸³ له‌باره‌ی ره‌خنه‌کانی د. ناجی معروف له‌ مه‌لا جه‌میل بروانه‌ سه‌رچاوه‌ی
پیشوو، ص ۱۱۰-۱۱۲.

⁸⁴ د. ناجی معروف: *عرویه‌ العلماء المنسوبین الی البلدات الاعجمیه فی
بلاد الروم و الجزیره و شه‌رزور و العریحجان*. ج. ۳، ص ۱۱۲-۱۱۳.

کوردییه‌کانه‌وه‌یه، له‌واقیعدا له‌بارهی میرنشینه
 عه‌ره‌بیه‌کانی باکوری عیراقه‌وه‌یه^{۸۵}. ئەم جورته‌ته‌ له
 شیواندنی میژوودا ته‌نیا له‌ که‌سینک ده‌وه‌شیته‌وه، هه‌مان
 تینگه‌یشتن و رقی له‌ مرقفی کورد هه‌بیت، که‌ جه‌للادینگ له
 به‌ندیخانه و نه‌غاله‌کاندا هه‌یبوو.

وه‌لئ نووسه‌ر هه‌ر به‌مه‌شه‌وه ناوه‌ستئ و کۆمه‌لئ
 که‌سایه‌تی ناوداری کورد له‌ناوچه‌ی هه‌ولێر و شاره‌زور و
 ئامیدیش به‌ ره‌چه‌له‌ک ده‌باته‌وه سه‌ر عه‌ره‌ب، یان هه‌ر له
 بنه‌ماوه به‌ عه‌ره‌ب له‌قه‌له‌میان ده‌دات، له‌وانه‌ش: شیخ
 عوده‌ی کورپی موسافیری هه‌کاری^{۸۶}، مه‌ولانا خالیدی
 نه‌قشه‌ندی^{۸۷} و شیخ مارقئ نۆدیئی^{۸۸}.

دواجار تینگه‌یشتنه‌ به‌ عسیانه‌که‌ی مه‌عروف بق میژوو،
 وای لینه‌کات حوکمینی کۆمیدیانهی وا ده‌ریکات، که‌ له
 سه‌رچاوه میژووییه‌کاندا نمونه‌ی ده‌گمه‌نه. ئەو ده‌لئیت:
 هه‌رکه‌سینک نازناوی "شه‌ریف" بئیت، یان "سه‌یید" بئیت، له
 بنه‌چه‌دا عه‌ره‌به (جاله‌هه‌ر تیره و هۆز و بنه‌ماله‌یه‌کی
 عه‌ره‌ب بئیت)^{۸۹}.

85 د. ناجی معروف: *عروة العلماء النسویین الی البلدان الاعجمیة فی بلاد الروم و الجزیره و شهرزور و الذریاجات*. ج. ۳، ص ۱۱۶.

86 هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره ۱۶۰.

87 هه‌ر ئەو سه‌رچاوه‌یه، لاپه‌ره ۲۰۳، ۲۰۲.

88 هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پینشو، لاپه‌ره ۲۰۵، ۲۰۴.

89 هه‌رته‌وئ، ج. ۳، لاپه‌ره ۲۶۶.

هه‌موو ئەم پڕۆژەیه و پڕۆژە‌ی دیکە‌ی لەم بابەتە بە
 پشتبەستن بە مە‌عریفە‌یەکی بە‌تکەرە‌وە‌ی شینۆینەر،
 کوردناسیی بە‌عسییە‌کان پێکدە‌هێنیت. ئەم کوردناسییە
 لە‌سەرینکە‌وە خۆراک لە‌ سەرچاوە‌ کۆنە‌کان وەر‌دە‌گریت (بێ
 گویندانه‌ شوین و کاتی بە‌رە‌مەینانیان و ماناکانی
 بە‌عەرە‌بکردنی بە‌رای)، که‌ بە‌عەرە‌بکردن نامانجیان بوو،
 لە‌سە‌ریکیش‌ه‌وه خ‌زما‌یە‌تی لە‌گە‌ڵ پ‌رۆ‌سە‌ی
 خۆ‌بە‌عەرە‌بکردنی کورداندا دە‌بە‌ستێ و ئە‌و «نە‌زان‌ییە‌»ی
 لە‌ناو ئە‌و پ‌رۆ‌سە‌یە‌دا بە‌رە‌مە‌تووە، هە‌ڵدە‌گیریت‌ه‌وه بۆ
 «حە‌قیقە‌ت‌یک» که‌ گوا‌یە‌ کوردە‌کان لە‌بارە‌ی خۆیان‌ه‌وه
 گوتویانە و نووسیویانە. هەر‌ لێ‌رە‌ش‌ه‌وه‌یە که‌ مە‌ع‌روف
 دە‌توانیت ب‌لی، شەرە‌ف‌نامە‌ می‌ژووی میرە‌کانی کورد نیه،
 بە‌لکو هی میر‌نیشینه‌ عەرە‌بە‌کانی با‌کوری عێراقە!

لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا نابیت جیا‌وازی بنە‌مایی نێوان گوتاری
 خۆ‌بە‌عەرە‌بکردنی کورد و کوردناسیی بە‌عسییە‌کانمان لە‌بیر
 بچیت، (که‌ دە‌توانین بە‌ گە‌رانه‌‌وە‌ی گوتاری بە‌عەرە‌بکردنی
 دواییش ناوی ب‌ه‌ین). ئە‌و جیا‌وازی‌ه‌ش لە‌وه‌‌دایە که‌ کورد
 دە‌ی‌و‌یت لە‌ پ‌رێگە‌ی قە‌بوول‌کردنی پ‌رۆ‌سە‌ی خۆ
 بە‌عەرە‌بکردن‌ه‌وه، مانە‌‌وە‌ی خۆی دە‌ستە‌بەر بکات و جۆری
 لە‌ شانازی بە‌دە‌ست ب‌ه‌ینیت. لە‌کاتی‌کدا گوتاری کوردناسیی
 بە‌عسییە‌کان، زە‌مینه‌ خۆش‌دە‌کات بۆ سە‌ندن‌ه‌وی هه‌موو
 شانازی‌ه‌ک لە‌ کورد و پ‌رێگا خۆش‌دە‌کات بۆ س‌پ‌ینه‌‌وە‌ی گشت
 شوینە‌‌واره‌ مادیی و مە‌ع‌نە‌‌ویە‌کانی ئە‌م مێ‌للە‌ته. ئە‌و

نهجامه‌ی له به‌راووردکردنی شه‌م دوو گوتاره‌وه (خۆبه‌عه‌ره‌بکردن و کوردناسی به‌عس) به‌دهستی ده‌هینین شه‌وه‌یه: یه‌که‌میان له چوارچینه‌یه‌ی سۆزگه‌رایه‌ی ئایینیدا ده‌مینیته‌وه و دووه‌میشیان پرۆژه‌یه‌کی عه‌قلانیانه‌ی ویرانکه‌ره. بۆیه‌ پتویسته‌ له به‌عسناسی کوردا، ده‌ستبه‌رداری شه‌و وینه‌ باوه‌ ببه‌ین که به‌دریزایی شه‌پی بزگاریخوازی و له‌ راگه‌یاندنی حیزبه‌کانه‌وه، به‌عسیه‌کانی وه‌ک مرۆفی «ناعه‌قلانی» پیناسه‌ کردوه.

کوردناسی به‌عسیه‌کان پرۆژه‌یه‌کی عه‌قلانیانه‌یه‌ که ئیشیکردوه‌ بۆ شینواندنی میژوو، به‌سیاسیکردنی ئایین و به‌خشینی کاراکته‌ریکی ره‌گه‌زه‌پرستانه‌ی تۆتالیتاریانه‌ به‌ ناسیۆنالیزمی عه‌ره‌بی له‌ تیروانینیاندا بۆ مه‌سه‌له‌ی کورد. له‌ ناستی جوگرافیشدا هه‌میشه‌ جوگرافیای ده‌وله‌تی عێراقی وه‌ک «به‌شینکی جیانه‌کراوه‌ له‌ نیشتمانی گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب» پیناسه‌ کردوه‌ و له‌م ره‌نگه‌یه‌شه‌وه‌ کاریکردوه‌ بۆ به‌تکردنه‌وه‌ی هه‌موو فره‌یه‌که‌ له‌ عێراقد، به‌بێ له‌به‌رچاوگرتنی تاییه‌تعه‌ندییه‌ نه‌تنیکه‌کان و هه‌موویانی له‌ ژیر ناوی «گه‌لی عێراق/الشعب العراقی» دا را‌پینچکردوه‌⁹⁰.

بۆیه‌ کوردناسی به‌عسیه‌کان هه‌یچ کامینک له‌و ره‌ئسیایانه‌ی به‌سه‌ردا هه‌راکتیزه‌ نا‌کرنیت که (تزه‌فستان تۆدۆرۆف) بۆ ناسینی (ئه‌ویتر) باسیان ده‌کات. چونکه‌ شه‌و کوردناسییه‌ له

⁹⁰ صدام حسین: حول کتابه‌ التاريخ، ص ۱۸.

بنه‌مادا: بۆ ناستین نیه، هیندهی شه‌وهی بۆ له‌ناو بردنی کورده
وه‌ک دووژمنیک.

تۆدۆرۆف سنی پانتایی یان سنی ناست بۆ تووژینه‌وه له
ئه‌ویتر، یان «ئه‌ویترناسی مه‌عریفی» دیاری ده‌کات که
ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: ناستی به‌ها ناسی (ئه‌ویتر باشه یان خراپه؟).
دووه‌م ناستی په‌فتارناسی (ئایا به‌هاکانی ئه‌ویتر قه‌بوول
ده‌کرین؟ ئه‌ویتر وه‌ک خۆمان وایه؟ یاخود ده‌بێ خۆمانی
لی به‌دوور بگرین؟)

سینهم: ناستی مه‌عریفی (ئایا تا چه‌نده شاره‌زایی به
ئه‌ویتر، یان تا چه‌نده نه‌زانین به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌ویتر؟)⁹¹.

هه‌روه‌کو پینشتەر نوسیم: کوردناسی به‌عسیه‌کان له‌سه‌ر
بنه‌مای مه‌عریفه‌یه‌کی شه‌پانه‌وه به‌رامبه‌ر به‌کورد
به‌ره‌مه‌هاتوه، نه‌ک مه‌عریفه‌یه‌کی ئالوگۆرکه‌ر. له‌ناو ئه‌و
مه‌عریفه‌ شه‌پانه‌شدا «کورد» هه‌رگیز وه‌ک بویکی
سه‌ربه‌خۆ و خاوه‌ن ئازادیی قسه‌ی خۆی، وینه‌ نه‌کراوه،
به‌لکو هه‌میشه «به‌ئه‌ویتر کراوه» بۆشه‌وه‌ی دواچار
«به‌دوژمن بکری» و له‌م پینگه‌یه‌شه‌وه په‌رۆژه‌ی له‌ناو بردنی
سیسته‌ماتیکیانه‌ی به‌شینه‌وه‌یه‌کی عه‌قلانی و به‌ تازه‌ترین ئه‌و
چه‌که کۆکووژیانه‌ی ده‌وله‌تانی وه‌ک رۆسیا ده‌یاندايه
جیبه‌جی بکریت. له‌ شه‌پیشدا له‌گه‌ڵ ئیران (۱۹۸۰-۱۹۸۸)

⁹¹ مه‌رزاد بروجردی: *روشنفکران ایرانی و مغرب*. ل ۱۶.

نه مه ريكاش پشتگيريبی ليكرد و له نزيكه وه هاته مه يدانه وه .

به بۆچوونی من له كوردناسی به عسدا، سى قوناغ ههیه كه تيايدا به عسییه كان، به پشتبهستن به تيگه یشتنیكى به عسیانه بۆ نه و كولتوره عه ره بییه ی تيايدا وینای كورد كراوه، كورد به نه و پتر ده كهن؛ تا بتوانیت دواچار بیخاته خانه ی دوژمنه وه . نه و سى قوناغش نه مانهن:

یه كه م قوناغ: كورد وهك بابه تيك «نۆبزه» بۆنه وه ی به عسییه كان ئیعترافی لیه به ده ست بهینن بۆ گه وه كردنی «من» ی عه ره بیانه ی خویان. ئا لیره دا ئیسلامی به رایى ئیلهام به خشی به عسییه كانه: هه ردووكیان نه و پتر ناچار ده كهن تا شایه تمانیان پی بهینن و به مهش بچووكیى خویان له ئاست «من» ی عه ره بیى ئیسلامیدا، رابگه یه نن. ده كرن به م قوناغه بگوترن قوناغی خۆگونجاندنی دواى گرزییه كان. له م قوناغه دا به عس پرۆسه ی به به عسیکردن ده ستپنده كات و به عسییه ت ده بیته ئینتیمای یه كه م له عیراقتا، هه ره كه چۆن له سه رده می فتوحاتدا ئینتیمای یه كه م له ریگه ی شایه تمانهینانه وه بوو. نه مه نه و قوناغه یه كه به عسییه كان ده یانه ویت سنووری نیوان «ئیمه» و «ئه وان» شه ففاف و

پوون ببینته‌وه و کهس نه‌مینیت له‌ئهره‌وه‌ی سنوره‌که
بیت⁹².

نووم قوناغ: شه قوناغه‌یه که تیایدا کورد وه‌ک «ئه‌ویتر»
مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت؛ که به‌عس پیوستی پنبه‌تی بۆ
دنیابونه‌وه له‌گه‌وره‌یی خۆی. له‌م قوناغه‌دا (من‌ی گه‌وره‌ی
به‌عس جۆری له‌ ماف ده‌داته کورد و سیمایه‌کی
«به‌خشنده‌ناسا» بۆخۆی دروستده‌کات و ده‌یه‌وئ له
سه‌قامگیری ناسنامه‌ی خۆی دنیابینته‌وه و ململانئ
ناوه‌کیه‌کان کپ بکاته‌وه. ده‌کرئ به‌م قوناغه‌ بگوترئ
«قوناغی خۆرازیکردنی به‌عس سه‌بارت به‌ کورد» وه‌ک شه
قوناغه‌ی که تیایدا ره‌زامه‌ندی له‌سه‌ر به‌یاننامه‌ی یازده‌ی
نازاری (۱۹۷۰) ده‌ربری.

سه‌ههم قوناغ: به‌لام له‌قوناغی خۆرازیکردنی به‌عسا،
«ئه‌ویتر»، که کورده، رازیسی تابیت و به‌رده‌وامه
له‌ململانیکردن بۆ به‌ده‌سته‌ینانی مافه‌کانی خۆی و شه‌گه‌ری
ترسناکبوونی زیاتر ده‌بیت. بۆیه به‌عس جاریکی دی
ناسنامه‌ی خۆی له‌ ناست گروپیکی گه‌وره‌ی ناوخۆبیدا، له
قه‌یراندا ده‌بینیت و شه‌مجا له‌ سیاسه‌تی خۆیدا، کورد له
قوناغی «به‌ئه‌ویترکردنه‌وه» ده‌گوینته‌وه بۆ قوناغی
«به‌دووژمنگردن»: دووژمنیک که ده‌بیت به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک

⁹² ئاراس فه‌تاح: هه‌شت قوناغ له‌ سیستیمیکی کوشتن و سین بۆچوون.

سه‌رچاوه‌ی پهنشو، ل ۱۶۱ و پاشتر.

له ناو بېریت، چونکه نیتر بۆته نه گهریکی ترسناک. گرنګترین پرۆژه کانی به عس له م قوناغه دا، بریتین له: ږاګواستنی زوره مله ی گونده کان، دهر کرنی کورده فه یلیه کان، نه نفالی بارزانییه کان، کاره ساتی هه له بجه و نه نفاله کانی دواتر... نه وهی جینگه ی سه رنجه له م قوناغه دا به عس، کورد نه ک هر وه ک دووژمنی عه ره بایه تی وینا ده کات و بانگه ینشتنی ږۆله کانی نه ته وهی عه ره بی ده کات بۆ به شدار بوون له پاکتاوکردنیاندا، به لکو وه ک دووژمنی خوداش ده یخاته به رده م شالاره کانی «نه نفال» و به مه ش شه ږیکه پیروز له دژی به رها ده کات . شه ږیک که داوا ده کات ږۆله مسولمانه کانی عه ره ب به شدار ی تیندا بکن و هه ره یه که یان ببنه وه به محمه دیکه تر، وه کنه وهی عه فله ق ناواتی ده خواست.

پنجم: بۇ بېمەۋە بە عىراقى؟!

پىرۇۋەى بە عەرەبىكردن و خۇبە عەرەبىكردن و دواچار پىرۇۋەى كوردناسىى بە عىسىيەكان مىراتىكى تراژىدىيانەيان بۇ بە جىنەنشتووين: يەكەمىان لەسەر دەستەمۇكردن و دووەمىان لەسەر خۇفەرآمۇشى و سىنەمىشىان لەسەر سىپىنەۋەى خودى كوردى شىشىانكردوۋە. ئەۋەى يەكەمىان كوردى ۋەك نىچىرىك بىنىۋە كە وىستۋىەتى مالىى بكات و بۇ ئەمەش ھاتوۋە قەفەسىكى ئاسىنى بۇ دروستكردوۋە و ھەۋلىداۋە بىخاتە سەر ئەۋ بىروايەى كە بەرژەۋەندىيەكانى لەۋەدايە بچىتە ناۋ ئەۋ قەفەسەۋە چونكە تەنبا لەۋىدا بەرژەۋەندىيەكانى دەپارىزىن و مانەۋەى دەستەبەر دەبىت. دووەمىان بە تىپەرىنى كات ئەۋ بانگەتشتەنى قەبولكردوۋە و چۆتە ناۋ قەفەسەكەۋە. سىنەمىشىان بە سوود ۋەرگرتن لە پىرۇۋەى يەكەم (بە عەرەبىكردن)؛ دواى شىۋاندن و دابىكردنى لە ھەل و مەرچە مىژۋوويىەكانى، ھاتوۋە شىۋەيەكى بە عىسىيانەى رەگەزپەرستانەى بېبەخسىۋە و ۋەك پشتىۋانەيەكى مىژۋوويى بەكارپەنناۋە بۇ شەرعىيەتدان بە پىرۇۋەكەى خۇى كە برىتىبوۋە لە بەئەۋىتركردن و بە دوژمنكردنى كورد.

نه‌گه‌ر پېرژوځی په‌که‌م، واته‌ به‌عه‌ره‌ب‌کردن، له‌
 چوارچینو‌ه‌ی پان‌تاییه‌کی سیاس‌ی - ثایینی (فتوحات و
 به‌ئیسلا‌م‌کردن) دا‌ نه‌نجام‌درا‌بیت؛ نه‌گه‌ر خو‌به‌عه‌ره‌ب‌کردنیش
 زیاتر له‌سه‌ر بونیادی ده‌روونی و مه‌عنه‌وی لا‌وا‌زکرا‌وی
 کورد به‌نه‌نجام‌گه‌یشتبیت و کوردیش له‌گه‌ل په‌وتی میژو‌ودا
 هاتبیته‌ سه‌ر شه‌و بېروایه‌ی که‌ ژبانی نا‌و قه‌فه‌سه‌ ناسنینه‌که
 وه‌ک «حه‌قیقه‌ت»ی ژبان په‌سه‌ند بکات؛ شه‌وه‌ پېرژوځی
 سینه‌م به‌سو‌ودوه‌رگرتن و شی‌واندن و سه‌رله‌نوئ
 دارش‌تنه‌وه‌ی شه‌و دو‌وانه‌ی په‌که‌م، توان‌یویه‌تی
 «به‌شه‌ویترکردن» و «به‌دوژمن‌کردن» و سرپینه‌وه‌ له‌سه‌ر
 عه‌ردی واقیع و له‌ چوارچینو‌ه‌ی جو‌گرافیا‌یه‌که‌دا
 جینه‌جیبکات، که‌ خاکی «عیراق»ه‌. لیره‌شه‌وه‌ نه‌گه‌ر تا
 ئیستا له‌ قسه‌کانماندا مانایه‌کی مه‌جازیمان بۆ ده‌سته‌واژه‌ی
 «قه‌فه‌سی ناسنین» له‌به‌رچا‌و گرتبیت، شه‌وه‌ به‌ دامه‌زانی
 ده‌ولته‌ی نویی عیراق و له‌سه‌ر ده‌ستی پژی‌مه‌ په‌کبه‌دوای
 په‌که‌کانی شه‌م ولاته‌، به‌تاییه‌تیش له‌سه‌ر ده‌ستی
 به‌عسییه‌کان؛ عیراق بۆ کورد ده‌بیته‌ قه‌فه‌سینکی راسته‌قینه‌ی
 ناسنین که‌ هیچ مانایه‌کی مه‌جازیانه‌ هه‌لنا‌گریت.

به‌عسییه‌کان، هه‌روه‌ک چۆن مانایه‌کی تایبه‌تیا‌ن به‌
 ئیسلام و کولتوری عه‌ره‌بی به‌خشی و به‌گوته‌ی سه‌دام
 حسین: «تینگه‌یش‌تینکی به‌عسیانه‌»یا‌ن له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌ئینا؛
 شا‌واش چه‌مکی ده‌ولته‌ی «عیراق»یا‌ن له‌ نا‌ویکی
 جو‌گرافیه‌وه‌، که‌ شه‌ویش له‌ دوای جه‌نگی په‌که‌می

جیهانییه‌وه دروستکراپوو، کرد به چه‌مکیزی
به‌گه‌زپه‌رستانه و به‌راستی کردیانه‌ئو قه‌فه‌سه‌ئاسنینه‌ی
که چیدی‌تیایدا مسوولمانبوون و خۆبه‌عه‌ره‌بکردن و
به‌عیراقتی بوون و ته‌نانه‌ت قه‌بوولکردنی ئوتۆنۆمیش، وه‌ک
په‌رۆزه‌یه‌کی کارتۆنیانه‌ی به‌عس، شه‌فاعه‌تیان بۆ کورد
نده‌کرد...

عیراق بۆ به‌عسییه‌کان، ئه‌و پانتاییه‌ جوگرافیه‌ بوو که
جه‌وه‌ره‌که‌ی، په‌یش شه‌وه‌ی شویننیک بیت بۆ ژیا‌نی
فره‌به‌نگیی ئینسانه‌کان و هه‌وانه‌وه و ئاساییش؛ له‌وه‌دا
بوو که «به‌شیک جیا‌نه‌کراوه بیت له‌ نیشتمانی گه‌وره‌ی
عه‌ره‌ب» و بگه‌ره «پاسه‌وانی ده‌روازه‌ی خۆره‌لاتی ئه‌و
نیشتمانه‌ش بیت»: «حارس البوابة الشرقية للوطن العربي».
ئالیه‌شه‌وه به‌عسییه‌کان عیراقتیان کرده سه‌نگه‌ری بۆ
شه‌کردن له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و دوژمنه‌ راسته‌قینه‌ و
وه‌همیانه‌ی که پۆژگارنیک چاویان ده‌به‌ریه‌ شه‌م جوگرافیا
گه‌وره‌یه‌ی که ناوی نیشتمانی عه‌ره‌ب بوو. به‌لام شه‌م
نیشتمانه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌ده‌ست نه‌خۆشییه‌کی کوشنده‌وه
ده‌ینالاند که شه‌ویش پارچه‌پارچه‌یی و نه‌بوونی یه‌کیتی
نه‌ته‌وه‌یی بوو، بۆیه به‌عسییه‌کان له‌ شه‌ده‌بیات و میتۆدی
په‌روه‌رده‌ییانه‌ی خۆیاندا و به‌ زمانیکی تایبه‌ت⁹³،

⁹³ زمانی به‌عسیانه‌ی میشتیل عه‌فله‌ق جیاوازه له‌ تنگه‌یشتنی سه‌دام
حسین بۆ ئه‌و زمانه‌ی پنیوسته له‌ ریگه‌یه‌وه بیروپراگانی به‌عس ده‌ر

نیشتیمانانه که یان به «خیزان» یک ده چوواند، که ده بوو
 نه دنامه کانی ناوی (عهره به کان) بینه سه ریازیک و یه کیتی
 نه ته وهی خویان بهاریزن، چونکه نه وان هه لگری په یامیکی
 عهره بیانیه نه مرن: «امة عریة واحدة، ذات رسالة خالدة»^{۹۴}

دوو دانه له و په هنده گرنگانه ی که به عسییه کان
 به لایانه وه و او بوو یه کیتی نه ته وهی عهره ب دابین ده که ن،
 چه مکی عهره بایه تی «عروبه» و چه مکی «نیسلام» بوون. به لام
 ده بیت شه وه بزانی که عهره بایه تی به لایانه وه له نیسلام
 کؤنتر و په سه نتریش بوو، چونکه له لایه که وه، نیسلام بووه
 هوی ژیانده وه و نویکردنه وهی عهره بایه تی^{۹۵} و له لایه کی
 دیکه یشه وه، وه ک میشل عه فله ق ده یگوت: نیسلام له ناو
 نه ته وهی عهره بدا نه بایه سه ریبه لنه ده دا و نه مه یشی

بهردرین. له لای عه فله ق زمان ده بیته نامرانی که پاستیه کانی
 پابردوی عهره ب به په نگ و بویه کی نیمچه فه لسه فی و فیکری و
 به بی به لکه کاری، ده گوازیته وه بق نه وهی نوئ. له کاتیکدا سه دام
 حسین نه فده ت له زمانی نیستیدلار و فه لسه فی ده کات و په نیوا یه
 ده بیت بیروپاکانی به عس به ساکارترین شیوه، ته نانه ت بق مندالانی
 که مته مه نیش، به رجه سه بکرتین. له مباره یه وه بروانه: صدام حسین:
 حول کتابه التاریخ سرحاره ی بنشو، ل ۱۴.

^{۹۴} سه باره ت به گرنگیی نه م درووشمانه له فیکری به عسدا بگه پزوه بق:
 حزب البعث العربی الاشتراکی، القيادة القومية: للنهائج التصافی البرکزی، کتاب
 الاول، یلداد ۱۹۷۷، ص ۵۹-۶۰ و ص ۷۱-۷۸ و هروه ماه ص ۱۷۹-۱۸۲.

^{۹۵} میشل عه فله ق: فی مسیل البعث. ص ۱۲۶ و به ره و دوا

ید به ست به و فزلیهت و خسه له تانه ی له عه ره ید ا نه بیت له
 هیچ نه ته وه یه کی دیگه دا نین^{۹۶}. له لای سینه میشه وه عروه
 خسه له تی که مال و لونکه ی پیگه یشتنه ا که واته جه وه ره یکی
 نه گز ره، له کاتیکدا نیسلام ره هه ندیکی دواکه وتوانه و
 ره هه ندیکی شور شگیره انه یشی هه یه^{۹۷}. که واته له روانگه ی
 عروه ویانه ی به عسییه کاند ا ره هه ندی شور شگیره انه ی
 نیسلام: «بزافیکه عه ره بییه، نه زمانه ی پیی هاتوته
 خوار هه عه ره بییه، تیگه یشتنی نیسلامیانه بو شته کان
 به چاویکی عه ره بیانه یه و مسولمانیش بیجگه له عه ره ب
 که سیتز نیه»^{۹۸} جینی سه رنجه که نه م بزافه عه ره بیه هه
 ته نیا رووداویکی میژووی نیه تا «بو عبیرت وه رگرتن و
 شانازی پیوه کردن یادی بگریته وه؛ به لکو ناماده پیه کی
 هه میشه بیه له نه ته وه ی عه ره ید ا (استعداد دائم فی الامه العربیه)

^{۹۶} نه م گرتنه یه ی عه فله ق له گه ل نه م لیکدانه وه یه ی (نه بو حه یانی ته وحیدی)
 به راورد بکه که تیایدا ده لیت عه ره ب: «اعقل الامم لصحة الفطرة، واعتدال
 البنية، و صواب الفكر، و ذكاء الفهم». بر واته: رضوان السید: مفاهیم الجماعات
 فی الاسلام (دراسات فی السوسیولوجیا التاریخیه للاجتماع العربی
 الاسلامی). بیروت ۱۹۹۳، ص ۱۲۹. ته ویش له: ابو حیان التوحیدی:
 الامتاع والمواکمه ۸۹/۱ وه ریگرتووه.

^{۹۷} میشیل علق: فی سبیل البعث. ص ۲۰۹-۲۱۷. ده بیت نه وه به یادی

خوینهر به یمنه وه که هه لو یستی عه فله ق سه باره ت به ثایینی نیسلام له
 نینوان سالانی ۱۹۶۳ بق ۱۹۵۶ گزرائی به سه ردا هاتووه.

^{۹۸} میشیل علق: فی سبیل البعث. ل ۱۲۷

نه گهر له ئیسلام بهوجۆره تیگه پشت که له حهقیقهتی خۆیدا ههیه»^{۹۹}. بینگومان حهقیقهتی ئیسلام به تیگه یشتنیکه به عسیانهی رهگه زههراستانه و له نهنجامی سیاسیاریکردنیهوه، وهکتهوهی پنیستر قسانمان له باره وه کرد.

به ره مهینانی تیگه یشتنیکه به عسیانه له سهر عیراق، کاری بهردهوامی زیاتر له سی و پنیج سالی به عسییهکان بووه. نه گهرچی شهوان زور پنیستر کاریانکردوه بو رهگه زههراستانه کردنی ئیسلام و کولتووری نهتهوهی عه ره ب و به ئایدیۆلۆژیکردنی عروبه. شه و سی و پنیج سالی به عسییهکان له عیراقدا حوکمیانکرد، زور به وردی کاریانکرد بو گه لاله کردن و به رجهسته کردنی تیگه یشتنیکه به عسیانه له بیرکردنیهوهی گرووپنیکه کومه لایهتی گه و ره ی ناوه وه و دهره وهی جوگرافیای شه م ولاته دا و هه ولایاندا چه مکی «عیراق» له پانتاییهکی جوگرافی - ژیاری - ژینگه ییه وه بگوینهنه وه بو پانتاییهکی سیاسییه ده مارگیرانهی شه رخواز. کارکردنی به عسییهکان کارکردن بوو بو به ره مهینانی مرقفینیکه پهروه ده کراو، که بتوانیت به عسیانه بیر له چه مکه کانی وه ک «یه کینتی عه ره ب،

^{۹۹} میشیل غفلق: فیه سبیل البعث، ل ۱۲۵

نه ته وهی عه ره ب، نیش تیمانی عه ره ب، عیراق، گه ل...»
بکاته وه¹⁰⁰

به لایکه مه وه نه وه یه ک، یان بابلین گروو پنی گه وره له
هاوولاتیانی ولاتیانی عه ره بی دی، به م تیگه یشته کاریگر
بوون و نه وه یه ک له هاوولاتیانی عیراقیش، له ناو
نابلزقه یه کی په روه رده ییانه ی به عسییه کاندای
چاویانکرده وه و به شیکی زوری شه چه مکانه له زه یینی
شه واندا و له ته مه نیکی زوی مندالییه وه، به و مانایانه
به رجه سته بوون که به عس پنی به خشیبوون. واته هه مان
چاویلکه ی به عسیان کرایه چاوو هه به و چاویلکه یه ش شه
چه مکانه ده خویننه وه. واته هه مان مانایان بز یه کیتی خاکی
عه ره ب و نیش تیمانی عه ره ب و پیروزی شوینگی عیراق و
میژوی نه ته وهی عه ره ب هیه، که به عسییه کان به پنی
خه سه له ته کانی ریبازه تایبه ته یه که ی خزیان به ره میان
هینابزوه. شه و ریبازه ش وه ک سه دام حسین ده لیت:
«رِیبازیکی ته حلیلیانه ی میژوو بوو نه ک گِیرانه وهی
پووداوه کان. تا شه ته حلیلکرده بتوانیت هه مان شه
خه سه له تانه بداته میژوو، که له تیوره ی حیزی به عسی
عه ره بی سو سیالیستیدا هه ن»¹⁰¹. شه ش شه وه ده گه یه نیت

¹⁰⁰ صدام حسین: حول کتابه التاريخ. ص ۱۴-۱۵.

¹⁰¹ صدام حسین: حول کتابه التاريخ. ص ۲۳.

که به عس فریای شهوه کهوت دزه بکاته ناو «هابیتوس»^{۱۰۲} ی
 گرووپینکی گه وره له مرؤفی عیراقتی و عه ره بییه وه و شهو
 شوینه له که سایه تی شهوان داگیر بکات، که تیایدا جیهابینی
 و خوو و پهفتار و توانای نرخاندنیان بق شته کان شیوهی
 خؤی ده گرتیت. ئیستا شهو گرووپه گه وره یه، که ته مه نی
 به گشتی له نیوان بیست بق سی و پینج سالنایه، هه مان
 گرووپه که رای گشتی عه ره بی پیکده هینیت و له کاتی لیدانی
 هاوپه یمانه کاندای و به پشتیوانیکردنی پرؤیمی به عس، پرؤایه

¹⁰² هابیتوس زار او ده یه کی کۆمه لناسی فهره نسی (پیر بۆردیق) یه. بهو
 بونیاده زهینی و مه عریفیانه ده گوترن، که مرؤفه کان به هؤیانه وه و له
 ریگه پانه وه پرووپه پروی ژبانی کۆمه لایه تیان ده بته وه. به بروای بۆردیق
 مرؤفه کان خاوه نی زنجیره یه ک پلان و نه خشی زهینین، که ده توانن
 به هؤیانه وه له دنیای کۆمه لایه تی خؤیان تیگن و بپنرخینن. شه مان بونیاده
 زهینییه دروستبوویه کی میژووییه و خیزان و قوتابخانه و ژبانی
 کۆمه لایه تی له مرؤفدا به رجسته ی ده که ن و گه شه ی پنده ده ن، به جوړی که
 ده بیته به شیک له نا ناگاییان و له کردار و هه ل سېژاردن و خوو و
 پهفتاره کانیاندا برپار ده دات و پنگه داته وه. شه مانایه ش هابیتوس
 سیسته مینکی ریگهستن و گونجاندنه، که له نیوان بونیاده کۆمه لایه تییه کان
 و کرداره پراکتیکه کانی تاکه که سدا ناو بژی و هاوسه نگی دروستده کات.
 به وه ی که هابیتوس پرؤسه یه کی میژووکرد دروستی ده کات، شه وه
 به دره نگ ده گۆریت؛ وه لسن بۆگۆرینی هابیتوسی تاکه کان باشترین ریگا
 بریتیه له گۆرینی بونیاده کۆمه لایه تی و په روه رده ییه کان و
 بارگاو یکردنیان بهو نرخ و به ها و شادیلوژیانه ی که ده ولت مه به ستیتی.
 له میاریه وه بروانه:

Heine Andersen (red.): Sociologi en grundbog til et fag. Hans Reitzels
 Forlag, København 1998, p 69-70

سەر شەقامی پایتەختی ولاتە عەرەبیه‌کان. ئەمە هەمان
 نەوێه که ئیستا و دواى ئاشکرا بوون و هەڵدانه‌وه‌ی سەدان
 گۆڤی بە کۆمەڵی، لە ڕاگەیانندنی عەرەبیدا ڤۆلی بەرچاوی
 هەیه لە دروستکردنی نۆستالیزیای بەعسیزمدا. ئەمە
 بەشێکی هەمان گرووپی هەیه لە هاوولاتیانی عێراقی، که دواى
 ئەو هەموو ترازیدیایەى بەسەر کۆمەڵگا که پێدا هات،
 دەگەرپێتەوه بۆ شووناسیکی جەنگەرستانە و پشێوی
 نانه‌وه و شێوازه سەرەتاییه‌کانی بەرگریکردنی قەبیلەیی لە
 دەست و پێوه‌نده‌کانی ڤژیم. ئەمە هەمان گرووپی هەیه
 هەڵپەڕین بۆ سەدام حسینە‌وه دەگوازیتە‌وه بۆ لەخۆدان و
 شینگێڤری لەبەر دەم بەچکه ئاخوندیکدا. ئەمە هەمان نەوێه
 چالاکیشە لە حیزبه سیاسییه عێراقییه‌کاندا، که تا ئەم
 ساته‌وه‌خته نه‌یتوانیوه لە ئاست کوردا خۆی لە دەسه‌لاتی
 ئەو چه‌مکانه ڤزگار بکات که پێشتر باسکردن و لیوانلینون
 به‌و مانایانه‌ی به‌عس پێی به‌خشیون. ئەمە بەشێکی هەمان
 جەما‌وه‌ری عەرەبیه‌ که به‌بێنی لاشه‌ی کۆڤه‌کانی سەدام
 هەستیاری عروبه‌ویانه‌ی ده‌خروشینت وکه‌چی له‌ ئاست
 هەڵدانه‌وه‌ی گۆڤه‌ به‌کۆمەڵیه‌کانی برا عەرەب و هاو
 دینه‌کانیاندا ئەو هەستیاریه‌ له‌ خه‌وینکی قول، یان له
 بێده‌نگییه‌کی ڤه‌ه‌ادایه.

لە راستیدا ئەم نەوێه له‌ دواى داگیرکردنی کویته‌وه
 نەوێه‌یه‌ک بووه ئابلقه‌ی شابووری و ڤوشنبیری سه‌ختی
 له‌سەر بووه‌وه به‌دوور بووه‌ له‌ هەموو زانیارییه‌ک، که

په یوه نډیان به گۆرانکاریه کانی ناوچه که و دنیاوه هه بووه. نه مه جگه له وهی مه حرووم بووه له هه موو جۆره کانی ته که نه لۆژیای راگه یاندن و په یوه نډیکردن و شالوگۆږی هاوچه رخ. نه گهر ئیمکانیشی بۆ ره خسا بیت نه و ته که نه لۆزیایه به کار بهینی، له ژیر کۆنترۆل و سانسۆرینکی ره سمیی توندا بووه و راگه یاندنی مه رکه زیی پژییم بریاریداوه هاوولاتیان چی ببینن و چی نه بینن. نه مه بینجه له نه بوونی پۆژنامه گهری شازاد و پرۆژهی راگه یاندنی نه هلی. ویرای نه مه ش به عس نه که هه ر گوئی له ته له فۆنی مالان و که سه کان ده گرت، به لکو هۆستخانه کانیسی کردبووه دریزکراوهی ده زگای سیخووی و هه وانگری، ته نانه ت هۆستخانه له عیراقدرا پۆلنکی گه وره ی بینویه له شاکراکردنی په یوه نډیی هاوولاتیانی عیراق به که سوکاریان له ده ره وه و که م په نابهری عیراقی هه یه، باج و گومرگ و به خشیشی بۆ کارمه نده سه ختگیره کانی هۆستخانه، له گه ل شه و دیاری و ده رمان و پنیویستیانه دا نه نار دبیت، که ده یناردنه وه بۆ خیزانه که ی خوی.

جگه له شه ره به رده وهامه کانی له کوردستاندا، نه مه نه وه یه راپهنجی سی جهنگی په کبه دوا یه که ش کرا: جهنگی عیراق/ئیران (۱۹۸۰-۱۹۸۸)، داگیرکردنی کویت (۱۹۹۰) و دواچار شکانی هه میشه یی له سه ر دهستی هاوپه یمانه کان (۲۰۰۳). له گه ل ده ستپنیکردنی هه ریه ک له م جهنگانه دا، ده زگا کانی پرپه یه گه نده ی به عس به خسته گه ری گوتاری

عروبه ویانهی ئیسلامیانه، به پێبه خشینی وینهی دزیو به
 دووژمنه واقیعی و وههمیهکان و ناویردنی شه و جهنگانه به
 (قهعقاع) و (قادسیه) و شه، یمان) و (کوفر) و شهپی
 (نهتهوهی عه ره ب) و (فورسی مه جووس) و (سه هیونیته) و
 هتد؛ مروقی عیراقییان پرده کرد له ئومیدی ساختهی
 سه رکه وتن و بردنه وه و ههستکردن به بالاخوازی و
 شه هامت. له کاتی کدا شه مروقه له دۆراندن و سه رکو تانه وه
 و کوژران زیاتر هیهی دیکه ی له و جهنگانه دا به نسیب
 نه ده بوو. بۆیه شتیکی ئاساییه شه و نه وه یه له چاوه پوانیی
 هاتنی شه و سه رکه وتنانه و خۆبیینینه وه ی له ناو واقیعی
 دۆرانه کاند،ا، گریه کی ده روونی سه ختی بۆ دروست بوو بیت،
 که ئیعه نیشانه کانی شه و گریه له و حه زه زۆره یدا بۆ
 تۆله کردنه وه و تالانکاری و خۆویرانکار دندا ده بینین.
 ته نانه ت شه مروقه شه و نده هه ست به تیکشکان ده کات، که
 دوا ی رووخانی پزیم و ده زگا کانی شه، که چیدی ناتوان هیه
 مژده یه کی پێبه خشن؛ سووتاندنی ماشینیکی سه ربازه
 نه مه ریکه کان به بردنه وه داده نیت و به دیاریانه وه سه مای
 سه رکه وتن ده کات...

هه موو شه م نمونانه و چه ندان نمونه ی دی پیمانده ئین:
 به عس له عیرا قدا جوژن له مروقی په روه رده کردوه که
 هابیتۆسه که ی ریگه ی پینادات به ئاسانی ده ست له رابردوی
 هه ئبگریت و هه موو شه و چه مک و وه سفیات و سیسته مه
 زاراوه ییه ته لاق بدات، که به عس له بیر کردنه وه یدا

بهرجهستهی کردووه و ناچارى کردووه بههزیانهوه
 «تینگهشتنیکی بههغسیانه» لهسهردنیا بهرههم بهیننى.
 دروستکردنى شهو نهوهیه و پهروهدهکردنى شهو هابیتۆسه
 و دواچار جینهیشتنى له «عیراقى دهروازهى خۆرههلاتى
 نیشتیمانى عه ره بى» دا، نهک هه ر یه کێک بووه له پرۆژه
 دریزخایه نهکانى بههس، بهلکو یه کیکیشه له دواپین
 موفاجه شهکانى، که ماوهى بهدیارکهوتن و ناشکرابوونى
 لهسهر عهردى واقیع؛ که متر نابیت لهو ماوهیهى پرۆسهى
 دروستبوونه ئایدیۆلۆژییه کهى خایاندوو یه تی. بۆیه
 هه له یه کى گه وه یه گه ر و ابزانین کۆتایى پزیمى بههس له
 عیراقدا کۆتایى بههسیزمه و پرۆژهى له بههس خستنىش
 ده مانگه یه نیت بهو کۆتاییه، وهک هه ندئ که س بۆى ده چن.

هه موو شه مانه بهلگه ن لهسهر شه وهى که گو تارى
 به عیراقیکردنه وهى کوردستان، له ئیستادا و دواى دابرا نى کى
 دوا زده سالى مرقوفى به شى کى زورى کوردستان له حوکمى
 راسته و خۆى بههس؛ ده مانخاته بهردهم چاوپۆشیکردن لهو
 میژووهى که بههسییهکان بق عیراقیان به ره مهینا و
 ده مانخاته بهردهم فه رامۆشکردنى شهو هابیتۆسهى بههس له
 مرقوفى عیراقیدا خه ملاندى. شه م گو تاره نهک هه ر
 ده رفه تى کى شى جابى ناخاته بهردهمى کورد، بهلکو ناچارى شى
 ده کات ده ست له هه موو شهو ده سته و تانه ش هه ل بگرت که
 به دابرا نى شه م هه ریمه له ده سه لاتی راسته و خۆى بههس،

بوونه دهستگه وتی نه وه یه ک، که زور جیاوازه له و نه وه یه ی به عس په روه رده ی ده کردن.

به مجوره ش جیاوازیه کی زهینی و میزاجی و مینتالی و کولتوری له نیوان نه و نه وه یه و هاوته مه نی نه و نه وه یه له کوردستاندا، دروستیووه؛ که هه ندئ هه لومه رچی بابه تی له دروستکردنی نه و جیاوازیه دا رۆلیان هه بووه. یه کینک له هه لومه رچانه نه وه یه که له راهه رینه وه مرۆفی ناو کۆمه لگای کوردی زیاتر له که شیک ی به جیهان یبووندا زیاره له چا و نه وه ی ژیر ده سه لاتی به عس. له ناستی سیاسی و بازرگانیشدا په یوه ندی هه ریمی کوردستان به دنیای دهره وه زیاتر بووه و نه مه ش په نگدانه وه ی خۆی هه بووه له سه ر زهینی نه ندامانی کۆمه لگا. بواره کانی ئالوگوپ و راگه یاندنی ئازاد و نیمچه ئازاد و نه هلی و بزافه پزوشن بیریه کان، توانیویانه به شیک له چه پینراوه کانی مرۆفی نه م کۆمه لگایه له به رامبه ر ده سه لاتی سیاست ئایین و نه ریته کاندان ئازاد بکه ن. ئامرازه کانی په یوه ندیکردنی نه لکترونی و ته کنه لۆژیا به ریزه یه کی نیسبی، له چا و عیراقی ناوه ند و خواروو، له کوردستاندا بلاوتر بوون. کۆمه لگای کوردی له په یوه ندیه کی راسته و خۆتردا بووه له گه ل کۆمه لگا نه وروپایه یه کان و له مه شدا ها تو چۆی به رده وامی تاراوگه کراوه کان و په نابه ره کان؛ به جۆرئ له جۆره کان رۆلی خۆی بینیه وه له گواسته نه وه ی په هه نده کولتوریه کاندان. به تایبه تیش نه و په هه ندانه ی په یوه ندیان

ههیه به زهوق و سهلیقه و ئارایشی ژییانی پۆژانهوه. به کورتی، وێرایی کێشه ناوخۆیهکانی کۆمه‌لگای کوردی، هه‌په‌شهی به‌رده‌وامی پۆژیمه‌کانی دراوسنی، مملانیسی ناشهرعی حیزبایه‌تی و شه‌پی ناوخوق و بیروکراتیه‌تی ئیداری و زیندوو بوونه‌وه‌ی شیوازه‌کانی په‌یوه‌ندی عه‌شایه‌ری و توندپه‌وه‌ی ئایینی (تیزابپێژی و ئافره‌تکوشتن و...)، هه‌شتا کۆمه‌لگای کوردی به‌شیه‌یه‌کی گه‌شتی کۆمه‌لگایه‌کی ئارامتر بووه و مه‌جرای ژییانی ئاسایی له‌به‌رده‌وامیدا بووه. له‌ناو ئه‌م هه‌لومه‌رچانه‌شدا نه‌وه‌یه‌کی چاوکراوه‌تر گه‌شهی کردوووه که‌نه‌ک هه‌ر بپروایه‌کی زیاتری به‌خۆی هه‌یه، به‌لکو ته‌نانه‌ت گرێ ده‌روونییه‌کانیشی جیاوازن له‌ گرنی ده‌روونی هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆی له‌ عێراقی به‌عسدا. بۆنمونه‌ ئه‌م نه‌وه‌یه تیگه‌یشتنیکی ته‌واو جیاوازی بۆ چه‌مکی تۆله‌کردنه‌وه له‌ به‌عسییه‌کان هه‌یه، له‌چاو پۆژانی پاپه‌ریندا: له‌ پۆژانی پاپه‌ریندا، ئه‌و نه‌وه‌یه‌ی ئیستا له‌ کوردستاندا ته‌مه‌نی له‌ نێوان بیست و پینچ بۆ چل ساله‌، بپروایه‌کی ته‌قلیدیانته‌ی هه‌بوو به‌ تۆله‌کردنه‌وه له‌ به‌عسییه‌کان، که‌ ئه‌ویش تۆله‌کردنه‌وه بوو به‌ کوشتن. که‌چی له‌ دوا‌ی داته‌پینی پۆژیم له‌سه‌ر ده‌ستی هاوپه‌یمانه‌کان، وه‌کئه‌وه‌ی له‌ چه‌ندین دانیشتندا که‌ بۆمه‌به‌ستی هه‌لویست وه‌رگرتن بوون له‌ به‌عسییه‌کان، داوا‌ی سسزایی یاسایی بۆ ده‌سته‌نده‌خۆر و تاوانباره‌کانی سه‌ر به‌ پۆژیم ده‌کرد. ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌کدا که‌ هه‌ندیک له‌و تاوانبارانه‌ پڕویان

کردبووه کوردستان. بهه‌مان شینوه، ته‌گه‌رچی شه‌م گرووپه
گه‌وره‌یه‌ی کۆمه‌لگای کوردی گله‌یی و په‌خه‌ و ناره‌زایی
خۆی هه‌یه‌ له‌ هه‌نزی هاوپه‌یمان‌ه‌کان و چیدی به‌چاوی
فریادرس ته‌ماشایان ناکات؛ که‌چی به‌رگری شه‌م گرووپه
کۆمه‌لایه‌تیه‌ له‌ خۆپیشان‌دانی هه‌نمانه‌ و به‌رزکردنه‌وه‌ی
داخوازی و دانوستانی مه‌ده‌نیانه‌ زیاتر له‌ ناست هه‌نزی
ناوبراو، تێپه‌ری نه‌کردوه‌.

هه‌موو شه‌مانه‌ پهنمانده‌نێن، تیکه‌لکردنه‌وه‌ی شه‌م دوو
کولتور و مهن‌تالیته‌ جیاوازه‌، له‌ناو عه‌راقیکی یه‌کگرتوودا،
(که‌ یه‌کگرتووییه‌که‌ی له‌ بنه‌رتدا میراتی نایدیۆلۆژیای
به‌عسیه‌ ره‌گه‌زه‌ په‌رسته‌کانه‌؛ یا له‌ئێستادا له‌پرووی سیاسی -
ئیدارییه‌وه‌ هه‌ر پهناسه‌یه‌کی دیکه‌ی بۆ بکریته‌)، کاریکه
خزمه‌ت به‌ ئاسایشی کۆمه‌لایه‌تی داها‌توو ناکات.

گوتاری به‌ عه‌راقیکردنه‌وه‌ی کوردستان، هه‌لقولای
بهرورپایه‌کی په‌توبه‌یت به‌ په‌که‌پارچه‌یی خاکی عه‌راق،
وه‌کهنه‌وه‌ی حه‌یزبه‌ عه‌راقیه‌کان ده‌خوازن؛ یان تاکتیکیکی
حیزه‌ کوردیه‌کان به‌یت بۆ قایمکردنی په‌نگه‌ی خۆیان له
ئیداره‌ی داها‌تووی عه‌راقد، زیاتر له‌وه‌ی گوتاریک به‌یت بۆ
په‌نگه‌وه‌ ژبان و له‌گه‌ل په‌کدا هه‌لکردن، گوتاریکی
تۆتالیتریانه‌ و له‌ بالاوه‌ سه‌پاوه‌ و هه‌یج بنه‌مایه‌کی
واقه‌عیانه‌ی له‌ناو کۆمه‌لگای په‌رته‌وازه‌بووی شه‌م ولاته‌دا نیه‌.
تۆتالیتریانه‌یه‌، چونکه‌ شه‌و پهناسه‌یه‌ له‌به‌رچاو ناگریته‌ که
به‌عس له‌ ماره‌ی حوکمی خۆیدا به‌ عه‌راقی به‌خشی و

بریتیبوو له دابرنه کردنی عیراق له نیشتمانی گه وره ی
عه ره بی. نه مه ش هه مان تیگه یشتنه که حیزبه عه ره بیه
عیراقیه کان بر وایان پنیه تی و پرۆزه ی به عه ره بکردنی
به راییمان بسیر ده خاته وه. شه م گوتاره له بالایشه وه
ده سه پینریت، چونکه ناهیلنیت «من» ی کوردی خوی بیت و له
خویدا بیت، به لکو ناچاری ده کات ببینه نه ویتتر و بو شه ویتتر
بیت. نه مه ش جزو ریکی دیکه ی پرۆزه ی و خۆبه عه ره بکردنی
به راییمان بسیر ده خاته وه، به تایه تی کاتیک ده بینین و
ده بیستین نه وانه ی بانگه واز بو به عیراقیکردنه وه ی
کوردستان ده کهن، له هه مان شه و چین و تویره
ده سه لاتدارهن، که له کۆندا خۆبه عه ره بکردنیان وه ک تاقه
رینگا چاره یه ک ده بینن.

بیماری ههتا مردن...

گوتاری به عه ره بکردنی به رای و خۆبه عه ره بکردن له نئیسای ژبانی ئیمه دا زیندوون و ته نیا دیاریسه کی دهستیشان هه مان قه فه سه ناسنینه که یه و له ئی به ناویکی تر و له ژیر زه بری هه لومه رجیکی دیکه دا. له م پیودانگه یشه وه به عیراقیکردنه وه ی کوردستان، به خشین نازناویکه به کورد که ناتوانیت مانای کوردبوونه که ی فراوانبکات. به لکو بچوکی ده کاته وه تا سنووری ره تکردنه وه و تواندنه وه ی. له میژووی عیراقیشدا هه میسه عیراقیبوون بز کورد نه و ناسنامه سه پینراوه بووه که خودی کوردی شار دۆته وه و به تالیکردۆته وه له وه ی وه ک خۆی بیت و ئەمه ش بۆته هۆی شه وه ی که شوناسیکی دیکه قه بوول بکات که شوناسی خۆی نیه. عیراقیبوون شوناسیکه بز کورد له سه ر حسابی سرپینه وه ی شوناسی راسته قینه ی کوردی و ئەمه ش بۆته هۆی به قورباتیکردنی خودی مرۆفی کورد بۆ نه و نازناوه ی پیندراوه.

له پرۆژه ی خۆبه عه ره بکردنی به رایسیدا بینیمان میژوونوسه کورده کان له ژیر کاریگه ریی پرۆژه ی به عه ره بکردندا، ره چه له کی خۆیان و بنه ماله و خاوه ن ده سه لاته کورده کانیا ن ده برده وه سه ر عه ره ب و

دەیانویست وەک عەرەب بن و لە هەمان کاتیشدا میژووی
 کوردیان دەنووسییه وە. لە خۆبەعیراقیکردنە وەمی نویشدا
 کە پەرۆژە یەکی سیاسەتمەدارە کوردەکانە، خەبات بۆ
 وە دەستەینانی داھاتووی میللەتی کورد دەکری وەک
 عیراقی و لە چوارچێوەی عیراقینکی یە کگرتوودا تا وەک
 ئەوانیتر بێت. ئەم دوو پەرۆژە یە چەندە لە پووی
 زەمەنییە وە لیکدیە وە دوورن، کە چی هەردووکیان بە دەست
 ناکۆکیەکی دەروونییە وە دەنالینن و هەر ئەمەش بۆتە هۆی
 ئەوەی تەماھی و لیکچوون لە نێوانیاندا دروست ببیت و
 ئێمە بێتوانین بە هۆیانە وە باس لە بەردەوامیی
 بەکۆیلەبوونی «من» ی کوردی لە ناو میژوودا بکەین. ئەمە
 جگە لەوەی هەردووکیان لە ناو ئەو بازنیەدا دەسوورینە وە
 کە ئەویتر بە دەوری کوردا کیشاویتی و سنووری
 ئازادیەکانی بۆ دەستنیشتکردووە.

ئەو ناکۆکیە دەروونییە کە شەرم و
 خۆنەفیکردنە وە یەکی بەردەوامی میژوویی بەرھەمیەناوە
 ئەوەیە: دەستی یەکە میان کە میژوونوسەکانن، میژووی
 کورد دەنووسنە وە دواینە وەمی بە چەلەکی ئەم کائینەیان
 دەبردە وە سەر غەیرە کورد. لە کاتیکدا دەستی دوو میان
 شوناسی کوردبوون لە ژێر زەبری شوناسینکی تردا
 دەشارنە وە کە تیایدا «من» ی کوردی پیناسە یەکی نیە جگە لە
 عیراقیبوون. سەبارەت بە دەستی یەکەم پرسیارە کە
 ئەوەیە، چۆن دەکری میژوو بۆ میللەتیک بنووسریتە وە کە

تیایدا ئینکاری ره چه له که که ی بکه یز؟ نه گەر نووسینه وه ی
میژوو بریتیبیت له بهر چه سته کردنی شه و کرداران هی
میله تیک له پینگه یانه وه شوناسی خۆی دروستکردوه، ئایا
ده کړئ میژووی میله تیک بنوسینه وه که خودی شه و میله ته
وهک بکری میژوو که ی نه فیکه ی نه وه؟

سه باره ت به ده سته ی دوو همیشه پرسیار شه وه یه، چرن
ده کړئ بوونی میله تیک به له منین و بهر چه سته ی بکه یز،
له کاتیکدا شوناسی به که می شه و میله ته له شوناسی کی
کوردیه وه ده گۆرین بۆ شوناسی عیراقیانه و ناوه که ی
ده گۆرین بۆ نازناویک که خودی شه نازناوه پی
ئیزافه کراویکی نیگه تیغه و له نه فیکردنه وه ی شوناسی به که م
زیاتر هیچ ئیزافه یه کی ناخاته سه ر؟

له ههردوو شهم گوتاره دا هونه ریک ئاماده یه که هونه ری
ره تکرردنه وه ی خود و هونه ری ئینکار کردنی خوده وهک
خودیکی سه ره به خۆی جیاواز له هه ر شوناسیک که
پنیده به خشریت. ههردوو شهم گوتاران له سه ر پرنسیپیک
کار ده که ن که پرنسیپی «به خودنه بوون» ی کورده و
له ههردوو کیاندا کوردبوون «بابه تیکه» بۆ نه فیکردنه وه.
له ههردوو کیاندا خودبوونی کوردی ده کړیته شه و شته ی که
خۆی نیه و شه مه ش شه و جۆره یه له بوون که تیایدا مرۆف
وهک شه وه ی که خۆی هه یه، ئینکاری خۆی ده کات.
له وشوینه شدا که خود ئینکاری خۆی ده کات، په یوه ندیه کی
خراب له گه ل خۆیدا به ره مه ده هینن و نایه ویت خۆی بیت.

نالیره دایه که خود سه‌ربه‌خوئی و شانزادگی خوئی
 په‌تده‌کاتسه‌وه و له‌و کاته‌شدا که شه‌مه ده‌کات، خوئی
 ده‌دوربینی، چونکه وه‌ک کسپاکه‌گژرد ده‌لایت: «فوم‌بوون
 نازادیه»¹⁰³. خودپراندن واته خود نایه‌ویت و ده‌کنه‌وه‌ی که له
 خویدا هیه‌ه‌ی نازاد بیت و شه‌مه‌ش واده‌کات خود نه‌توانیت
 به‌نازادی له‌گه‌ل خویدا له‌ه‌ه‌یوه‌ندی‌دا بیت، بزیه ده‌بیته
 خودیکی نانا‌زاد و کزیله¹⁰⁴. خودی کزیله‌ش هه‌موو شتی‌که
 جگه له خوئی و شه‌مه‌ش شه‌وه‌خوشیه‌یه که ده‌کری له‌سه‌ر
 زمانی فه‌یله‌سووف پنی بگوتری «بیماری هه‌تا مردن»¹⁰⁵،
 بیماریه‌ک که فه‌یله‌مان ده‌کاتینه‌مانه‌وه‌ی بی‌سینه شه‌وه‌ی که
 خومان هه‌ین بی‌سینه شه‌وه‌ی که له خومانمان دابر ده‌کات و
 لیره‌شه‌وه خومان و ده‌به‌پینه‌ری مه‌رگی خومان به‌ین. به‌لام
 شه‌وه کاشینه‌ه‌یه که نایه‌ویت خوئی بیت و ده‌کنه‌وه‌ی که هه‌یه؟
 بینگومان شه‌مه شه‌وه کاشینه‌یه که هه‌موو شتی‌کی تره جگه له
 خوئی، جگه له حه‌قیقه‌تی خوئی، جگه له خودی راسته‌قینه‌ی
 خوئی، له شوناسی خوئی. به‌لام شوناسی راسته‌قینه‌ی خوئی
 چیه جگه له‌وه‌ی خوئی و ده‌کو گائینیکی نازاد و سه‌ربه‌خو
 جیاواز فه‌بوول بکات؟ شه‌مه‌یه شه‌وه شوناسه‌ی که له‌ته‌نجامی

¹⁰³ Arne Gron: *Subjektivitet og negativitet*. Gyldendal, 1994 p. 9

¹⁰⁴ Arne Gron: *begrebet angst hos Soren Kirkegaard*. Filosofi. Gyldendal, 1993, p. 111.

¹⁰⁵ ناوی کتبیکی فه‌یله‌سووفی دانمارکی (سۆرن کسپاکه‌گژرد): «دودن»
 doden

شه و کردارانمی ده پانکات و له مهانه یاندا ناسنامه‌ی خوی
 تازه ده کاته‌وه؛ ناهیلنیت خوی بدورینیت. ناهیلنیت خوی
 له بیر بکات و خوی نه‌فی بکاته‌وه له پیناوی شه‌وی وه‌ک
 شه‌وانیتر بیت و شه‌وانیتر له خوی رازی بکات و له قه‌فه‌سه
 ناسنینه‌که نه‌په‌ته ده‌ره‌وه. قه‌فه‌سه ناسنینه‌که بق شه‌وه خوده
 نانا‌زاد و دؤراوه بۆته مالنکی خوش، به‌یین شه‌وی بزانیته
 یان بیری بیت که شه‌وه ماله خوشه له‌هر ساتیکدا بۆی هه‌یه
 ببینته دۆزه‌خ. له راستیشدا له‌هر شوینن خود وه‌ک شه‌وی
 که له خوی تپنده‌گات و ریز له خوی ده‌گریت وه‌ک شه‌وی له
 خۆیدا هه‌ست به‌گه‌وره‌یی ده‌کات، ریزی لینه‌گیرا و
 ناچارکرا شتیکی دیکه بیت جگه له‌وه‌ی بۆخوی ده‌بخوانیت؛
 شه‌وه با شه‌وه‌یینه به‌هه‌شتیش بیت؛ وه‌لن خود وه‌ک
 دۆزه‌خیک ته‌ماشای ده‌کا.. عیزاق بق کورد، بق شه‌وی نوئ،
 که ده‌یه‌ویت رهنزی لینبگیریته وه‌کنه‌وه‌ی له خۆیدا هه‌یه،
 جگه له قه‌فه‌سنکی ناسنینه‌چیدپکه نیه. وه‌لن خوشبه‌ختانه
 هه‌روه‌ک چۆن پرۆزه‌ی خۆبه‌عه‌ره‌بکردنی به‌رای زیاتر
 له‌وه‌ی دیارده‌په‌کی گشتگره‌وه بیت بق کۆمه‌لگای شه‌وسای
 کورد، دیارده‌په‌کی تایبته بوو به‌گروه‌یی ده‌سه‌لاتداره
 کورده‌کان؛ شواش پرۆسه‌ی خۆبه‌عیزراقیکردنه‌وه
 دیارده‌په‌کی سه‌راهاگیری کۆمه‌لگای کوردستانی، نیه. راسته
 شه‌م دوو دیارده‌په‌هه‌ردووکیان ده‌لالته له‌بیماری ویزدانی
 ده‌سته‌په‌کی هه‌لبژاردنی کۆمه‌لگای نیه‌مه‌ده‌کن، وه‌لن
 به‌وه‌دا که خۆبه‌عیزراقیکردنه‌وه هه‌م جۆریکی تری

خۆبه عه ره بکردنه وهی نوینی و هم قه فه سه ئاسنینه که مان
بیر ده خاته وه؛ شه وه بیماریه کی کوشنده تره. ته نیا شتیک
خۆش حالمان ده کات شه و بهرگریکردنه جه ماوه ریه یه که
نایه ویت بچیته وه ناو قه فه سه ئاسنینه که و لیناگه ریت
که سیش به زور به ره و شه ونی راپنچ بکات...

ئیترا کاتی شه وه هاتوره هه رکه سه ناو نیشانی خۆی به
ته واری بنوسیت تا نامه ی هه له ی بز نه یه ت و نامه کانی بز
شوینی هه له نه برین:

ناو نیشانی من:

کوردستان، هه ولتیره ماست، گه ره کی راپه رین، به رامبه ر
قوتابخانه ی شه نگه بیری کجان، مالتیکی شین، له ده رگا بده و:

لێم مه پرسه من کۆم، ئه نفال رابرووی سرپه مه وه،

لێم مه پرسه له کۆم، ئه نفال له خۆم بزم،

من له ئێستادم، رهنگه له ئێستادا بم،

له ئێستادا به په یغم، له ئێستادا به ره موام بم،

دستیچکه مه وه؛

جگه له خۆم، چ عه رینی شک نابهم نیا بژیم و تیا به رم.

٢٠٠٣-٦-٤

٢٠٠٣-٨-٤

یاسا

سەرچاوە و گەڵان بە پێی بەکارهێنانیان لەم بابەدا:

- Den engelske patient, Lindhardt og Ringhof, 1997
- ئارشاك پۆلادیان: كورد له سەرچاوه عەرەبییەكاندا. وەرگێڕانی: ئازاد عوبید سألح. چاپخانهی زانكۆی سهلاحەدین، ههولێر ۲۰۰۰.
- المسعودی: التنبيه والاشراف، بیروت-۱۹۸۱.
- عبدالرحمن شرفكندی «ههزاره» (وهرگێڕ): ئورگانی بیروزی. ناسرین: انتشارات تازه نگاه، نشر احسان، تهران.
- رضوان السید: مفاهیم الجماعات فی الاسلام (دراسات فی السوسیۆلۆجیا التاریخیه للاجتماع العربی الاسلامی). بیروت ۱۹۹۳
- مهلا جهمیل دۆژبه یانی: (وهرگێڕان و ساخکردنهوه): **ولۆنگهیری رمشه خاکی عێراق** «فتوح سواد العراق»، ج ۱، سلیمانێ ۱۹۹۷.
- حکیم احمد مام بکر: الکرد و بلادهم عند البلادیین و الرحانة المسلمین (۲۳۲-۶۲۶هـ/ ۸۴۶-۱۲۲۹م)، رساله دکتوراه، جامعه صلاح الدین، اریل ۲۰۰۳.
- د. عبدالله ابراهیم: المركزية الاسلامیة، صورة الاخر فی المخیال الاسلامی خلال القرون الوسطی. المركز الثقافی العربی، بیروت ۲۰۰۱.

- شاتین دولابوتی: سیاست اطاعت (رساله‌ای درباره بردگی اختیاری. ت. علی معنوی. تهران نشر نی، ۱۳۷۸.
- **یاداشته‌کانی مه‌نمون به‌گ کوری بیگه به‌گ.** وه‌رگنیرانی: سلاح نه‌قشبه‌ندی، ده‌زگای چاپ وه‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی ۲۰۰۲.
- واسیلی نکیتین: کورد و کوردستان. وه‌رگنیرانی هندی، هه‌ولیر ۱۹۹۸.
- **ابن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بنی ایوب.** قاهرة ۱۹۵۳.
- **الامیر شرف خان البدایسی:** شرفنامه. ت. محمد جمیل الملا احمد الروزیانی. مؤسسه هوکریانی للطباعة و النشر ۲۰۰۱، کرلستان/ ارپیل.
- مه‌لا مه‌حمود بایه‌زیدی: داب و نه‌ریتی کورده‌کان. وه‌رگنیرانی د. شکرپه رسول، ۱۹۸۲، به‌غدا.
- ی. نی. فاسیلیه‌فا: «کتیبینیکی نه‌دوزراوه ده‌رباره‌ی میژووی کوردستان». وه‌رگنیر: عه‌بدولا مه‌ردوخ. گۆلاری په‌هه‌ند، ژ. ۱۹۹۹/۸.
- عبدالقادر کوری پۆسته‌می بابان: په‌وشی کوردان. وه‌رگنیرانی له‌ فارسییه‌وه: که‌ریمی حیسامی، ۱۹۹۱، ستۆکه‌ۆلم.
- **میچهر نۆئیل:** یاداشته‌کانی میچهر نۆئیل له‌ کوردستاندا. وه‌رگنیرانی: حسین شه‌حمه‌د جاف، حسین ع. نیرگسه‌جاری به‌غدا، ۱۹۸۴.
- مه‌لا عبدالکریم مدرس: یادی مه‌ردان. به‌رگی په‌که‌م، ۱۹۷۹ و به‌رگی دووه‌م، ۱۹۸۳، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد. به‌غدا.

- مارتین وان برویین سن(راستییه‌کئی: مارتین لاون برؤنسن): جامعه‌شناسی مردم کرد(اغما، شیخ و دولت ساختارهای اجتماعی و سیاسی کردستان. ت: ابراهیم یونس، ۱۳۷۹، تهران. نشر پانینز.
- صورة الاخر: العربي ناظرا و منظورا اليه: تحرير: طاهر لبيب. مركز دراسات الوحدة العربية، ۱۹۹۹، بيروت.
- رينبوار سيوه يلى: ته ته وه و حه كايه ت. سپيرينز، كوردستان/ دهوك ۲۰۰۳.
- بارنز و بكر: تاريخ اندیشه اجتماعي. از جامعه ابتدایی تا جامعه جديد. ت. ج. يوسفیان و علی ا. مجیدی. جلد اول، تهران، ۱۳۵۸.
- رينبوار سيوه يلى: (ناماده كار) ميزووی هزری كۆمه لايه تی. زنجیره ی هزر و كۆمه ل ژ. (۲)، ۲۰۰۳، ههولير.
- Politikns Forlag: Nudanskordbog I. 13udgave, 2 oplag 1987, P. 84.
- مهرزاد بروجردی: روشنفکران ایرانی و غرب. ت. ج. شیرازی. تهران ۱۳۷۸.
- حزب البعث العربي الاشتراكي، القيادة القومية: المنهاج الثقافي المركزي، كتاب الاول، بغداد ۱۹۷۷.
- نص مشروع دستور جمهورية العراقية. دار الثورة للصحافة و النشر، دوت سنة الطبع.
- Heine Andersen(red.): Sociologi en grundbog til et fag. Hans Reitzels Forlag, Kopenhagen 1998, p 69-70
- شاراس فه تاح: "ههشت قوئاغ له سيستمیکی كوشتن و سئ بؤچوون"، گۆلاری به هه ند ژ. ۷، ۱۹۹۹.

- صدام حسين: حول كتابة التاريخ. دار الحرية للطباعة، بغداد ١٩٧٩.
- ميشيل عفلق: في سبيل البعث. دار الطليعة، بيروت ط. الحادية عشر، ١٩٧٤.
- د. ناجي معروف: عروبة العلماء المنسوين الي البلدان الاعجمية في بلاد الروم و الجزيرة و شهرزور و انرياجيات. الجمهورية العراقية، وزارة الثقافة، دار الحرية للطباعة ١٩٧٨ ج ٣.
- Arne Gron: Subjektivitet og negetivitet. Gyldendal, 1994 p. 9.
- Arne Gron: begrebet angst hos Soren Kirkegaard. Filosofi. Gyldendal, 1993

عەرەبە مسولمانەکانی سەرەتا دەیانگوت
کوردەکان بەرچەلەک عەرەبن، پاشان
مێژوونووسە کوردەکان بەرچەلەکی
خۆیان و بنەمالە کوردەکانیان دەبردووە
سەر عەرەب و شائازیشیان بەمەوه
دەکرد. ئەم دوو گوتارە لە ئیستاشدا
بەردەوامن، بەلام بەشیوازێکی ترو دیاری
دەستیشیان قەفەسیکی ناسنن بوو کە
تیایدا کورد، جگە لە ئیچیریکی دەستەمۆکراو
هیچی تر نەبوو.

بەعیراقیکردنەوهی کوردستانیش درێژکراوهی
هەمان پرۆژەیه، چونکە عیراقیبوون بو کورد
شوناسیکە لەسەر حسابی شوناسی راستەقینە
خوێی و جوړیکی تری دەستەمۆکردنی ئەم
میللەتەیه تا ژیان لەناو قەفەسە ناسنینه کەدا
وێک ژیانێکی ((راستەقینە)) قبول بکات.